

המבקשים: 1. כרמיה (קסטנבוים) טקסטיל בע"מ (הנתבעת 1 בביהמ"ש קמא)

המערערים 2. בנימין קסטנבוים, ת.ז. 020046196 (הנתבע 3 בביהמ"ש קמא)

3. שרה קסטנבוים, ת"ז 050935758 (הנתבעת 5 בביהמ"ש קמא)

באמצעות ב"כ עו"ד אריאל פרייברג (מ"ר 62254)

מרח' אבא הלל 7, רמת גן

טל': 03-7412358, פקס: 077-3180983

דוא"ל: office@freiberg-law.com

- נ ג ד -

המשיב: עואד סעיד, מספר דרכון 962506606 (התובע בביהמ"ש קמא)

באמצעות ב"כ עוה"ד מ. רוט ואח'

מרחוב מוטטה גור 9, פתח תקווה 4952802

טל': 03-5788780, פקס: 03-5788784

דוא"ל: yairot22@gmail.com

בקשה להוספת ראיה חדשה

המבקשים מתכבדים לפנות לבית המשפט הנכבד בבקשה להוספת ראיה חדשה כדלקמן:

1. עניינה של בקשה זו להוסיף ראיה במסגרת ערעורם של המבקשים על פסק דינו של כב' בית המשפט המחוזי מיום 12.6.25 בחליף 21-04-35630, כב' השופטת מ.בן ארי.

רצ"ב העתק פסק הדין, מסומן **בנספח 1**.

2. לאחר מתן פסק הדין התברר כי 6 שנים קודם המקרה דנן היה המשיב מעורב בתאונה בה נפגע בידו עת ניקה את המכונה ונגרם לו שבר וריסוק של אצבעות כף ידו השמאלית. עובדה זו עומדת בניגוד לעדותו ויש בה כדי להשפיע השפעה ניכרת על מהימנותו ועל אשמו לקרות הנזק כפי שיפורט להלן.

3. כתב התביעה הוגש כנגד המערערים בנוסף לחברה בבעלות המבקש 2 ועזבון המנוח יעקב קסטנבוים ז"ל, בעלי החברה-המבקשת 1 ומי שהיה נשוי למבקשת 5, ועניינו תביעת נזקי גופו של המשיב עת היה מועסק במפעלה של המבקשת 1, ונפגע במהלך עבודה עם מכונת טקסטיל אשר גרמה לקטיעה של כף ידו הימנית.

4. פסק דינו של בית המשפט הנכבד קמא מתבסס על עדות המשיב והמבקש 2 ובפני בית המשפט הנכבד קמא העידו עדים נוספים.

5. בפסק דינו בית המשפט הנכבד קובע כי עדותו של המבקש (התובע בחליף מושא הערעור) עדיפה ומבסס את פסק דינו בהתאם לעדותו והגירסא אותה מסר. גירסא שלטענת המבקשים אינה אמת וכפי שמפורט בערעורם, ניתן למצוא מספר סתירות בעדותו ובגירסא שנמסרה על ידו וכי נפלה שגגה תחת ידי בית המשפט הנכבד קמא.

6. במסגרת התביעה טען המשיב כי הוכרת להכניס ידו למכונה "בנימין ממש הכריח אותי להכניס את היד למכונה בזמן שהיא עבדה" (עמ' 2 ס' 21 לתצהיר עדות ראשית מטעם התובע).

רצ"ב העתק תצהיר המשיב/התובע, מסומן כנספח 2.

7. טענה זו רחוקה מהאמת מרחק רב והמשיב נשאל על כך בחקירתו:

עו"ד לוי: לדברך, אני אומר לך שזה לא נכון, אבל לדברך בנימין אמר לך להכניס את היד כשזה עובד, ידעת שזה משהו שהוא לא בסדר ושזה המכונה לא בסדר, בכל אופן הכנסת את היד?
התובע: הוא היה על ידי.
עו"ד לוי: סליחה?
התובע: הוא על ידי, הוא היה על ידי בנימין, הוא אמר לי אל תפחד.
עו"ד לוי: אבל אתה יודע שהיא לא בסדר, אתה מכניס יד, אומר לך שתקפוץ מהגג ואני לידך אז אתה תקפוץ מהגג?

(עמוד 16, ש' 1 – 10 לפרוטוקול דיון ההוכחות מיום 5.1.25)

עו"ד לוי: אבל ידעת שזה יכול לקרות נכון?
התובע: אם הייתי אחד אחוז והייתי יודע לא הייתי עושה את זה, איך אז מה עושים לאש, מה אתה שואל שאלות כאלה? יש מי שבותר היד שלו, סליחה הוא הרג אותי, הוא היה בעל הבית קשה, כל הזמן לוחץ, דוחף, רק עבודה רק עבודה אם אני משקר יגיד לי שאני משקר.
עו"ד רוט: גברתי הוא אמר משפט שיכול להיות שזה נבלע, הוא אמר אם הייתי אחוז 1 יודע לא הייתי עושה את זה. מקווה שזה נרשם. אני בטוח שגברתי אשמה אם זה נקלט בסדר.

(עמוד 16, שורות 24 – 31 לפרוטוקול דיון ההוכחות מיום 5.1.25)

רצ"ב פרוטוקול דיון ההוכחות מיום 5.1.25, מסומן כנספח 3.

8. המשיב אשר טוען שלא ידע על הסכנה הגלומה במכונה היה מעורב בתאונה בשנת 2014, עת נפגע מהמכונה בידו (השמאלית-השנייה) מגלגל שיניים בזמן שניקה את המכונה בידו וכתוצאה מפגיעתו נגרמה לו נכות בשיעור 10% בגין חבלה לידו (השמאלית).

רצ"ב העתק מכתב מחברת הביטוח הראל וכתב התביעה – הראיה החדשה, מסומנים כנספח 4

9. להבדיל ממועד התאונה מושא ההליך דן, במועד התאונה בשנת 2014 הייתה הנתבעת 1 מבוטחת בביטוח אחריות והתובע מיצה את זכותו מול המל"ל והגיש תביעה כנגד המבקשת 1 ומבטחתה אשר שילמה לו פיצויים.

10. יצויין כי יש דימיון רב בין טענות המשיב בתביעתו בגין התאונה משנת 2014 לבין הטענות בהליך מושא הבקשה וכי טענותיו בדבר חוסר ידיעת הסיכון וההשלכות דין להידחות נוכח האמור.

11. התייעוד שהגשתו מבוקשת כעת לא היה מצוי בידי המבקש 2 והוא לא היה מודע לו. האמור נודע והגיע לידי המבקש 2 לאחר מתן פסק הדין ופנייתו לסוכן הביטוח במטרה לבדוק את הביטוח של החברה שלי, במהלך השיחה סיפר אודות פסק הדין וסוכן הביטוח הסב את תשומת ליבו לכך שתביעה בעניינו של המשיב הוגשה בעבר.

רצ"ב תצהיר המבקש 2 לתמיכה בבקשה, מסומנים כנספח 5

12. המבקשים יטענו כי בקשתם נכנסת בגדר הוראות תקנה 144 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018, כי לא היה בידם להגיש בפני בית המשפט הנכבד קמא, ובנסיבות החריגות בהן בעלי החברה, הלך לעולמו וכי לא היה ביטוח במועד המקרה דן לא הייתה להם ידיעה או יכולת לאתר וכמובן שאילו הייתה בפניהם הייתה מוגשת שהרי מהווה ראיה לכך שהמשיב לא העיד אמת.

13. המבקשים יטענו כי הה

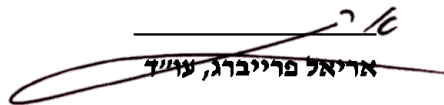
14. בשים לב להוראות תקנה 144 (ולתקנה 457 שקדמה לה) ולהלכה המבקשים יטענו כי בקשתם נכנס בגדר המקרים החריגים, וכי מלבד היות הוראות התקנה מתקיימים בעניינים, המדובר הוא בפסק דינו המבוסס לחלוטין על עדות יחידה של בעל דין אשר אינה עולה בקנה אחד עם המציאות העובדתית.

15. המבקשים יטענו כי המדובר בבקשה הנכסת בגדר אותם מקרים חריגים לגביהם נקבע ברע"א 1297/01 **מיכאלוביץ נ' כלל חברה לביטוח** (פורסם בנבו) כדלקמן:

"עם זאת עיקרון זה מפנה את מקומו כאשר בית המשפט רואה כי הגשתה של ראייה נוספת דרושה לשם בירור האמת, וכי יש בה כדי לסייע לו לעמוד באופן מלא ושלם על זכויותיהם המחותרות של בעלי הדין". (פסק דינה של כב' השופטת ד. דורנר).

16. בנסיבות המפורטות לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על קבלת הראייה כמבוקש.

אריאל פרייברג, ע"ד
ב"כ המבקשים

תוכן הנספחים (עמוד 1 מתוך 1)

שם המסמך	עמוד
נספח 1: פסק דינו של בית המשפט הנכבד קמא (עמודים 6 עד 24)	6
נספח 2: תצהיר עדות ראשית מטעם התובע-המשיב (עמודים 26 עד 38)	26
נספח 3: תמליל פרוטוקול דיון ההוכחות מתאריך 5-1-25 (עמודים 40 עד 74)	40
נספח 4: ראייה חדשה (עמודים 76 עד 82)	76
נספח 5: תצהיר תמיכה לבקשה לחוספת ראייה (עמודים 84 עד 84)	84

נספח 1 :

פסק דינו של בית המשפט הנכבד קמא

(עמודים 6 עד 24)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 21-04-35630 פלוני נ' כרמיה (קסטנבוים) טקסטיל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת מרב בן-ארי

התובע: פלוני ע"י ב"כ עוה"ד מ. רוט ו- י. רוט

נגד

הנתבעים: 1. כרמיה (קסטנבוים) טקסטיל בע"מ
2. בנימין קסטנבוים יבוא, שיווק והפצה בע"מ
3. בנימין קסטנבוים
4. עיזבון המנוח יעקב קסטנבוים ז"ל
5. שרה קסטנבוים
כולם ע"י ב"כ עוה"ד א. לוי

פסק דין

- 1
- 2 1. תביעה כספית בגין נזקי גוף שנגרמו לתובע, יליד 1970, תושב הרשות הפלסטינית, בתאונת
- 3 עבודה שאירעה ביום 11.8.20.
- 4
- 5 2. הצדדים חלוקים בשאלת הנסיבות, זהות המעביד והנזק.
- 6
- 7 כללי
- 8
- 9 3. החברה הנתבעת 1 (להלן: **הנתבעת**) היא חברה שעוסקת בעיבוד סיבי טקסטיל או כותנה,
- 10 המשמשים, בין היתר, למילוי כריות. את הנתבעת הקים המנוח יעקב קסטנבוים ז"ל (להלן: **המנוח**).
- 11 אין מחלוקת שהתובע היה עובד הנתבעת וקיבל ממנה את שכרו.
- 12
- 13 4. הנתבע 3 (להלן: **הנתבע**) הוא אחד מבניו של המנוח. החל מחודש 2/19 הוא עובד באמצעות
- 14 חברה, הנתבעת 2 (להלן: **חברת השיווק**), שקיימה קשרים מסחריים עם הנתבעת. נציין שהתובע
- 15 זנח את טענותיו כלפי הנתבעת 2 בסיכומיו, וממילא נוכח שאלת האחריות האישית, הדיון בנושא
- 16 חלקה בפרשה מתייתר.
- 17
- 18 5. הנתבעת 5 היא היורשת של המנוח (ומכוח זאת חבה בחובות המנוח עד כדי גובה העיזבון).
- 19

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 21-04-35630 פלוני נ' כרמיה (קסטנבוים) טקסטיל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

6. במועד התאונה התובע עבד כעובד ייצור, במפעל שנמצא בתל אביב (להלן: **המפעל**). אין מחלוקת שהמפעל הוא של הנתבעת.

7. העדים בתיק היו התובע והנתבע בלבד.

התאונה – נסיבות ואחריות

עדותו של התובע

8. התובע העיד כי בתאריך 11.8.20 בשעה 12:30 או סמוך לכך הוא עבד במפעל, לצד מכונה לייצור או לעיבוד סיבי טקסטיל/כותנה (להלן: **המכונה**). המכונה הייתה חדשה (עמ' 3 ש' 18). הנתבע, שהיה המעסיק, נהג באופן שגרתי להעמיס על המכונה סיבי טקסטיל או כותנה כדי שקצב הייצור יהיה גדול יותר, פעולה שגרמה למכונה להיתקע.

9. מספר ימים לפני התאונה אחד מגלגלי השיניים נשבר והוסר ממנה. התובע אמר לנתבע שהמכונה תקולה אך הנתבע הורה לו להמשיך לעבוד עליה.

10. בבוקר התאונה, לאחר שנשבר הגלגל במכונה, התובע אמר לנתבע שצריך לעבוד במהירות מופחתת כדי שהמכונה לא תתקע שוב. הנתבע סיים להעמיס סחורה ברכבו וסובב את כפתור המכונה למהירות המקסימלית. לאחר שהנתבע עשה כן המכונה נתקעה שוב.

11. הנתבע אמר לתובע לתקן את המכונה ולנקות אותה בעודה עובדת ומחוברת לשקע החשמל, בלי שכיבו אותה וניתקו את החשמל. כיבוי המכונה ואתחולה דורשים זמן, ומסיבה זו נהגו לנקות את המכונה בזמן שהיא פועלת ומחוברת לחשמל. התובע הכניס את ידו למכונה כדי לתקן את התקלה ותוך כדי כך המכונה החלה לפתע לעבוד, ידו נתקעה ונשאבה לתוך המכונה דבר שגרם לקטיעת ידו מעל שורש כף היד.

12. התובע העיד שהמכונה לא הייתה מגודרת, לא ניתנה לו הדרכה כיצד לבצע את עבודתו או לתפעל את המכונה והנתבעים לא הביאו איש בטיחות כדי שיתקן את המכונה.

עדותו של הנתבע

13. הנתבע העיד שהמכונה שעליה התובע עבד הייתה במפעל לפחות 10 שנים, והתובע היה בעל המקצוע הוותיק, שלימד את כל העובדים לעבוד עליה. הנתבע טען שהוא בוודאי לא ידע לתת לתובע

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 35630-04-21 פלוני נ' כרמיה (קסטנבוים) טקסטיל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 הנחיות לגבי המכונה, שכן התובע היה בעל המקצוע. המכונה הייתה מכונה אוטומטית המטענה
2 את עצמה בסיבים. למכונה שני כפתורים, כאשר הכפתור האדום עוצר את ההעמסה והירוק מעמיס
3 סיבים, ולא הייתה כל סיבה להכניס ידיים לתוך המכונה במהלך עבודתה.
4
5 14. ביום התאונה הנתבע הגיע למפעל בסביבות שעה 11:00, העמיס את רכבו בסחורה, אמר
6 שלום לאביו וחזר לכיוון רכבו, אז שמע לפתע צעקה וראה את התובע מחזיק את ידו וצועק, כולו
7 שותת דם. הנתבע ניסה לטפל בתובע, הזמין אמבולנס תוך כדי חבישת ידו, ובכך הסתיים חלקו
8 בתאונה.
9

10 15. בחקירתו הנגדית הנתבע כפר בטענה שהוא אמר לתובע להכניס יד למכונה (עמ' 34 ש' 12 –
11 13). כמו כן, כפר בטענה שנדרשת חצי שעה לאתחל את המכונה. לטענתו, התהליך אורך כשתי דקות
12 (עמ' 31 ש' 31 – 34).
13

דיון והכרעה

14
15
16 16. אין מחלוקת על עצם אירוע התאונה.
17
18 17. כמו כן, הנתבעים לא הכחישו את טענת התובע שלפיה הוא נהג לא אחת לנקות את המכונה
19 בעודה מחוברת לחשמל (ראו סעיפים 17 – 19 לתצהירו).
20

21 18. קיימת מחלוקת בשאלה האם התובע הונחה על ידי הנתבע להכניס את ידו למכונה, או שמא
22 עשה כן על דעת עצמו, נסיבות שהובאו לגביהן גרסאות סותרות. ככל שדרושה הכרעה, העדפתי את
23 עדותו של התובע על פני עדותו של הנתבע, שניסה ללא הצלחה להרחיק את עצמו מהאחריות
24 לתאונה, ועדותו הייתה שזורה סתירות ותמיהות (ראו פירוט בדיון בנושא האחריות האישית).
25

26 19. יחד עם זאת, אני מוצאת שהמחלוקת העובדתית אינה מעלה ואינה מורידה בשאלת
27 האחריות. גם אם סמוך לפני התאונה לא ניתנה הוראה על ידי הנתבע (או אדם אחר במפעל) אין
28 בכך כדי לשנות את תמונת האחריות הנזיקית. התאונה, מעצם נסיבותיה, מעידה על שיטת עבודה
29 לקויה ומסוכנת, ועל כך שהמכונה לא הייתה מגודרת לבטח.
30

31 20. מעביד חייב להנהיג שיטת עבודה בטוחה, להדריך את עובדיו ולפקח על עבודתם לבל יסוו
32 מהוראות הבטיחות (ע"א 4446/06 וולטון נ' המרכז הבהאי העולמי (23.12.09) פסקה 7 לפסק הדין
33 להלן: עניין וולטון). חובתו של המעביד כוללת אספקת ציוד מתאים ובטיחותי לביצוע העבודה
34 ואזהרה מפני סכנות ומפני סיכונים בלתי סבירים (ע"א 417/81 מלון רמדה נ' אמסלם, פ"ד לח (1)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 35630-04-21 פלוני נ' כרמיה (קסטנבוים) טקסטיל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

72 (9.1.84)). בעניין ע"א 707/79 וינר את טיקו נ' אמסלם, פ"ד לה (2) 209 בעמ' 211 – 212 (23.09.80) נקבע (הדגשה לא במקור):

"חובתו של המעביד היא כפולה: להנהיג שיטת עבודה בטוחה ולדאוג לקיומה. עליו לרכז פיקוח ולוודא ביצוע".

המעביד חייב "לנקוט את כל האמצעים הסבירים כדי לוודא שהעובדים יוכלו לבצע את עבודתם בתנאי בטיחות אופטימאליים" בשים לב ל"טיבו, שכיחותו וחומרתו של הסיכון, שהמעביד מודע לו או חייב להיות מודע לו" (ע"א 663/88 שריזאן נ' לבידי אשקלון בע"מ, פ"ד מז (3) 225, בעמ' 229 (12.5.93)).

21. מכאן לענייננו:

לא נסתרה עדותו היחידה של התובע שלפיה המכונה לא הייתה מגודרת לבטח (עמ' 7 ש' 2 – 10, 15), ואף לא באשר לכך שהוא נהג באופן שגרתי לטפל במכונה בעודה מחוברת לחשמל.

הנתבעים לא הביאו ראיות שיש בהן כדי לבסס שהתובע הודרך בנושא האופן הנכון לנקות את המכונה או בדבר החובה לנתק את המכונה מהחשמל לפני טיפול בה. כמו כן, אין טענה או ראיה שהנתבעת פיקחה על כך שהנחיות אלו מקוימות או וידאה את ביצוען. הנתבעת הסתפקה בכך שהתובע היה בעל מקצוע "וותיק". אמנם, התובע היה פועל וותיק במפעל (עמ' 3 ש' 1 – 15), אך הדין אינו פוטר מאחריות מעביד בשל "גיל הוותק" של העובד. זאת בפרט, אם אין ראיה ששיטת העבודה שהונהגה במפעל מלכתחילה הייתה בטיחותית, ואין ראיה שהמעביד טרח לוודא שהעובדים, חדשים וותיקים כאחד, פועלים לפי כללי הבטיחות.

לכן, גם אם התובע לא קיבל "הוראה" להכניס את ידו למכונה, אין בכך כדי לפטור את המעביד מאחריות.

22. לא מצאתי ממש בטענת הנתבעים שלפיה נדרש לצרף חוות דעת בתחום הבטיחות. ראשית, במקרים שבהם האחריות ברורה על פניה, כגון פגיעה ממכונה לא מגודרת או נפילה מגובה רב לא נהוג ולא נדרש להגיש חוות דעת להוכחת האחריות. פסק הדין בת"א (שלום ת"א) 5017-04-19 שאזכר על ידי הנתבעים לא קבע חובה כזאת, ובכלל עסק בנסיבות שונות לחלוטין. שנית, המכונה, כפי שנלמד מנסיבות התאונה, עונה להגדרת "דבר מסוכן" כהגדרתו בסעיף 38 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) כך שהנטל להוכיח היעדר התרשלות מלכתחילה הוטל על הנתבעים (הנתבעת, הנתבע יורשת המנוח) שהם הבעלים, המחזיקים או הממונים עליה. שלישית, חובת הגידור לבטח קבועה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 21-04-35630 פלוני נ' כרמיה (קסטנבוים) טקסטיל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בדין (סעיף 37 לפקודת הבטיחות בעבודה (נוסח חדש) תשי"ל – 1970) והוכרה בפסיקה כחובה
- 2 אבסולוטית (ראו למשל: ע"א 240/87 מירב קריכלי נ' א.פ.ל. בע"מ, מג(3) 507 בעמ' 510 – 511
- 3 (1989) (להלן: עניין קריכלי)). כך גם, אין צורך בחוות דעת בטיחות לצורך הקביעה שלפני טיפול
- 4 במכונה יש לנתקה מהחשמל.
- 5
- 6 23. דברים אלו נכונים לא רק לסוגיית האחריות, אלא גם לנושא האשם התורם.
- 7
- 8 24. מבחינה עובדתית, לא הובאה שום ראיה לכך שהתובע עבד בתפקיד בכיר, כגון מנהל עבודה
- 9 (ראו ע"א 9721/07 איסכור שירותי גיליון בע"מ נ' חנניה גוזלן (12.9.10)) שם הושת אשם תורם
- 10 בשיעור של 20% על מנהל עבודה שהיה אחראי להטמעת הוראות הבטיחות). אדרבה, כל שידוע הוא
- 11 שבעת התאונה התובע עסק בעבודה של פועל ייצור מן השורה. כפי שהתובע ציין בצדק, לו הוא היה
- 12 טכנאי מכונות, לא הייתה סיבה שיעבוד כפועל פשוט (עמ' 6 ש' 14 – 19). זאת ועוד, לפי עדותו של
- 13 התובע, התקלות טופלו על ידי אחיו של הנתבע, חננאל (עמ' 4 ש' 21 – 26), שלא הובא להעיד.
- 14
- 15 25. בעניין וולסון ביהמ"ש העליון ביטל קביעה שבמסגרתה הושת על העובד אשם תורם בשיעור
- 16 של 10% משום שהלך על גג ללא אמצעי ביטחון לעבודה בגובה, אף שידע שאלו נדרשים, וכך נקבע
- 17 שם (פסקה 7 לפסק הדין):
- 18
- 19 "... יש להניח כי התנאים שבהם מועסק העובד אינם מאפשרים לו תמיד לעמוד על הסיכונים
- 20 ב"זמן אמת" והוא עשוי למצוא את עצמו פועל תוך סיכון עצמי, שעליו לא חשב די הצורך
- 21 בלהט עבודתו. כן יש להניח כי העובד עשוי גם לטעות."
- 22
- 23 דברים אלו מתיישבים עם עדותו של התובע (עמ' 16 ש' 25 – 27):
- 24
- 25 "אם הייתי אחד אחוז והייתי יודע לא הייתי עושה את זה... מה אתה שואל שאלות כאלה? יש
- 26 מי שבחר חיד שלו, סליחה הוא הרג אותי..."
- 27
- 28 26. היעדר האשם התורם הוא פועל יוצא של ההנחה שהעובד עלול, בלהט העבודה, לסטות
- 29 מהוראות הבטיחות, ועל כן, חובת המעביד לא רק להזהיר מפני הסכנות אלא לוודא שהעובד שועה
- 30 להוראות הבטיחות שנקבעו. דברים אלו נכונה על אחת כמה וכמה למכונה לא מגודרת לבטח, שכן
- 31 חובת הגידור היא חובה המוטלת באופן בלעדי על המעביד (ע"א 227/67 אמסלם אברהם נ' צבי כץ
- 32 פ"ד (1) 313 (1968)) כל מטרתו של הגידור היא למנוע את הנזק הקטסטרופלי שעלול להיגרם
- 33 כתוצאה מחוסר תשומת לב או התרשלות מצד המפעיל.
- 34

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 21-04-35630 פלוני נ' כרמיה (קסטנבוים) טקסטיל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

אחריות אישית - הנתבע והמנוח

המסגרת המשפטית

27. התובע הועסק על ידי הנתבעת, ששילמה את שכרו. אולם, אין מחלוקת שאחריות בנוזיקין חוצה את גבולות האישיות המשפטית הנפרדת של החברה. בעל תפקיד בחברה שפעל ברשלנות אחראי בנוזיקין באופן אישי ואין ב"מסד" של החברה כדי להגן עליו (ע"א 407/89 צוק אור בע"מ נ' קאר סקירטי בע"מ, פ"ד מח (5) 661 (1994)). לחברה אין מוח אנושי, ידיים ורגליים. מעשיה ומחדליה הם פרי התנהגותם של בעלי התפקיד בה, והם חבים מכוח התנהגות זו.

מסיבה זו אין רלבנטיות לשאלה מי היה המעסיק לפי דיני העבודה. השאלה הרלבנטית היא מי ניהל את הנתבעת במועד הרלבנטי. המנהל אחראי באופן אישי להתרשלות שגרמה להתרחשות התאונה.

אחריות המנוח

28. הנתבעים לא חלקו על כך שהמפעל היה של המנוח ובניהולו (ראו סעיף 8 לתצהירו של הנתבע וסעיף 8.13 לסיכומים). טענתם היחידה הייתה, שהתובע לא תבע את המנוח באופן אישי בכתב התביעה המקורי. אולם, התובע הגיש בקשה לתיקון כתב התביעה, שבמסגרתה צורפה היורשת של המנוח. כתב התביעה המתוקן כלל במפורש טענה לאחריות אישית של המנוח, כמי שניהל את המפעל (סעיף 4). אף הבסיס הראיתי ברור, שכן מרגע שהוכחה אחריות של הנתבעת, ומי שניהל את הנתבעת הוא המנוח, הרי המנוח אחראי לנוזקי התובע מכוח עיקרון האחריות האישית.

לפיכך, קיימת אחריות אישית של המנוח להתרשלות שפורטה בפרק הקודם.

אחריות הנתבע

29. המחלוקת בין הצדדים התמקדה בשאלה האם במועד התאונה הנתבע היה בעל תפקיד בנתבעת, וכפועל יוצא, האם קיימת אחריות אישית לנתבע.

עדויות של התובע:

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 35630-04-21 פלוני נ' כרמיה (קסטנבוים) טקסטיל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

30. התובע טען שהנתבע שימש כמעסיק בפועל, נתן לו הוראות והנחיות שוטפות ואף שילם את שכרו במזומן. הנתבע היה הבעלים והמנהל בפועל של הנתבעת ואחראי על כל מה שנעשה בה, לרבות כספים, ייצור, ייבוא ופועלים. המנוח נהג להגיע למפעל לזמן קצר ולשבת וכמעט לא עשה דבר. במהלך השנים 2017 – 2018 כל עבודתו של התובע הייתה מול הנתבע.

עדויות של הנתבע:

31. הנתבע העיד שלהוריו 11 ילדים וכמעט כולם עבדו בשלב זה או אחר במסגרת הנתבעת. הוא החל לעבוד במסגרת הנתבעת בסביבות שנת 2010, ככוח עזר למנוח. לנתבעת היו מפעלים בשני מקומות: באשקלון, שם התבצעה עיקר העבודה ועבדו בו כ- 20 פועלים, ובתל אביב, שם היה מפעל קטן לייצור כריות בלבד וכן מחסן לאחסון סחורה ולהפצתה. במפעל בתל אביב עבדו בדרך כלל המנוח וחמישה עובדים.

בשנת 2018 פרץ ריב משפחתי סביב השליטה במפעל וחלוקת הרווחים. באותה עת עבדו במפעל שלושה מאחיו הגדולים של הנתבע, המנוח והנתבע. בעקבות המחלוקת המפעל פוצל: המפעל באשקלון נסגר ואילו המפעל בתל אביב נותר בשליטתו של המנוח בלבד והנתבע נותר כבן היחיד שסייע למנוח בדרך החדשה.

עוד קודם לכן, בשנת 2017, הנתבע חלה במחלה קשה, וטופל כשנתיים. לאחר ששב לתפקד הנתבע לא היה מוכן לעבוד בעבודה פיזית וקשה במפעל, והודיע למנוח שהוא רוצה לפרוש ולסייע בדרך אחרת. בחודש 3/19 הנתבע הקים חברה נפרדת לחלוטין, היא חברת השיווק. משרדי חברת השיווק היו בביתו בפתח תקווה. במסגרת חברת השיווק הנתבע החל לייבא מוצאים מוגמרים כגון שמיכות וכריות. זאת, בשונה מהנתבעת, שעסקה בייבוא חומרי גלם בלבד וייצרה בארץ. חברת השיווק עסקה במכירת סחורה מיובאת מחו"ל וכן במכירת מוצרים שיוצרו במפעל הנתבעת. לכן, מטבע הדברים, הנתבע הגיע למפעל פעמים רבות כדי לקחת סחורה. במפעל אין משרדים ולכן כל שיחה עם המנוח התנהלה באולם הייצור.

32. הנתבע כפר בכך שהוא עבד במפעל וטען שלא היה לו כל מעמד בנתבעת, מלבד העובדה שלקח סחורה מוכנה לצורך שיווק, כך במהלך השנתיים שקדמו לתאונה. לנתבע לא היה מגע עם נושא הייצור. הנתבע כפר בכך שהיה מעבידו של התובע, וטען שרוב הזמן הוא לא היה במפעל בכלל, וייתכן שהתובע "התבלבל" והתייחס לתקופה שלפני שנת 2017. הנתבע העיד שהוא מעולם לא שילם לתובע, שכן התובע לא עבד עבורו. יחד עם זאת, הנתבע אישר שהיו מקרים שבהם המנוח נעדר מהעבודה עקב מצבו הבריאותי, ואז לבקשת המנוח הוא שילם לפועלים, ביניהם התובע.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 21-04-35630 פלוני נ' כרמיה (קסטנבוים) טקסטיל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

דיון והכרעה:

1
2
3 33. אין ממש בטענת הנתבע, שלפיה האחריות האישית מוכתבת על בסיס טענה אחת ויחידה,
4 והיא, שהנתבע הורה לתובע להכניס את ידו למכונה. כבר הראינו לעיל, שאחריות המעביד מבוססת
5 גם על מחדלים ובהם אי גידור המכונה, אי הנהגת שיטת עבודה זהירה והיעדר פיקוח על קיום
6 הוראות הבטיחות. הצדדים עצמם הגישו ראיות שעסקו בשאלת מעמדו של הנתבע במסגרת
7 הנתבעת, ועל כן, השאלה שנותרת היא האם במועד הרלבנטי לתאונה הנתבע ניחל את הנתבעת,
8 נוסף למנוח.

9
10 34. במחלוקת העובדתית העדפתי את עדותו של התובע. העדות הייתה עקבית, סדורה ועמדה
11 במבחן החקירה הנגדית (ראו למשל: עמ' 18 ש' 5 ואילך, עמ' 19 ש' 38 – עמ' 20 ש' 2). לעומת זאת,
12 עדותו של הנתבע כללה גרסה מתפתחת, רצופה סתירות ותהיות, תוך שהוא נמנע מלהביא עדים או
13 ראיות שעשויים היו לתמוך בעדותו.

14
15 35. אין מחלוקת שבמועד התאונה הנתבע שהה בין כתלי המפעל. כדי להסביר את שהותו
16 במפעל הנתבע טען בכתב ההגנה (סעיף 9) שהוא שהה במפעל באקראי, שכן בכל יום הגיע לבקר את
17 המנוח. בתצהיר (סעיף 20) הנתבע טען שהוא הגיע למפעל כדי להעמיס סחורה. בחקירה הנגדית
18 הנתבע העיד שהוא הגיע למפעל כדי להעמיס סחורה 3 – 5 פעמים בשבוע (עמ' 21 ש' 17 – 18).
19 כלומר: קיימת סתירה בגרסאותיו של הנתבע הן בקשר לסיבת ההגעה למפעל (ביקור או העמסת
20 סחורה) והן ביחס לתדירות ההגעה למפעל.

21
22 הנתבע לא הציג תעודת משלוח או חשבונית שעשויות היו לתמוך בכך שבמועד התאונה הוא
23 שהה במפעל כדי לקחת סחורה (עמ' 23 ש' 13 – 19). החסר שהנתבע סיפק הוא היותו "פעם
24 ראשונה" בבית המשפט, אולם הנתבע היה מיוצג.

25
26 36. הנתבע אישר שהיו מקרים שבהם הוא שילם לתובע את שכרו במזומן (עמ' 26 ש' 27 – 29).
27 הנתבע טען שהמנוח אביו היה אדם מבוגר וחולה, ולכן מעת לעת נתן לתובע כסף כדי שישלם לתובע
28 (עמ' 27 ש' 6 – 8, עמ' 26 ש' 30 – 32). עדות זו בפני עצמה מעוררת את התמיהה כיצד המנוח, אדם
29 מבוגר וחולה, ניהל את העסק לבד (לפי עדותו של הנתבע, לאחר פרוץ המחלוקת המשפחתית ועד
30 שנת 2017 הנתבע היה בן המשפחה היחיד שנותר לעבוד במפעל עמ' 20 ש' 29 – 34, כך שעם עזיבתו
31 הנטענת, המנוח נותר לבדו).

32
33 יתרה מכך: המנוח נפטר ביום 3.10.21 (צו קיום צוואה, נספח לבקשה לתיקון כתב התביעה
34 שהוגשה ביום 28.4.22). כאשר הנתבע נשאל מי ניהל את הנתבעת לאחר פטירת המנוח, השיב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 35630-04-21 פלוני נ' כרמיה (קסטנבוים) טקסטיל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 שהנתבעת 5 (אמו) ירשה את נכסי המנוח, והחברה עצמה אינה פעילה (עמ' 27 ש' 34 – עמ' 28 ש' 8). אולם, לאחר מכן, כאשר הנתבע נשאל האם היום המפעל סגור, הוא השיב **בשלילה** (עמ' 28 ש' 16 – 17). לפי עדותו, "המכונות עובדות", הוא שוכר את המקום מאמו, ומגיע למפעל כי יש שם סחורה (עמ' 28 ש' 21 – 29). עדות זו תמוהה במספר מישורים: האחד, קיימת סתירה בין הטענה שהמפעל "סגור" לבין הטענה ש"המכונות עובדות". השני, אם "המכונות עובדות" הן אינן עובדות "מעצמן" אלא נדרש אדם בשר ודם (שנותר עלום) שמפעיל את המפעל ומנהל אותו. השלישי, אף הפעם הנתבע הודה בהימצאותו במפעל, למרות שלכאורה הנתבעת נסגרה, כך שלא אמורה הייתה להימצא סיבה לכך שיגיע לשם לקחת סחורה. ההסבר שלפיו הנתבע שוכר את המקום לא לווה בראיות.
- 10
- 11 37. מעורבותו האקראית של הנתבע בהתרחשויות ביום התאונה ובביצוע התשלומים לתובע לא "פסחה" על נושא הדיווח על התאונה למוסד לביטוח לאומי. אף הפעם, לפי עדותו של הנתבע, הוא היה עד לכך שהמנוח חתם על המסמכים (עמ' 31 ש' 18 – 19) משום שהוא **הביא לו אותם** לביתו (עמ' 31 ש' 24 – 30). אין הסבר מדוע הנתבע היה צריך להביא לבית המנוח מסמכים לחתימה בקשר לתאונה, שעה שלפי גרסת הנתבע המנוח ממילא שחה במפעל וניהל אותו.
- 16
- 17 38. הנתבע העיד שדודו (משה) עבד במפעל אם כי ביום התאונה, לא היה נוכח (עמ' 23 ש' 28 – 31). מדובר בעד שהכיר את המפעל ואת הנתבעת ויכול היה לתמוך בגרסה שהנתבע לא היה בעל תפקיד בנתבעת או לא נטל חלק בניהול המפעל. לנתבע לא היה שום הסבר סביר מדוע הדוד לא הובא להעיד, והסתפק בטענות כגון שהדוד "מפחד מבתי משפט", אדם "עדין", "בגיל 62", או שהוא "לא עובד אצלי... אך אני יכול לקחת תצהיר" עד שלבסוף הודה שאינו יודע מדוע לא עשה כן (עמ' 23 ש' 36 – עמ' 24 ש' 5, 15 – 24). הימנעות מהבאת עדים רלבנטיים בהעדר הסבר אמין וסביר מקימה חזקה לחובת בעל הדין, שלפיה לו הובא העד, עדותו הייתה פועלת לחובתו (ע"א 9656/05 שוורץ נ' רמנוף חברה לסחר וציוד בניה בע"מ, פס' 26 (27.7.2008), והאסמכתאות שם).
- 24
- 25
- 26 39. גרסתו של הנתבע בקשר לנסיבות הניתוק מעבודתו בנתבעת נטענו לראשונה בתצהירו, ולא הוזכרו בכתב ההגנה. יתרה מכך, הנתבע יכול היה להמציא על נקל ראיות לגרסה זו. לפי עדותו, הנתבע עבד בנתבעת במשך כשמונה שנים (2010 – 2018) (עמ' 24 ש' 25 – 28), ויכול היה להציג מסמכי סיום העסקה כגון הסכם פרישה, טופס 161 או אישור על תשלום פיצויי פיטורין, אך לא עשה כן, ולשאלה מדוע לא עשה כן הנתבע השיב שהוא **לא חשב שזה חשוב** (עמ' 24 ש' 29 – 33).
- 30
- 31
- 32 40. הנתבע הודה שחברת השיווק (בבעלותו) מחזיקה כתובת נוספת, היא כתובת המפעל (של הנתבעת) בתל אביב (עמ' 23 ש' 7 – 8). בתצהיר (סעי' 14) הנתבע התייחס לכתובת אחת בלבד של חברת השיווק (בביתו בפתח תקווה). עניין לנו שוב בגרסה מתפתחת של הנתבע. הנתבע טען

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 35630-04-21 פלוני נ' כרמיה (קסטנבוים) טקסטיל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 שהשתמש בכתובת מפעל הנתבעת בתל אביב משום שהמנוח השכיר לו שם חדר כדי שיוכל לשים בו
2 סחורה (עמ' 23 ש' 11 – 13), עובדה שאף היא לא נזכרה בתצהיר ולא נתמכה בראיות כלשהן (הסכם,
3 ראיה לתשלום דמי שכירות). בעובדה ששתי החברות, הנתבעת וחברת השיווק, החזיקו בכתובת
4 משותפת יש כדי לתמוך בקשר ביניהן ובכך שהנתבע לא ניתק את עצמו מהנתבעת.

5
6 41. הנתבע עומת עם האפשרות שבמסמך הוא לא מסר דבר בקשר לכך שהוא אינו קשור
7 לנתבעת, ותחת הכחשה הנתבע השיב שהוא היה "סהרורי" מהתאונה (עמ' 26 ש' 18 – 24).

8
9 42. בהיסח הדעת, הנתבע דיבר בלשון רבים כאשר סיפר על המצב בנתבעת לאחר אירוע
10 התאונה. לפי עדותו, נדרש לנתבעת זמן כדי לגייס פועל חדש, עובדה שלכאורה אינה רלבנטית למי
11 שאינו קשור לנתבעת (עמ' 26 ש' 6 – 7). הנתבע הוסיף (שם, ש' 12 – 14): "לקח הרבה זמן עד
12 שהתחלנו לחזור והמשכנו..."

13
14 43. לסיכום:

15
16 עדותו של התובע, שלפיה הנתבע ניחל בפועל את הנתבעת, הייתה עדיפה. עדותו של הנתבע,
17 שניסה להרחיק את עצמו מהקשר שלו לנתבעת, לא הייתה מהימנה. בחקירה הנגדית התברר
18 שקיימות לנתבע זיקות רבות למפעל הנתבעת ובכלל זה נוכחותו במועד התאונה, העובדה ששילם
19 לתובע את שכרו, הביא את טפסי הדיווח למוסד לביטוח לאומי למנוח והשתמש בכתובת מפעל
20 הנתבעת ככתובת חברת השיווק. הנתבע לא נתן הסברים טובים לזיקות אלו, ולא הביא עד רלבנטי
21 קרוב משפחה ומסמכים שעשויים היו להצביע על הניתוק מהנתבעת.

22
23 לכן, אני מקבלת את גרסת התובע. בהתאם, הנתבע אחראי באחריות אישית להתרשלותה
24 של הנתבעת.

הנזק

פגיעות וטיפול

25
26
27
28
29
30 44. כתוצאה מהתאונה נקטעה ידו הימנית של התובע עד מעל שורש כף היד. התובע הובהל
31 לבית החולים איכילוב, שם בוצעה השלמת הקטיעה ובניית גדם. לאחר מכן התובע עבר לבית
32 החולים תל השומר, לצורך שיקום היד והרכבת פרוטזה. במהלך השיקום היה במעקב פסיכולוגי
33 ופסיכיאטרי עקב רושם להפרעת פוסט טראומה והסתמנות דיכאונית. התובע פיתח פסוריאזיס
34 דרמטיטיס בכל חלקי גופו. לאחר האשפוז המשיך טיפול במסגרת הרשות הפלסטינאית.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 35630-04-21 פלוני נ' כרמיה (קסטנבוים) טקסטיל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

הנכות

45. הצדדים הסכימו כי קביעותיו הרפואיות של המוסד לביטוח לאומי יחייבו בתביעה (ראו: סעי' 34 לסיכומי התובע, סעי' 9 לתחשיב הנתבעים).

46. הנכויות שנקבעו בוועדות הרפואיות של המוסד לביטוח לאומי (לפני הפעלת תקנה 15):

60% נכות בגין קטיעה חלקית יד ימין לפי סעיף ליקוי 40 (13) ב';

20% תגובת דחק פוסט טראומטית לפי סעיף ליקוי 34 (2) 3 ;

10% נכות בגין צלקות גוף מכאיבות ומכערות (צלקת בעור ימין) לפי סעיף ליקוי 75 (1) ב.

47. הנכות הרפואית הזמנית לאחר תקופת אי הכושר (12.8.20 – 10.11.20) עמדה על 100%.

נתוני השתכרות

48. עדותו של התובע:

התובע העיד שהיקף עבודתו היה חמישה ימים בשבוע, משרה מלאה, ולעיתים עבד גם בימי שישי. שעות עבודתו היו החל משעה 07:00 ועד 23:00 (בימי שישי עד השעה 13:00). אם לא עבד בימי שישי, סיים את העבודה ביום חמישי בשעה 16:00. שכרו ליום עבודה עמד על 450 ₪, כ- 8,700 ₪ ברוטו בממוצע לחודש. חלק מהשכר דווח בתלושים (כ- 4,700 ₪) וחלק שולם במזומן על ידי הנתבע, מדי שבוע. התשלום במזומן הנוסף היה כמקובל לעובדים תושבי הרשות הפלסטינאית.

49. עדות הנתבע:

הנתבע העיד שהתובע קיבל שכר אחת לשבוע. בתקופות לחץ המפעל עבד גם ביום שישי. בשבועות שבהם התובע עבד עד יום חמישי, היה עליו לנסוע לביתו לסוף השבוע. בשני המצבים, לא היה לתובע זמן להגיע לבנק, ולכן שכרו שולם במזומן, לבקשתו. שעות העבודה במפעל הן תמיד משעה 9:00 ועד לשעה 18:00 – 19:00 כולל הפסקה לארוחות בוקר וצהריים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 21-04-35630 פלוני נ' כרמיה (קסטנבוים) טקסטיל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 הנתבע העיד כי מהיכרותו את המנוח וכן מהתקופה שעבד במפעל, תמיד שילמו את השכר
2 בהתאם לתלושי השכר, ומעולם לא שילמו שכר לא מדווח, מה גם שאין אינטרס לעשות כן (תשלום
3 לא מדווח אינו בגדר הוצאה מוכרת).
4

5 50. לפי נתוני שכר שהוגשו השתכרותו של התובע בשנת 2019 (עמ' 196 למוצגי התובע) עמדה
6 על 62,034 ₪ (5,170 ₪ לחודש). שכר רבע שנתי לפני התאונה בהתאם לנתוני המוסד לביטוח לאומי
7 (עמ' 18 למוצגי הנתבעים) עמד על 13,755 ₪ (4,585 ₪ לחודש). בהתחשב בפערים, אני מעמידה את
8 בסיס השכר המדווח על כ- 5,000 ₪ לחודש, נכון למועד התאונה.
9

10 טענות הצדדים:

11
12 51. התובע טען שהוכח ששכרו היה גבוה באופן משמעותי מהשכר המדווח, ועתר להעמיד את
13 שכרו על 8,700 ₪ נכון למועד התאונה ובשערוך להיום: 9,820 ₪ ברוטו.
14

15 52. הנתבעים טענו שהוכח שהתובע קיבל שכר בגובה 4,585 ₪. אין כל היגיון עסקי להימנע
16 מדיווח על שכר עבודה, שמהווה הוצאה מוכרת. הנתבעים טענו שהתובע לא הוכיח שקיבל סכומים
17 נוספים, ואף שקיבל את השכר במזומן, לבקשתו, הופק תלוש מסודר על כל הסכומים.
18

19 דיון והכרעה:

20
21 53. בעניין ע"א 4816/20 יאן לסקוב נ' פלונית (10.3.21) (להלן: עניין לסקוב) בית המשפט
22 העליון קבע "כללי אצבע" שיש ליישם בבואו של בית המשפט לדון בטענת הניזוק להכנסה לא
23 מדווחת (פסקה 8 לפסק הדין). בין היתר, נקבע כי על הניזוק-התובע מוטל נטל הוכחה מוגבר
24 להוכחת גובה השתכרותו הבלתי מדווחת; אין מקום להשתמש בנקודות מוצא כמו שכר מינימום
25 או שכר ממוצע במשק; גם אם הוכחה ההכנסה הלא מדווחת, יש להפחיתה בהינתן הסיכון שהדיווח
26 הכוזב יתגלה על ידי רשויות המס ומשיקולים הקשורים במדיניות משפטית ותקנת הציבור; יש
27 להתייחס בחומרה רבה יותר לאי דיווח של עצמאי מאשר לאי דיווח של שכיר; יש להתייחס בחומרה
28 רבה יותר לניזוק החי מאשר לתביעת תלויים.
29

30 54. הצדדים הציגו גרסה מול גרסה, ובשל טבעה של המחלוקת, אין מסמכים או גרסה ניטרלית
31 לכאן או לכאן. יחד עם זאת, גרסתו של התובע עדיפה על גרסתו של הנתבע בפרמטרים הבאים:
32

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 21-04-35630 פלוני נ' כרמיה (קסטנבוים) טקסטיל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 א. הנתבע נשאל בחקירה הנגדית מה היו שעות עבודתו של התובע, ולא חזר על גרסתו
- 2 בתצהיר, אלא טען שאינו יודע, משום שלא היה במקום (עמ' 33 ש' 14 – 18, הדגשה לא
- 3 במקור):
- 4
- 5 "ש.... מה שעות העבודה שהיו לו?
- 6 ת. מאיפה אני יודע? אני לא יודע.
- 7 ... הוא היה גר שם אז אני, אני לא יודע מתי הוא עבד מתי הוא לא עבד"
- 8
- 9 וראו גם: עמ' 34 ש' 16 – 18.
- 10
- 11 ב. הנתבע העיד שמקור הידיעה שלו לכך שהתובע לא קיבל תשלום במזומן הוא מפי
- 12 השמועה (עמ' 33 ש' 29 – 34, הדגשה לא במקור):
- 13
- 14 "ש. כשהוא בא והומר, 'התלוש לא משקף את מה שקיבלתי בפועל, קיבלתי גם במזומן
- 15 בנוסף לזה סכומים', ... זה נכון או לא נכון?
- 16 ת. לא נכון.
- 17 ש.... אז פתאום אתה כן יודע?
- 18 ת. כי זה לא נכון כי אני זיברתי על זה עם אבא ושאלתי אותו את זה והוא אמר לי שזה
- 19 לא נכון..."
- 20
- 21 ג. אין מחלוקת על כך שהתובע אכן ישן במפעל, מתכונת העסקה לא שגרתית,
- 22 שתומכת בכך שהתובע עבד שעות נוספות.
- 23
- 24 55. בהיבט הקווים המנחים שנקבעו בעניין לסקוב: התובע שכיר, ולא עצמאי. גם היותו "ניזוק
- 25 חי" אינה עובדה מהותית שכן מדובר בפועל קשה יום, שלא היו לו תנאים מיטביים לעמוד על
- 26 זכויותיו (עמ' 10). מנגד, יש להישמר מלקבוע ממצאי עובדה על בסיס עדותו בלבד, שאין דרך טובה
- 27 לבחון אותה בדיעבד, בחלוף שנים כה רבות ונוכח פטירת המנוח.
- 28
- 29 56. שכרו המדווח של התובע, משוערך להיום (הצמדה) עומד על כ- 5,800 ₪. בשים לב
- 30 לשיקולים שהובאו לעיל, אני רואה להעמיד את בסיס שכרו על הסכום של 7,000 ₪ נכון להיום.
- 31
- 32
- 33
- 34

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 21-04-35630 פלוני נ' כרמיה (קסטנבוים) טקסטיל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

הפסד כושר השתכרות עבר ועתיד

העדויות:

57. התובע העיד שלפני התאונה הוא תפקד ככל אדם בגילו, ללא כל הגבלות, ועבד כפועל ייצור במשך שנים. כתוצאה מהתאונה שבה איבד את ידו הדומיננטית הוא איבד את כושר העבודה לחלוטין. הוא אינו מסוגל לעבוד עוד בעבודת כפיים, סובל מכאבים כל היום ומתקשה מאוד בתפקוד. נוסף לכך, מצב רוחו ירוד, הוא עצבני, מתקשה להתרכז ולישון ולעתים רחוקות יוצא מהבית.

58. התובע העיד שהוא חסר השכלה, אינו יודע קרוא וכתוב בעברית בכלל ומאז התאונה הוא לא שב לעבודתו.

59. בחקירה הנגדית התובע אישר שהיה לו רישיון נהיגה למונית, אך לטענתו הרשות הפלסטינאית ביטלה את הרישיון. התובע העיד שנדרש לבצע בדיקות אחת למספר שנים, והוא לא הגיע לבדיקה אליה זומן, משום שהיה ברור שלא יתאפשר לו להמשיך לעבוד כנהג מונית (עמ' 12 ש' 36 – עמ' 13 ש' 14). התובע אף לא טיפל בחידוש רישיון הנהיגה האישי משום שהוא "לא צריך את זה" ואינו יכול לנהוג (עמ' 13 ש' 28 – 31).

60. התובע העיד שהוא לא עושה דבר במשך היום. לפי עדותו, הוא ישן עד השעה 10:00 – 12:00 ורוב הזמן נמצא בביתו בחוסר מעש. התובע העיד שאינו הולך לחברים, ואין לו חברים, ואחת לכמה זמן הוא נפגש עם המשפחה שמגיעה לבקר את אמו שמתגוררת באותו בניין (עמ' 14 ש' 27 – עמ' 15 ש' 12).

61. התובע טען שעובדים פלסטינאים ממשיכים לעבוד שנים רבות מעבר לגיל פרישה, וכי הוא תכנן להמשיך לעבוד כל עוד הוא יכול.

טענות הצדדים:

62. התובע טען שאין לו סיכויים להשתקם ולהשתלב במעגל העבודה, עקב גילו (54) שילוב הנכויות, הפיזית והנפשית, מקצועו, ניסיונו והכשרתו. כן הפנה לכך שתקנה 15 הופעלה במלואה במוסד לביטוח לאומי. התובע טען להפסד השתכרות מלא בעבר לפי שכר של 8,700 ₪ ל-56 חודשים (עד מועד הגשת הסיכומים) סכום של 487,200 ₪ בצירוף פנסיה וזכויות סוציאליות: 60,900 ₪. מצרף הסכומים בצירוף ריבית מאמצע התקופה: 586,373 ₪. ביחס לעתיד, התובע חישב את

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 35630-04-21 פלוני נ' כרמיה (קסטנבוים) טקסטיל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 הפסדיו עד גיל 70, לפי שכר של 9,820 ₪, וסך הכול 1,469,937 ₪, וכן הפסדי פנסיה בסכום של
2 183,742 ₪.

3
4 63. הנתבעים הציעו לחשב הפסדים מלאים בגין העבר (231,084 ₪, לפי מקדם היוון ל- 4.5
5 שנים, אף שמדובר בנוק לעבר) והעתיד (572,666 ₪, לפי 12.5 שנים), וכן פנסיה לפי 12.5% מהנייל
6 (100,468 ₪). חישוב הנתבעים נעשה לפי שכר מדוות נומינלי (ללא הצמדה).

7
8 דיון והכרעה:

9
10 64. התובע כיום כבן 54.5, חסר השכלה, עבד כפועל כל חייו. לפי עדותו של התובע מאז התאונה
11 הוא אינו עובד בכלל (עמ' 12 ש' 30 – 31). הנתבעים בסיכומיהם הציעו חישוב הפסדים מלאים לעבר
12 ולעתיד, ולא חלקו על כך שהתובע איבד את כושר השתכרותו במלואו.

13
14 אמנם, הנתבעים טענו שהתובע לא פעל להקטנת הנזק, וכי לו הותקנה בידו תותבת, ניתן
15 היה לשפר את יכולת התפקוד שלו, אך טענה זו אינה מבוססת. מדובר בעניין שברפואה. כדי להוכיח
16 שהתובע יכול היה להשתלב, בגילו, במומו ובחכשרתו במקצוע אחר לו אך התקין תותבת, היה על
17 הנתבעים להציג חוות דעת מתאימה.

18
19 65. לאור האמור, אני פוסקת לתובע הפסדי שכר לעבר ולעתיד כדלקמן:

20
21 הפסדי שכר לעבר מיום התאונה ועד היום (58 חודשים): $7,000 \times 58 = 406,000$ ₪

22
23 בצירוף ריבית מאמצע התקופה: 431,560 ₪

24
25 הפסד כושר השתכרות לעתיד: $7,000 \times 124.9 = 874,300$ ₪

26
27 סך הכול הפסדי שכר לעבר ולעתיד: 1,305,860 ₪

28
29 66. הפסדי פנסיה (12.5%): 163,233 ₪

30
31
32
33
34

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 21-04-35630 פלוני נ' כרמיה (קסטנבוים) טקסטיל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

עזרת צד ג'

67. התובע נשוי ואב לששה ילדים. התובע העיד שהוא מוגבל בביתו, ומאז התאונה אינו מסוגל לקחת חלק באחזקת הבית והחצר כפי שעשה בעבר. התובע העיד שהוא מתקשה גם להתלבש ולהתקלח בכוחות עצמו, מתקשה לפעמים לאכול, ומקבל עזרה "מסביב לשעון" מאשתו ומבני משפחתו וחברים, בשל חוסר יכולת כלכלית לשכור עזרה בשכר. כמו כן נעזר באנשי מקצוע לביצוע תיקונים בבית.

68. התובע טען שהוא לא נחקר בנושא העזרה, ועתר לפסוק עזרה לעבר על בסיס של 8,000 ₪ לחודש לשנה הראשונה (96,000 ₪), 6,720 ₪ לחודש לאחר מכן (וסך הכול 295,680 ₪) וסכום דומה לעתיד (1,545,914 ₪).

69. הנתבעים טענו שהתובע לא הציג אסמכתה בדבר צורך ממשי בעזרה, לא פירט את סוג הסיוע, ולא שילם דבר בגין עזרה, ממועד התאונה ועד היום. כמו כן, התובע מקבל מהמוסד לביטוח לאומי קצבה מיוחדת בגין עזרה, כך שאין מקום לפיצוי יתר.

דיון והכרעה:

70. הסכומים שהוצעו על ידי התובע אינם מתאימים לנתוני התיק, ואין לפניי קביעה רפואית בדבר הצורך בעזרה בהיקף שתואר. בשים לב לאופי הנכות וגובהה, תקופת ההחלמה הארוכה, העובדה שלא הובאו ראיות נוספות להיקף העזרה, היעדר ראיות ביחס לאפשרות העסקת עזרה בשכר, ובהתחשב בעזרת בני משפחה החורגת מהמקובל והרגיל, אני פוסקת סכום גלובאלי של 500,000 ₪ לעבר ולעתיד.

הוצאות רפואיות, נסיעות והתאמת רכב

הראיות:

71. התובע העיד כי בעקבות התאונה הוא רכש משככי כאבים, תחבושות, ופנה להתייעצויות רבות, וכן יזדקק להם בעתיד. גם בהמשך יידרש להוצאות אלו. לפיכך, עתר לפסיקת פיצוי בסכום של 45,000 ₪ לעבר ולעתיד. התובע הוסיף כי לעתים היה צריך לשלם עבור הטיפולים מכיסו, וכי בעתיד יזדקק לטיפולים פיזיותראפיים, אביזרים רפואיים וטיפול פסיכולוגי. התובע הציג קבלות שונות בגין נסיעות והוצאות רפואיות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 21-04-35630 פלוני נ' כרמיה (קסטנבוים) טקסטיל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1
- 2 72. התובע העיד בתצהירו שביום 25.7.23 קבוע לו תור לאורתופד להתאמת תותבת, ולאחר
- 3 מכן תוגש הודעה על העלויות הכרוכות בכך. אולם, לא הוגשו עדכון או הודעה לאחר מכן.
- 4
- 5 73. הוגשה תעודת עובד ציבור של המוסד לביטוח לאומי מיום 13.11.22 שלפיה המלי"ל מממן
- 6 תותבת רגילה לכף יד, אך לא תותבת ממוחשבת /אלקטרונית, וכי המבוטח רשאי לבדוק את זכאותו
- 7 למימון תותבת כף יד לפי המלצת רופא מטפל מקופ"ח.
- 8
- 9 74. התובע העיד שבעקבות התאונה הוא נסע במשך כארבעה חודשים, פעמיים בשבוע, לבי"ח
- 10 תל השומר, בעלות של 700 ₪ לנסיעה וסך הכול עלות 22,400 ₪. כמו כן, אושפז למשך שלושה
- 11 חודשים שבמהלכם בני משפחתו נסעו פעמים רבות כדי לבקר אותו ולסעוד אותו. מאז התאונה הוא
- 12 אינו מסוגל לנהוג בשל הקטיעה ומצבו הנפשי הקשה. התובע הוסיף שאם יחזור לנהוג הוא ידרש
- 13 להתאמת רכב כגון תפוח הגה ואמצעים אחרים.
- 14
- 15 טענות הצדדים:
- 16
- 17 75. התובע עתר לפסיקת פיצוי לפי תחשיב הנזק שלו (שהעמיד את הסכומים על 100,000 ₪
- 18 בגין נסיעות עבר ועתיד, 70,000 ₪ בגין התאמת רכב, 100,000 ₪ בגין הוצאות רפואיות עבר ועתיד
- 19 ו- 500,000 ₪ בגין תותבת – לפי עלות של 50,000 ₪ אחת לשלוש שנים).
- 20
- 21 76. הנתבעים טענו שהתובע זכאי לכיסוי מלא לפי הדין לכל הוצאותיו הרפואיות, משום
- 22 שמדובר בתאונת עבודה. התובע זנח את טענתו לפיצוי בגין תותבת, ובכל מקרה, הוא זכאי למימון
- 23 מלא של תותבת כזו. הנתבעים טענו שאין צורך בהתאמת דיור שכן התובע סבל מפציעה ביד בלבד
- 24 (אולם נציין שראש נזק זה לא נכלל בסיכומי התובע). בנושא התאמת רכב – אין רכב בבעלותו של
- 25 התובע, והוא לא הציג ראיות לצורך בביצוע התאמה כלשהי.
- 26
- 27 דיון והכרעה:
- 28
- 29 77. בהיות התאונה תאונת עבודה ולפי תעודת עובד הציבור שהוגשה, התובע זכאי לקבל מימון
- 30 של טיפולים ואביזרים רפואיים מהמוסד לביטוח לאומי.
- 31
- 32 78. התובע לא הציג חוות דעת שיקומית ביחס לתותבת הדרושה. בכל מקרה, בהיות התאונה
- 33 תאונת עבודה, עלותה ממומנת על ידי המוסד לביטוח לאומי, ואין מקום לפיצוי ברכיב זה.
- 34

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 35630-04-21 פלוני נ' כרמיה (קסטנבוים) טקסטיל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

79. בשים לב לאסמכתאות שהוצגו, טיב הנכות, העובדה שהתובע אינו נוהג (ואם ינהג יזדקק להתאמה) והצורך באבזורים מותאמים שונים אני פוסקת ברכיב זה סכום גלובאלי של 100,000 ₪ לעבר ולעתיד.

כאב וסבל

80. התובע הפנה לתקופת האשפוז הממושכת, מספר הניתוחים שעבר, ונכותו, ועתר לפסיקת פיצוי בסכום של 1,000,000 ₪.

81. הנתבעים הציעו פיצוי בסכום של 300,000 ₪.

82. בהתחשב בחומרת הנכות והשפעתה על חייו של התובע אני פוסקת סכום של 500,000 ₪.

ניכויים

83. תגמולי המוסד לביטוח לאומי לפי חוות דעת אקטוארית שהנתבעים הציגו:

נכות כללית: 1,102,843 ₪

קצבה מיוחדת: 677,452 ₪ ובצירוף תשלומים מחודש 6/22 ועד לחודש 12/23 (ראו הודעת התובע מיום 19.5.25 בצירוף פירוט תגמולים לתקופה זו ועמדת הנתבע בהודעה מיום 21.5.25) – 51,548 ₪, ובצירוף ריבית מאמצע התקופה: 54,640 ₪.

סך הכול תגמולים: 1,834,935 ₪

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 35630-04-21 פלוני נ' כרמיה (קסטנבוים) טקסטיל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

סיכום

84.	הפסדי שכר לעבר ולעתיד :	1,305,860 ₪
	הפסדי פנסיה (12.5%) :	163,233 ₪
	עזרה עבר ועתיד :	500,000 ₪
	הוצאות רפואיות, נסיעות והתאמה :	100,000 ₪
	כאב וסבל :	<u>500,000 ₪</u>
		2,569,093 ₪
	ניכויים :	<u>1,834,935 ₪</u>
		734,158 ₪
		=====

85. התביעה נגד הנתבעת 2 נדחתה. התביעה נגד הנתבעים 1, 3 ו- 5 מתקבלת.

אני מחייבת את הנתבעים 1, 3 ו- 5, יחד ולחוד, לשלם לתובע סכום של 734,158 ₪ בצירוף שכ"ט עו"ד ומע"מ בסכום כולל של 173,261 ₪ וכן את הוצאות המשפט משוערכות (ריבית שקלית) ממועד תשלומן ועד היום. סכומים אלו ישולמו בתוך 45 ימים מהיום, שאם לא כן יישאו ריבית שקלית מהיום ועד למועד התשלום בפועל. חיובה של הנתבעת 5 הוא כיורשת, בהתאם להוראות הדין (חוק הירושה, תשכ"ה – 1965). יתרת אגרה תשולם בהתאם לדין.

ניתן היום, ט"ז סיוון תשפ"ה, 12 יוני 2025, בהעדר הצדדים.

מר בן-ארי, שופט

נספח 2 :

תצהיר עדות ראשית מטעם התובע-המשיב

(עמודים 26 עד 38)

תצהיר עדות ראשית מטעם התובע

אני הח"מ עואד סעיד דרכון מס' 962506606 לאחר שהוזהרתי כי עלי לאמר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. אני יליד 28/11/1970 נשוי + 6 ילדים, עובד יצור, נפגעי קשות בתאונת עבודה במסגרת עבודתי אצל הנתבעים ואיבדתי את כף ידי.
2. הנתבעים כולם היו המעסיקים שלי, הבעלים של חברה העוסקת ביצור, יבוא, שיווק מוצרי טקסטיל שונים לרבות שמיכות וכריות והם היו הבעלים ואחראים על הבטיחות, המפעילים, המתחזקים של המפעל ברחוב ראם 7 בתל אביב לרבות המכונה ליצור ולעיבוד סיבי טקסטיל.
3. הנתבעת 1 הנפיקה לי תלוש שכר אולם בפועל בכל הזמנים הרלוונטים לתביעה הנתבע 3 מר בנימין קסטנבוים שימש כמעסיק שלי בפועל ואף שילם לי במזומן את השכר והוא זה שהיה נותן לי הוראות מה לעשות.

התאונה:

8. בתאריך 11/08/20 בשעה 12:30 בערך, עבדתי על מכונה ליצור ולעיבוד סיבי טקסטיל כותנה (להלן "המכונה").
9. בנימין שהיה המעסיק והיה נותן את כל ההוראות, היה נוהג כדבר שבשגרה להעמיס על המכונה סיבי טקסטיל וכותנה על מנת שקצב הייצור יהיה גדול יותר דבר אשר גרם למכונה להיתקע.
10. מדובר במכונה חדשה בת מס' חודשים בלבד שלא הכרתי ולא עברתי עליה כל הדרכה, נאמר לי להתחיל ולעבוד על המכונה ללא כל הדרכה מתאימה.
11. מס' ימים לפני התאונה אחד מגלגלי השיניים נשבר והוסר מהמכונה.
12. למרות שאמרתי לבנימין שהמכונה לא עובדת כמו שצריך ונתקעת כל הזמן בנימין הורה לי להמשיך ולעבוד על המכונה.

13. בבוקר התאונה לאחר שנשבר הגלגל במכונה, אמרתי לבנימין שצריך לעבוד על מהירות 6-7 על מנת שהמכונה לא תתקע שוב פעם ולא על מהירות גבוהה.
14. לאחר שאמרתי לו, בנימין העמיס סחורה על הרכב על מנת לנסוע לירושלים.
15. לאחר שהרכב הועמס בסחורה, בנימין יצא מהרכב וסובב את כפתור המכונה למהירות המקסימאלית.
16. לאחר שבנימין העלה את המהירות למהירות המקסימאלית שוב נתקעה המכונה.
17. בשל הלחץ הרב בעבודה, בנימין אמר לי מפורשת, לתקן ולנקות את המכונה בעוד המכונה עובדת ומחוברת לשקע החשמל מבלי שכיבו את המכונה וניתקו את החשמל.
18. יצויין כבר עתה כי כך בנימין היה אומר לי לעבוד כדבר שבשגרה על אף שידע כי מדובר בדבר מוסכן והכל על מנת שלא לפסיק את הייצור.
19. עוד יצויין כי כיבוי ואיתחול המכונה לוקח זמן רב ועל מנת לחסוך זמן מנקים את המכונה בזמן שהיא עובדת, בנימין היה נותן לנו הוראה לתקן ולנקות את המכונה בזמן שהיא עובדת ומחוברת לחשמל.
20. בנימין קרא לי ואמר לי לנקות את החומר מהמכונה בזמן שהיא עובדת והוא היה בלחץ והיה עצבני בגלל שהמכונה לא עבדה והיו לו הרבה הזמנות.
21. בנימין ממש הכריח אותי להכניס את היד למכונה בזמן שהיא עבדה.
22. תוך כדי שהכנסתי את ידי למכונה על מנת לתפעל התקלה וזאת כפי שהורה לי בנימין, החלה לפתע המכונה לעבוד וידי הימנית נתקעה ונשאבה לתוך המכונה שלמעשה "טחנה" את היד שלי וכתוצאה מכך נגרמה לי קטיעה של כף ידי הימנית.
23. **בנימין עמד בסמוך אליי וכאמור הורה ל והכריח אותי לעשות כן.**

אירוע זה ייקרא להלן ולשם הקיצור: "התאונה".

אני מצרף את טפסי ב.ל 250 וב.ל 211 מסומנים באות "א"

אני מצרף אישור עבודה בישראל מסומן באות "ב"

אני מצרף אישור הגשת תלונה למשטרה מסומן באות "ג"

24. עליי לציין:

- המכונה לא היתה מגודרת בגידור רגיל ואוטומטי
 - לא ניתנה לי כל הדרכה או הכשרה כיצד לבצע את עבודתי או הדרכה בדבר תפעול המכונה החדשה.
 - הנתבעים ובנימין לא הביאו איש בטיחות על מנת שיתקן את המכונה.
 - עבדתי תחת לחץ כבד מאוד.
 - ניתנה לי הוראה ישירה ע"י בנימין שלא לעצור את המכונה אלא לתפעל התקלה בעוד המכונה פועלת ומחוברת לחשמל.
 - שיטת העבודה כפי שהורה לי בנימין לעבוד.
 - לא היה כל מנגנון בטיחות במכונה.
 - לא ניתנו לי כל אמצעי הגנה ליד.
 - בנימין העמיס סיבי טקסטיל וכותנה מעבר למותר דבר הגרם לתקיעת המכונה. העבודה שלי הייתה באופן ישיר מול בנימין.
 - בנימין היה בפועל הבעלים של הנתבעות 1-2.
 - בנימין היה אחראי על כל הנעשה בחברה לרבות, כספים, ייצור, יבוא, פועלים, למעשה הוא היה ועשה הכל בחברה.
 - בנימין היה משלם לי את שכרי במזומן והיה מנפיק לי תלוש שכר על שם הנתבעת 1.
 - בנימין גם היה אחראי למתן הנחיות שוטפות לאופן עבודתי.
25. על אף שהמכונה לא היתה תקינה בנימין הוא זה שהורה לי לעבוד על מכונה על אף שידע שהמכונה תקולה.

26. בנימין היה אחראי בפועל על הנעשה במפעל לרבות הבטיחות ושיטת העבודה.
27. בנימין הוא זה שהורה לי לעבוד תחת לחץ.
28. עליי לציין כי הנתבע 4 היה מגיע למסי' שעות בודדות למפעל יושב וכמעט לא עושה דבר, לפעמים היה נוהג למקומות קרובים, לוקח סחורה ומתלווה לבנימין ומי שהיה בפועל המנהל היה בנימין.
29. בפועל בנימין היה עושה הכל במפעל, הוא היה הבוס וכל העבודה שלי משנת 2017-2018 היתה מול בנימין בלבד.
- הפגיעה שנגרמה לי:**
30. כתוצאה מהתאונה נגרמה לי קטיעה של כל כף יד ימין – היד החזקה שלי.
31. עברתי מסי' ניתוחים להשלמת הקטיעה ובניית הגדם וכיום הקטיעה היא עד אמצע האמה.
32. אושפזתי ממושכת בבית חולים איכילוב ובבית חולים תל השומר לרבות טיפולים פסיכיאטריים, ניתוחים מתקנים, ריפוי בעיסוק, פיזיותרפיה ועוד.
33. אושפזתי מיום התאונה ועד 13/08/20 בבית החולים ולאחר מכן הייתי בביקורות כל שבוע.
34. לאחר מכן 05/01/21 ועד 24/03/21 הייתי מאושפז בשיקום בבית חולים תל השומר.
35. מאז ועד היום אני מגיע לביקורות כל שבוע/שבועיים לביקורת אורטופד/כאב/פסיכולוג.
36. אובחנה לי גם פגיעה עצבית בשל הנוירמה דבר הגורם לי כאבים עזים מאוד, תחושת כאב עזה, רגישות במקום של הקטיעה ועוד ועוד.
37. כן נותרה לי צלקת מכוערת וגדולה.
38. אני סובל ממצב נפשי קשה- פוסט טראומה, חי מחדש כל פעם את הטראומה, זכרונות חודרניים, אני לא מצליח להשלים עם מה שרה, ניתוק מאנשים אחרים, הימנעות, התפרצויות זעם ועוד.
39. לאחר ובעקבות התאונה אני אף סובל ממחלת הפסוריאזיס בגלל הטראומה.

מצ"ב מלוא התיעוד הרפואי מסומן באות "ד"

40. נבדקתי ע"י ד"ר דוד יהודה מומחה רפואי בתחום האורטופדי אשר קבע נכותי כדלקמן:

- 60% לפי סעי' 40(14) – בשל אבדן שורש כף היד (יד דומיננטית)
- 20% לפי סעי' 35 (1) כ' בשל הנוירמות.
- 10% לפי סעי' 75(1) ב'- בשל צלקות כאובות גדולות ומכוערות.

מצ"ב חו"ד ד"ר דוד יהודה מסומנות באות "ה"

41. בגלל הטראומה שלי נבדקתי ע"י ד"ר ברבר אשר קבע נכותי כדלקמן:

- 30% לפי סעי' 34(ב)4 בעקבות פוסט טראומה כפי שמפורט בחו"ד.

מצ"ב חו"ד ד"ר ברבר מסומנת באות "ו"

42. ביטוח לאומי קבע לי נכות בשיעור 100% כדלקמן:

- 60% בגין קטיעה יד ימין
- 20% בגין פוסט טראומה
- 10% בגין צלקות כואבות, גדולות ומכוערות

בצירוף תקנה 15 במלאה – 100% נכות לצמיתות.

מצ"ב קביעת המל"ל מסומנת באות "ז"

הנכות התפקודית:

33. לפני התאונה תפקדתי ככל אדם בגילי ללא כל הגבלות והייתי בריא ועבדתי.

34. למעשה איבדתי את כושר העבודה לחלוטין.

35. כל החיים שלי נהרסו בעקבות התאונה.

36. לפני התאונה עבדתי כפועל יצור אצל הנתבעות במשך שנים.

37. עבדתי שנים רבות אצל הנתבעת 1 במפעל באשקלון ולאחר מכן עברתי לעבוד במפעל הייצור והאספקה בתל אביב (מקום התרחשות התאונה) אצל הנתבעים והחל משנת 2017-2018 אצל בנימין שלמעשה היו הבעלים והאחראי על העסק.
38. במסגרת תפקידי נדרשתי לעבודה עם הידיים, הכנסת סיבים למכונה, הוצאת סיבים מהמכונה, הרמת משאות, סחיבת ציוד, העמסת ציוד למכונות ולמשאיות לצורך הסחורה, תפעול ועבודה עם מכונה (לא תיקון מכונות) , ארגון ושינוע של ציוד, עבודה עם מכונות, בדיקת טיב המוצר שיוצא מהמכונה, ניקיון המכונה בסוף יום העבודה ולמעשה הייתי עובד כפיים לכל דבר ועניין אצל הנתבעים.
39. כמובן שאני לא מסוגל עוד לעבוד בעבודה זו או כל עבודה הדורשת תקינות של הידיים.
40. יד ימין שלי היא היד החזקה ואיתה הייתי עושה הכל!
41. אני לא מסוגל לעשות דבר ללא יד ימין שלי.
42. אני סובל מכאבים ביד כל הזמן כל היום ומתקשה מאוד מאוד בתפקוד.
43. כל הידע שלי ושל העבודה שלי היא סביב יד ימין ללא היד איני מסוגל לעבוד בכלל.
44. איני מסוגל לעבוד כלל ועיקר בשום עבודה, אין מי שיסכים להעסיק אותי עם יד אחת בלבד!!!
45. בעקבות התאונה אני עצבני מאוד לאחר התאונה, מצב רוחי נעשה ירוד, אני נדרש לעזרה בכל דבר , מתרגז מהר מאוד, מתפרץ ללא סיבה, חסר סבלנות, לעיתים רחוקות יוצא מהבית, מתבייש מאוד בידי ומסתיר אותה כל הזמן, רוב הזמן יושב בחוסר מעש בבית.
46. אני מודאג וחרד למצבי, מתוח וחרד מאוד בעת שחזור התאונה, חש תחושת עצבות עד לכדי בכי, קושי בהירדמות ונדודי שינה, חווה מחשבות חוזרות סביב התאונה, קושי בריכוז וקושי בזיכרון לטווח קצר , פגיעה בהערכה עצמית וקושי בהסתגלות .
47. למעשה הפכתי לאדם אחר.
48. אני מדמין את התאונה לנגד עיני, בוכה בכל פעם שמוזכרת התאונה.
49. כאשר לפני התאונה הייתי אדם שמח ואופטימי והיום למעשה אני שבר כלי ומטופל בגין כך.

50. סיכוי השיקום שלי והשתלבות במעגל עבודה לאור שילוב הנכויות שלי הוא אפסי.
51. אין ספק כי מצבי הנפשי ביחד עם מצבו הפיזי לא יאפשר לו שיקום כלשהו בשום צורה.
52. גם בביתי אני מוגבל עד מאוד.
53. לפני התאונה עזרתי בתפעול ואחזקת הבית לרבות שטיפה, ניקיון, כביסה, עריכת קניות, אחזקת החצר ותחזוקת חשמל ואף עבודות תחזוקה ותיקון.
54. בעקבות התאונה איני מסוגל לבצע עבודות משק הבית בעקבות קטיעת יד ימין הדומיננטית שלו.
55. אני בקושי מצליח להתלבש לבד, להתקלח לבד, להתגלח, לעשות שירותים ועוד ועוד, גם לאוכל קשה לי לפעמים ואשתי עוזרת לי מסביב לשעון.
56. נפגעי כאמור בתאונת עבודה בהיותי בן 49, נשוי ואב לילדים, אני תושב הרשות הפלסטינאית וללא השכלה כלשהי ועובד שנים בעבודות כפיים בלבד.
57. איני יודע קרוא וכתוב בעברית בכלל.
58. כתוצאה מהתאונה לא שבתי לעבודתי.
59. מאז התאונה אני לא אותו בן אדם.
- הנזק שנגרם לי:**
60. כאמור לפני התאונה עבדתי כפועל יצור.
61. עבדתי אצל הנתבעים משך 5 ימים בשבוע, משרה מלאה, יום עבודה שלם ולעיתים גם עבדתי ימי שישי.
62. הייתי עובד משעה 7 בבוקר עד 23:00 בלילה.
63. מלבד ימי שישי שאז הייתי יוצא מהעבודה בשעה 13:00.
64. במידה ולא הייתי עובד בימי שישי הייתי יוצא בימי חמישי בשעה 16:00.

65. הייתי עובד מסור ונאמן לנתבעים.
66. שכרי המדווח כ- 4,700 ₪ ברוטו בממוצע לחודש ע"פ תלושי השכר.
- מצ"ב דיווחי שכר למשרד הפנים ותלושי שכר מסומנים באות "ח"**
67. לפי מה שסוכם הייתי מרוויח במזומן שכר של 450 ₪ ליום עבודה.
68. כאשר חלק היה מדווח באמצעות תלוש שכר אולם השכר היה משולם לי תמיד במזומן.
69. כל שבוע בנימין היה משלם לי.
70. עלי לציין כי מקובל אצל עובדים פלסטינאים כי חלק מהמשכר מדווח ע"י תלוש מסודר לצרכי אישור עבודה והפרשות פנסיוניות (מחוייבים על פי חוק) אולם התשלום נעשה במזומן.
71. אני מבקש כי ביהמ"ש יקבע כי השכר שלי לפני התאונה עמד על 8,700 ₪ ברוטו בממוצע לחודש.
72. כאמור לא שבתי למעגל העבודה מאז התאונה ועד היום ואיני מסוגל לשוב לעבודה, גם הוועדה של ביטוח לאומי קבעה זאת.
73. אני מבקש בגין הפסדי השתכרות בעבר כדלקמן:
- $8,700 \text{ ₪} \times 34 \text{ חודשים} = 295,800 \text{ ₪}$
- בצירוף פנסיה וזכויות סוצלאיות (12.5%) – 36,975 ₪
- הפסדי השתכרות לעתיד:**
74. אלמלא התאונה הייתי ממשיך לעבוד עוד שנים רבות.
75. עובדים פלסטינאים ממשיכים לעבוד עוד הרבה מעבר לגיל פרישה ואני תכננתי להמשיך ולעבוד כל עוד אני יכול.

76. כאמור איני מסוגל לשוב למעגל העבודה ואין כל עבודה המתאימה למגבלותיי הרפואיות כאשר שילוב של הנכות הנפשי והאורטופדית, לא מאפשר לי לחזור לעבודה ואין עבודה מתאימה למגבלותי.

77. אני מבקש כי ביהמ"ש הנכבד יפסוק לי הפסד שכר מלא לעתיד לפי שכר של 8,700 ₪ כפי ששולם לי בפועל ועל כך להוסיף פנסיה וזכויות סוציאליות.

78. הוצאות נסיעה:

בעקבות התאונה נסעתי משך כ- 4 חודשים פעמיים בשבוע לבית חולים תל השומר לצרכי טיפולים רפואיים.

כל נסיעה הינו כ- 700 ₪ (הלוך חזור) מדובר על כ- 22,400 ₪

לאחר מכן אושפזתי כאמור למשך כשלושה חודשים כאשר בני משפחתי נסעו רבות לבקרי ולסעוד אותי בבית החולים.

אני עוד עובר וצפוי לעבור טיפולים רבים בארץ (יפורט בהמשך) ועל כן זקוק גם לנסיעות בעתיד.

אין ספק כי הטיפול בארץ עולה במס' רמות מהטיפול בשטחי הרשות הפלסטינאית ועל פי חוק הביטוח הלאומי אני זכאי להמשיך ולקבל את הטיפולים במסגרת בתי חולים בארץ.

איני מסוגל לנהוג בשל הקטיעה ומצבי הנפשי הקשה.

לאור זאת אני זקוק להוצאות נסיעה רבות גם בעתיד.

אני גם עושה שימוש בתחבורה הציבורית, אולם אני חושש עד מאוד מהנסיעה, סובל מפחדים והנסיעה גורמת לי לתלתלה וכאבים בידו.

למעשה אני זקוק להסעות כל הזמן ממקום למקום בשל אי מסוגלות לנהוג.

מצ"ב קבלות חלקיות על נסיעות מסומנות באות "ט".

מבוקש בגין כך עבר + עתיד – 100,000 ₪

79. התאמת רכב:

במידה ואני אחזור לנהוג ידרש להתאמת רכב , בין השאר באמצעות תפוח הגה ועוד אמצעים אחרים רבים והתאמה לנהיגה עם יד אחת אני מבקש כי ביהמ"ש הנכבד יפסוק לי פיצוי בגין כך.

80. הוצאות עבור טיפול רפואי תרופות.

בעקבות התאונה רכשתי משככי כאבים רבים, תחבושת רבות (לאחר הניתוחים שעבר) פניתי להתייעצויות רבות ועוד.

גם בהמשך אני צפוי לקנות משככי כאבים ועזרים רפואיים שאינם בסל הבריאות.

מבוקש בגין כך עבר + עתיד 45,000 ₪

הטיפולים הרפואיים שנותנים לי במסגרת קופת החולים ניתנים מוגבלים ואינם מכסים את כל הטיפולים שאני צריך ויש פעמים שלא אישרו לי את הטיפול והייתי צריך לשלם מהכיס שלי.

בהמשך אני יזדקק לעוד טיפולים פיזיותרפיים, אבזורים רפואיים, טיפול פסיכולוגי.

אני מבקש כי ביהמ"ש הנכבד יפסוק לי פיצוי בגין כך.

מצ"ב קבלות חלקיות מסומנות באות "ד".

תותבת/פרוטזה:

81. ב 25/07/23 יש לי תור לאורטופד להתאמה של תותבת.

82. לאחר קביעת סוג התותבת תוגש הודעה לבית המשפט על העלויות הכרוכות בכך.

83. אני מבקש שבית המשפט יאפשר לי להגיש בהמשך את העלויות הצפויות של התותבת.

התאמת דיור:

84. יש להתאים את הדירה – מטבח, אמבטיה, ידיות , התאמת תדר שירותים – לשימוש ביד אחת.

85. כמו כן יש צורך ברכישת אביזרים נוספים כמו צלחת מיוחדת וכו' המתאימים לשימוש קטועי יד.

86. אני מתגורר בדירה שברשותי ויש צורך כאמור להתאמה אני מבקש כי בימה"ש הנכבד יפסוק לי בגין כך פיצוי.

עזרת זולת:

87. בעקבות התאונה אושפזתי ממושכות, בתקופת האשפוז, ובשל הפגיעה הקשה, סעדו אותי בני משפחתי וחברים ושהו ליד מיטתי ברציפות. תקופה זו הייתה כרוכה בנסיעות ארוכות של בני המשפחה מביתם בכפר עורתא בהוצאות חניה, ובהוצאות מוגברות, בהן הוצאות כלכלה, ביגוד ועוד.

88. גם בתקופת השיקום הגיעו בני משפחתי לסעוד אותי.

89. כיום איני מסוגל להתקלח לבד, אני זקוק לעזרה בהלבשה, אני זקוק לעזרה בשירותים, לעיתים אני זקוק גם לעזרה באוכל, אני מתקשה מאוד בכפתור כפתורים, לקשור שרוכים, לסחוב דברים, לכתוב איני מסוגל, לנהוג איני מסוגל.

90. לפני התאונה כאשר הייתי מגיע מהעבודה הייתי מבצע את עבודות משק הבית, תחזוקת הבית, תיקונים, לעיתים הייתי גם מבשל, מנקה, עוזר בכביסה ועוד ועוד.

91. גם כשעבדתי בארץ הייתי מבשל לעצמי.

92. כיום איני מסוגל לעשות את כל הפעולות האלה.

93. לאחר שחרורי ממחלקת השיקום, הייתי מגיע לבית החולים תל השומר כשלוש פעמים בשבוע לטיפול פיזיותרפיה וריפוי בעיסוק.

94. בבית בני משפחתי וחברים עוזרים לי וסועדים אותי במידת הצורך, אולם העזרה לא מספיקה לי בכלל ואני זקוק לעזרה משמעותית יותר.

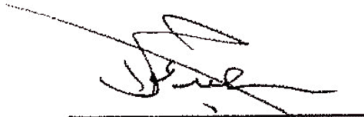
95. עד היום אני זקוק לעזרה והשגחה בגלל חוסר בכף היד ובגלל הפחדים והחרדות שלי אני נעזר במשפחתי בשל חוסר יכולת כלכלית לשכור עזרה בשכר..

96. אין ביכולתי לשכור עזרה בשכר בשל חיסרון כיס קשה מאוד.
97. זאת ועוד, אני לא יוכל לבצע עבודות תיקונים ואחזקה שגבר עושה בעצמו בבית ובגלל זה אני משלם לאנשי מקצוע.
98. אני לא מסוגל לבצע פעולות פשוטות של אחזקת משק הבית וזקוק גם לעזרה אישית בפעולות אישיות ותחזוקת הבית.
99. מדובר בעזרה בתחזוקת הבית, קניות, ליווי, לעיתים גם בעלי מקצוע נוספים כאשר יש לציין כי לפני התאונה הייתי בעצמי מתפעל ומתחזק את הבית לבדי ולעיתים רחוקות מאוד היה "מזעיק" עזרה מקצועית.
100. עליי לציין כי ככל שאני הופך למבוגר יותר חיי היום יום הופכים לקשים יותר וכל פעולה קשה יותר ומורכב יותר בשל המחסור ביד ימין הדומיננטית.
101. אני מפחד כי בעתיד בכלל לא אוכל לתפקד בכל בשל המגבלה הכה קשה ביד שלי שמשפיע לי על החיים.
102. אני מבקש כי ביהמ"ש יפסוק לי עזרה בפועל, בשכר מלא לעבר ולעתיד.
103. **כאב וסבל:**
- עברתי תאונה קשה מאוד, איבדתי את ידי הדומיננטית ואני למעשה מוגבל בכל פעולה, אני סובל מפגיעה נפשית קשה ואיבדתי את היכול לעבוד לחלוטין.
- בעקבות התאונה הפכתי לשבר כלי של ממש.
- איבדתי את יד ימין שהיא היד החזקה שלי
- איבדתי לחלוטין את שמחת חיי.
- אני תלוי בעזרת זולת על מנת לבצע פעולות פשוטות.
- הנתבעים התרשלו רשלנות פושעת כלפי .

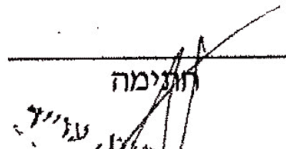

יש לקחת בחשבון גם את ימי האישפוז הארוכים וכן את הסבל היום יומי בו חי אדם ללא כף יד!

אני מבקש כי ביהמ"ש הנכבד יפסוק לי כאב וסבל.

חתימה

חנני מאשר בזה כי ביום 25.06.23 הופיעה בפני עורך דין רוט במשרדי ברחוב מוטה גור 9, פי"ת ואחרי שהזחרתיה כי עליה לומר את האמת בלבד וכי תהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן, אישרה את נכונות הצחרתו דלעיל לאחר שהוסבר לי בעברית פשוטה ותורגם לי בשפה הערבית.

חתימה
נציג מ.ר. 72907
נציג ע"ט, עזיז

נספח 3 :

תמליל פרוטוקול דיון ההוכחות מתאריך 5-
1-25

(עמודים 40 עד 74)

ת"א 35630-04-21

בית משפט מחוזי מרכז (לוד)

ישיבה מיום 05/01/2025

בפני: כבוד השופטת מרב בן-ארי

תמליל

כב' הש' בן-ארי: שלום אדוני אני מזהירה אותך שעלייך לומר אמת אחרת יש עונשים הקבועים בחוק. אתה מבין את האזהרה? כן? אתה צריך לדבר לא להנחך.

העד, התובע: כן.

כב' הש' בן-ארי: אתה חתמת על תצהיר שהוגש לתיק של בית המשפט?

העד, התובע: כן חתמתי.

כב' הש' בן-ארי: כל מה שכתוב שם אמת?

העד, התובע: זה (לא ברור).

כב' הש' בן-ארי: בבקשה חקירה נגדית.

ע.ת.1 התובע, לאחר שהוזהר כחוק, משיב בחקירה ראשית לעורך הדין אלי לוי:

עו"ד לוי: בוקר טוב עו"ד אלי לוי. מר סי אתה כותב, אתה כותב בסעיף 21 בתצהיר

שלך שבנימין ממש הכריח אותך להכניס את חיד.

העד, התובע: כן זה זה,

עו"ד לוי: ואני שואל,

כב' הש' בן-ארי: לא לדבר ביחד.

העד, התובע: סליחה סליחה.

עו"ד לוי: ואני שואל אותך למה לא כתבת בכתב התביעה שהכריחו אותך?

העד, התובע: אני כתבתי את זה. הוא הכריח אותי, הוא יודע שהוא הכריח אותי. עוד יום

אני אגיד לך,

עו"ד לוי: אני שואל, תקשיב לשאלה שלי, למה לא כתבת בכתב התביעה שהכריחו

אותך?

העד, התובע: אני הסברתי את זה, כתבתי את זה.

עו"ד לוי: אתה יכול להראות לנו איפה כתבת את זה?

העד, התובע: יכול להיות שלא כתבת את זה בעברית, אני לא יכול לכתוב בעברית, אני

כתבתי את זה בערבית שהכריח אותי.

עו"ד לוי: למי נתת את זה בערבית? למי נתת בערבית את מה שכתבת שהכריחו אותך?

העד, התובע: אני דיברתי זה עם עו"ד שהוכיחו אותי על זה, אני לא משקר את זה.

עו"ד לוי: לא אבל אני שאלתי למה לא כתבת.

העד, התובע: אני לא כותב בעברית, בעברית לא כותב.

עו"ד לוי: אתה קורא עברית?

העד, התובע: לא, רק מדבר עברית.

עו"ד לוי: בסדר. כשאתה חתמת על התצהיר הזה איך, ישבו והקריאו לך את כולו?

שהגישו את כתב התביעה הקריאו לך את כולו?

העד, התובע: בטח.

- 1 עו"ד לוי: אז אני שואל עוד פעם, הסבירו, הקריאו לך, אמרו לך את זה שלא כתוב שם.
2 אני אומר לך שלא כתוב שהכריחו אותך. למה זה צץ עכשיו פה בתצהיר?
3 העד, התובע: אז איך נסעתי לשם?
4 עו"ד לוי: אני לא הייתי איתך אני שואל אותך למה זה לא כתוב, זה כל מה שאני שואל.
5 למה עכשיו אתה פתאום ממציא את הדבר הזה?
6 העד, התובע: (לא ברור) עו"ד. באותו יום הוא הוא הכריח אותי שנסעתי למכונה, הוא היה
7 בעל הבית, הוא היה בנימין מנהל את הכול, הוא עלה על האוטו שהוא נסע
8 לעשות לירושלים.
9 עו"ד לוי: מר סי לא זה מה שאנחנו שואלים אותך.
10 העד, התובע: אני רק אמרתי,
11 עכשיו תאמר לי בבקשה,
12 העד, התובע: שהייתי נתקע, לא שכחתי את זה, לא יודע מה, לא לא ראיתי מה קרה
13 באוטו, אני מטושטש עד היום מה אתה חושב שאני,
14 עו"ד לוי: ולכן זה שאתה מטושטש עד היום אני מקבל, למה למה אתה אומר לנו את
15 זה כי מה?
16 העד, התובע: מה?
17 עו"ד לוי: למה אתה אומר, למה אתה מספר עכשיו שאתה מטושטש עד היום?
18 העד, התובע: כי זה מה שקרה לי זה קרה לי.
19 עו"ד לוי: לא, אבל זה מסביר למה לא אמרת את זה? מה זה למה אתה אומר את זה?
20 העד, התובע: יכול להיות שמעתי, הייתי במצב לא טוב, אני לא מקבל, היה מצב נפשי לא
21 טוב, יכול להיות ששכחתי את זה לא יודע.
22 עו"ד לוי: בסדר אז לא כתבת את זה אם ככה. אז לא כתבת כי היית במצב נפשי
23 מבלבל?
24 העד, התובע: כתבתי את הכול, מה שכתוב כתבתי.
25 עו"ד לוי: לא אני שואל אותך על מה שלא כתוב. עכשיו תאמר לי בבקשה אתה זוכר
26 שבנימין, רגע אז מאיזה שנה אתה עובד שם?
27 העד, התובע: בנימין?
28 עו"ד לוי: מאיזה שנה אתה עובד שם?
29 העד, התובע: התחלתי לעבוד בשנה בערך 15, משפחה שלו, לא בנימין 17,
30 כב' הש' בן-ארי: לא רגע, מאיזו שנה אתה עובד במפעל?
31 העד, התובע: עם בנימין?
32 כב' הש' בן-ארי: לא עם בנימין, במפעל הזה (לא ברור).
33 העד, התובע: משנת 2015.
34 כב' הש' בן-ארי: מ-2015.
35 עו"ד לוי: באשקלון לא עבדת?
36 העד, התובע: באשקלון לא.
37 עו"ד לוי: לא רק שם, מ-2015 אתה עובד שם?
38 העד, התובע: כן.
39 עו"ד לוי: בסדר. עכשיו אתה זוכר,

1	סליחה 2006, התחלתי לעבוד,	העד, התובע:
2	או-קיי.	עו"ד לוי:
3	התבלבלתי, 2006, 7, זוכר.	העד, התובע:
4	בסדר עד התאונה, הכול בסדר קורה טעות. עד התאונה עבדת בערך 13, 14	עו"ד לוי:
5	שנה. התאונה הייתה ב-2020, 14 שנה.	
6	נכון. לא התאונה הייתה ב-2017, הייתה התאונה (לא ברור), התאונה הייתה	העד, התובע:
7	(לא ברור).	
8	עבדת שם 14 שנה בסדר. עכשיו אתה היית עובד הכי ותיק שם נכון?	עו"ד לוי:
9	נכון.	העד, התובע:
10	נכון. כל היתר היו עובדים זמניים מעזה?	עו"ד לוי:
11	לא מעזה.	העד, התובע:
12	מאיפה?	עו"ד לוי:
13	היה (לא ברור) מפה משם.	העד, התובע:
14	אבל אתה היית הכי בתיק?	עו"ד לוי:
15	נכון.	העד, התובע:
16	בסדר עכשיו אתה זוכר ואתה גם היית זה שמטפל במכונה אם הייתה	עו"ד לוי:
17	מתקלקלת, אתה היחיד שידעת איך מטפלים בכל הדברים האלה?	
18	סליחה, המכונה התקלקלה וזו מכונה חדשה.	העד, התובע:
19	רגע בסדר אני שואל אותך אני אגיע למכונה החדשה, אני שואל אותך עכשיו	עו"ד לוי:
20	על מכונות בכלל. נכון מה שאמרתי? אתה צריך לענות כאילו זה שאתה	
21	שעושה עם הראשון,	
22	סליחה, תשאל את השאלות בזמן שבנימין והמשפחה שלו שאחים שלו,	העד, התובע:
23	אני מדבר על בסך הכול.	עו"ד לוי:
24	אין בסך הכול, בזמן,	העד, התובע:
25	לא יודעת מה עורכי הדין שלך הסבירו לך אבל העו"ד עכשיו יכול לשאול	כב' הש' בן-ארי:
26	שאלות על כל הסיפור, לאו דווקא על בנימין. אתה תענה לשאלות ששואלים	
27	אותך. תעזוב לחשוב למה שואלים אותך שאלה מסוימת ולא שואלים אותך	
28	על בנימין או מתישהו.	
29	בסדר גמור.	העד, התובע:
30	זה שאנחנו פה בגלל בנימין ובגלל זה שלא טרחו לעשות ביטוח זה שאלה	כב' הש' בן-ארי:
31	אחרת. אבל אנחנו כרגע לא מדברים על זה.	
32	בסדר גמור.	העד, התובע:
33	אז שוב אני אחזור על השאלה. כשהיו תקלות במכונות אתה היית זה	עו"ד לוי:
34	שמסדר אותן?	
35	לא לא אני. לא אני.	העד, התובע:
36	לא אתה?	עו"ד לוי:
37	משהן מתקלקלות?	העד, התובע:
38	כן.	עו"ד לוי:
39	היה חננל מטפל,	העד, התובע:

1	מה?	עו"ד לוי:
2	אם היה מכונה נשבר מתקן,	העד, התובע:
3	אתה זה שהיית מתקן אותו?	עו"ד לוי:
4	בנימין הייתי אני, בזמן אחים שלו היה חננל.	העד, התובע:
5	עכשיו,	עו"ד לוי:
6	רגע אני רוצה להבין זמן שבנימין ניהל את המפעל אתה תיקנת את	כב' הש' בן-ארי:
7	המכונות?	
8	הייתי מנקה אותם, הוא היה אני בנימין, לא לבד, הוא מולי.	העד, התובע:
9	מה זאת אומרת? סליחה, מכונה לא עובדת, שאלו אותך על תקלות עו"ד	כב' הש' בן-ארי:
10	רוט, כתבתי אם צריך תרגום לערבית מה אתם עושים? מתעלמים.	
11	הוא מדבר עברית מצוינת.	עו"ד רוט:
12	כן בסדר ממש. אני לא מדברת על מכונה מלוכלכת, המכונה מפסיקה לעבוד,	כב' הש' בן-ארי:
13	יש בה תקלה כן?	
14	כן.	העד, התובע:
15	אתה מתקן אותה?	כב' הש' בן-ארי:
16	לא, לא כל תקלות, לא כל תקלות. תקלות של חשמל לא מתקן. לא כל	העד, התובע:
17	תקלות.	
18	או-קיי ותקלות אחרות, אם המכונה מלוכלכת או אם יש איזה בעיה אתה	כב' הש' בן-ארי:
19	כן מתקן בזמן בנימין?	
20	כן.	העד, התובע:
21	ובזמן האחים שלו?	כב' הש' בן-ארי:
22	כן, היה חננל.	העד, התובע:
23	היה חננל.	כב' הש' בן-ארי:
24	אח שלו.	העד, התובע:
25	רגע מי זה חננל?	כב' הש' בן-ארי:
26	אח שלו.	העד, התובע:
27	בזמן חננל מי היה מתקן? חננל? כן חננל?	כב' הש' בן-ארי:
28	כן.	העד, התובע:
29	עכשיו אפשר לגברתי.	עו"ד לוי:
30	כן.	כב' הש' בן-ארי:
31	עכשיו כשהמכונה הזאת נשבר שם איזה בורג מי ראה שנשבר שם בורג?	עו"ד לוי:
32	שאתה מספר לנו בסעיף 13 שנשברה מכונה, "בבוקר התאונה לאחר	
33	שנשברה בית גן במכונה", ככה אתה אומר. לא, מספר ימים לפני התאונה,	
34	סעיף 11, "מספר ימים לפני התאונה אחד מגלגלי השיניים נשבר והוסר	
35	מהמכונה".	
36	רק שנייה. בבקשה מה השאלה?	כב' הש' בן-ארי:
37	וכשאתה כותב בסעיף 11 בתצהיר שלך, "מספר ימים לפני התאונה אחד	עו"ד לוי:
38	מגלגלי השיניים נשבר והוסר מהמכונה". מי הסיר אותה?	

1	שמעתי רעש מהמכונה נכון? התקשרתי לבנימין אמרתי לו יש רעש במכונה,	העד, התובע:
2	פתחתי את המכונה, אני פתחתי את המכונה, זה היה בלי חשמל, (לא ברור)	
3	לחשמל, פתחתי את המכונה ראיתי גללים יש בתוך המכונה כמה גללים של	
4	שיניים. הסברתי לבנימין כל הזמן בטלפון, אמרתי לו בנימין יש ככה וככה	
5	וככה, הוא שמע אותי טוב מה שאני אומר. יש גלגל מספר 1, 2, 3, מספר	
6	הגלגל זה להוציא אותו, אמר לי בסדר, הוצאתי את הגלגל המכונה יכולה	
7	לעבוד. אחרי מוציאים את הגלגל הזה, יש במכונה כמה גללים.	
8	לא הבנתי, אתה אמרת לבנימין שיש גלגל שיניים שלא עובד? שנשבר?	כב' הש' בן-ארי:
9	יצא רעש במכונה נכון?	העד, התובע:
10	היינו ברעש, התקשרת לבנימין,	כב' הש' בן-ארי:
11	נכון.	העד, התובע:
12	פתחת את המכונה.	כב' הש' בן-ארי:
13	נכון.	העד, התובע:
14	ראית שיש גלגל שיניים שבור.	כב' הש' בן-ארי:
15	מאה אחוז.	העד, התובע:
16	יופי מה בנימין אומר לך אחרי שאתה אומר לו שיש גלגל שיניים שבר?	כב' הש' בן-ארי:
17	תוציא את הגלגל.	העד, התובע:
18	להוציא את הגלגל?	כב' הש' בן-ארי:
19	תוציא את הגלגל והוא אמר הוא אמר מיד אני בא, הוא בא,	העד, התובע:
20	רגע הוא אמר לך להוציא את הגלגל,	כב' הש' בן-ארי:
21	נכון,	העד, התובע:
22	ומיד אני בא.	כב' הש' בן-ארי:
23	אמר תוציא את הגלגל, מיד אני בא, ככה בדיוק מה שאמר לי. הוא מרים	העד, התובע:
24	את הגלגל, אמר לי שהמכונה תעבוד,	
25	מה לא הבנתי?	כב' הש' בן-ארי:
26	אמר המכונה אחרי זה תעבוד, אמרתי לו תעבוד אבל תעבוד במהירות	העד, התובע:
27	קטנות לא מהירות, אתה לא יכול להגביר את המהירות, המכונה יש,	
28	רק שנייה. בנימין אמר לך (לא ברור) הוא הגיע, אחרי שאתה הוצאת את	כב' הש' בן-ארי:
29	הגלגל?	
30	נכון.	העד, התובע:
31	ואז הוא אמר לך, שאל אותך המכונה תעבוד אם הוצאת את הגלגל?	כב' הש' בן-ארי:
32	כן (לא ברור), את יודעת.	העד, התובע:
33	ואז אתה אמרת היא תעביר אבל במנות קטנות?	כב' הש' בן-ארי:
34	נכון.	העד, התובע:
35	בסדר.	כב' הש' בן-ארי:
36	למה הוא שואל אותך? איך אתה צריך לדעת שזה עובד או לא עובד?	עו"ד לוי:
37	אנחנו עשינו ביחד, אני הוא,	העד, התובע:
38	אז אתה זה שהתעסקה במכונה?	עו"ד לוי:
39	לא אני לא מתעסק במכונה.	העד, התובע:

1	אתה זה שיודע,	עו"ד לוי:
2	אני לא מתעסק, סליחה אדוני,	העד, התובע:
3	מ' תקשיבי לי מה אני שואל אותך	עו"ד לוי:
4	עכשיו אנחנו,	העד, התובע:
5	אני שואל אותך שאלה תקשיב לשאלה שלי לא יצליחו להקליט את זה.	עו"ד לוי:
6	בבקשה.	העד, התובע:
7	לפי מה שאתה מספר לנו בנימין לא יודע הוא שואל אותך ואתה אומר לו זה	עו"ד לוי:
8	יעבוד,	
9	אנחנו מתייעצים,	העד, התובע:
10	מר ס' לא יכול להיות שתקטע אותי כי אחרי זה הם לא ישמעו מה אני שואל.	עו"ד לוי:
11	בבקשה תחכה בסבלנות. אתה מספר לנו שהוא שואל אותך אם המכונה	
12	הזאת תעבוד זאת אומרת אתה הוא בעל המקצוע, אתה זה שיודע אם כן או	
13	לא. הוא לא יודע הוא שואל אותך נכון?	
14	הוא שואל 'עכשיו המכונה תעבוד?' מתייעצים אחד עם השני, אנחנו, הוא	העד, התובע:
15	בעל הבית (לא ברור), הוא מתייעץ איתי, אמרתי לו תעבוד, נעשה איך	
16	שתעבוד המכונה יעני לא לא היה לי מקצועי, אני לא מקצועי במכונות.	
17	י כאתה מנהל העבודה,	עו"ד לוי:
18	אם הייתי סליחה אדוני סליחה, תן לדבר. אם הייתי מנהל מקצועי במכונות	העד, התובע:
19	הייתי עובד מפעל? הייתי עובד אצל סבל?	
20	רגע אם היית מה? סליחה?	כב' הש' בן-ארי:
21	אם הייתי טכני של מכונות היית עובד סבל? אבל את יודעת בעל הבית	העד, התובע:
22	מתייעץ עם (לא ברור) מתייעץ ככה, מדברים, הוא סגר את המכונה.	
23	עכשיו אני אומר לך שבכלל לא עבדת על המכונה החדשה, נפצעת על המכונה	עו"ד לוי:
24	הישנה.	
25	חדשה.	העד, התובע:
26	מכונה, קיבלתם מכונה חדשה כמה חודשים לפני זה אבל אתה כשנפצעת	עו"ד לוי:
27	עבדת על המכונה הישנה, על המכונה הקודמת שהייתה?	
28	לא נכון. זה חדשה.	העד, התובע:
29	לא.	עו"ד לוי:
30	זה חדשה.	העד, התובע:
31	ענה לי זה בסדר. עכשיו המכונה הזאת הייתה סגורה לחלוטין, כשהיא	עו"ד לוי:
32	עובדת אי אפשר להכניס את הידיים בפנים נכון? רק אם אתה מפרק משהו?	
33	המכונה יש לה יש לה מאחורה צינור.	העד, התובע:
34	כן.	עו"ד לוי:
35	נסתם שם את החומר.	העד, התובע:
36	כן.	עו"ד לוי:
37	לא הבנתי.	כב' הש' בן-ארי:
38	המכונה מאחורה, קדימה יש לה צינור, משם נסתם את החומר, החומר	העד, התובע:
39	נסתם, משם חומר, לכלוך נסתם, נכון?	

1	לא יודע אתה תגיד.	עו"ד לוי:
2	אני מגיד. מה שקרה באותו יום או, מה השאלה שלך מה אתה שואל אותי?	העד, התובע:
3	אני אומר לך שהמכונה הזו הייתה סגורה לחלוטין, היה צריך לפרק שם	עו"ד לוי:
4	משהו בשביל להכניס את היד,	
5	איך לסגור את המכונה?	העד, התובע:
6	אני שואל אותך.	עו"ד לוי:
7	לא לא הייתה סגורה.	העד, התובע:
8	עכשיו אתה זוכר, כשאתה כותב בתצהיר שלך בסעיף 24, "המכונה לא	עו"ד לוי:
9	הייתה מגודרת בגידור רגיל ואוטומטי", מה זה למה התכוונת?	
10	לא היה לה, לא היה לה מסביב גדר. היא לא הייתה מגודרת, לא היה גדר.	העד, התובע:
11	במכונות החדשות יש, אם אתה מתקרב אליה (לא ברור) את החשמל, משהו	
12	בטחוני.	
13	אבל אתה אומר שזה הייתה מכונה חדשה.	עו"ד לוי:
14	הוא לא שם אתה זה אני יודע, היא חדשה הוא חדשה והוא לא שם משהו	העד, התובע:
15	בטחוני מה אני יכול לעשות זה עבודה שלי?	
16	אתה זוכר, מתי בנימין התחיל לעבוד שם?	עו"ד לוי:
17	לנחל את העסק?	העד, התובע:
18	מתי הוא התחיל לעבוד בתור פועל, בתור מה שאתה רוצה?	עו"ד לוי:
19	לעבוד בערך לא זוכר,	העד, התובע:
20	בערך,	עו"ד לוי:
21	לפני כמה שנים. אחרי עבר ישיבה, הוא היה בישיבה.	העד, התובע:
22	מה היה?	עו"ד לוי:
23	היה לומד, היה לומד, רק התחיל לעבוד לפני כמה שנים. הוא התחיל לעבוד	העד, התובע:
24	עם אבא שלו והאחים שלו, 6 שנים, 7 שנים,	
25	6 שנים, 7 שנים לפני מה או אחרי מה?	כב' הש' בן-ארי:
26	לפני לפני התחיל, התחיל ב-2007, 2007 התחיל לעבוד שם אני זוכר, אל תלך	העד, התובע:
27	איתי בדיוק, אל תלך איתי על המספר בדיוק.	
28	הוא התחיל לעבוד כשאתה התחלת לעבוד?	עו"ד לוי:
29	לא זוכר,	העד, התובע:
30	אז אני שואל שאלה אחרת. אתה התחלת לעבוד לפניו? כשהוא בא ראית	עו"ד לוי:
31	אותו?	
32	בטח בטח בטח.	העד, התובע:
33	כאתה התחלת לעבוד,	כב' הש' בן-ארי:
34	הוא לא היה.	העד, התובע:
35	ביום הראשון שלך לעבוד במפעל הזה, בנימין היה כבר בתור עובד או לא?	כב' הש' בן-ארי:
36	בניין היה בתור, היה לומד בישיבות והיה בא כל יום חמישי או כל יום שישי,	העד, התובע:
37	היה יומיים בשבוע, הוא היה, הוא לא היה עובד (לא ברור) כל הזמן.	
38	בסדר עכשיו אתה זוכר שבנימין חלה בסרטן?	עו"ד לוי:
39	שהוא חלה בסרטן?	העד, התובע:

1	עו"ד לוי:	כן.
2	העד, התובע:	שמעתי היה חולה.
3	עו"ד לוי:	אתה לא ידעת שהוא חולה סרטן?
4		שמעתי שהוא חולה אבל לא,
5		איזה מחלה מה זה מחלה, מה זה שמעתי שהיה חולה? תספר לבית המשפט מה שמעת.
6	העד, התובע:	שמעתי בנימין חולה.
7	עו"ד לוי:	מה חולה שפעת, זה לא, מה היה לו?
8	העד, התובע:	היה חג היה לו חג, נסע לחופש היה חג של פסח, נסע לחופש, אחרי שחזרתי
9		מחופש,
10	עו"ד לוי:	מי נסע לחופש? לא הבנתי?
11	העד, התובע:	היה חג של פסח, לא יודע פסח של סוכות, אחרי סוכות שחזרתי, הדוד שלו
12		אמר בנימין חולה. הדוד שלו שעובד איתנו במפעל אושרי,
13	עו"ד לוי:	אמר שבנימין חולה. מה הוא חולה? שאלת מה חולה?
14	העד, התובע:	זה עניי שלו מה אני כנס לו, לא שאלתי אותו. אושרי הדוד שלו לא היה מדבר
15		הכול הוא יודע את זה, הוא אמר לי בנימין חולה.
16	עו"ד לוי:	אבל הוא לא בא הרבה זמן, לא שאלת איפה הוא?
17	העד, התובע:	שאל מי?
18	עו"ד לוי:	עובדים. בעל הבית, (מדברים ביחד),
19	העד, התובע:	זה (לא ברור).
20	עו"ד לוי:	עכשיו,
21	העד, התובע:	אולי נסע לחופש, נסע ככה מה אני יכול,
22	עו"ד לוי:	שנתיים הוא היה בטיפולים. קודם היה בטיפולים כימותרפיים והוא לא
23		הגיע למשרד למפעל בכלל,
24	העד, התובע:	היה בא.
25	עו"ד לוי:	היה בא פעם אולי בשבוע בשביל לראות מה קורה אבל הוא לא היה שם,
26		הוא היה בטיפולים כימותרפיים, הוא היה בבית חולים.
27	העד, התובע:	אדוני הוא היה בא כל הזמן. הוא היה (לא ברור) על טלפון הוא היה בא הוא
28		היה חותם על הכול (לא ברור).
29	עו"ד לוי:	גם בתקופה שהוא היה חולה סרטן מטופל?
30	העד, התובע:	כן. הוא היה בטלפון, הוא לא בא,
31	עו"ד לוי:	הוא לא בא.
32	העד, התובע:	לא יודע אם היה חולה אני לא יודע אם היה חולה.
33	עו"ד לוי:	אתה לא יודע אם היה חולה בסדר. אתה אומר גם בזמן הטיפולים שלו הוא
34		היה מגיע כל הזמן? זה מה שאתה אומר לנו?
35	העד, התובע:	הוא היה מגיע.
36	עו"ד לוי:	שאלתי אם הוא היה מגיע כל הזמן?
37	העד, התובע:	היה חותם נותן הוראות (לא ברור),
38	עו"ד לוי:	אני שואל.
39	העד, התובע:	מה זה כל הזמן?

1	פעם בשבוע פעמיים בשבוע, תגיד אתה.	עו"ד לוי:
2	לא זוכר כמה,	העד, התובע:
3	לא זוכר בסדר. עכשיו תראה אתה אומר שקיבלת חוץ מהמשכורת גם מזומן	עו"ד לוי:
4	נכון? לא נכון? תענה לזה,	
5	אף פעם לא קיבלת תלוש משכורת ממנו. (לא ברור) כל הזמן נתן לי מזומן,	העד, התובע:
6	כל הזמן מזומן נותן לי.	
7	למה לא כתבת את זה שלא ראית אף פעם את התלוש? כי תראה בסעיף 24	עו"ד לוי:
8	בסוף שם אתה כותב, "בנימין היה משלם לי את שכרי במזומן והיה מנפיק	
9	לי תלוש שכר על שם הנתבעת 1". למה לא כתבת בחיים לא ראיתי את	
10	התלוש, לא ידעתי שהוא הנפיק לי תלוש, מה שאתה מספר לנו עכשיו, איך?	
11	היה אומר לי כל הזמן 'תסמוך עלי, אל תדאג תסמוך עלי אני נותן לך את	העד, התובע:
12	הכול תסמוך עלי,	
13	מר סי' לא זה מה ששאלתי.	עו"ד לוי:
14	השאלה הייתה כזו. אתה בתצהיר שלך כתבת שאתה שבנימין שילם לך	כב' הש' בן-ארי:
15	מזומן והוציא לך תלוש על שם החברה בסדר? (לא ברור) עכשיו אתה אומר	
16	שהוא אף פעם לא נתן לך תלוש. אז מה נכון?	
17	להגיד לך את כל האמת? להגיד מה שאמת סמכתי עליו.	העד, התובע:
18	רגע אתה לא הבנתי את השאלה,	כב' הש' בן-ארי:
19	הבנתי הבנתי את השאלה.	העד, התובע:
20	מקודם אתה אמרת שבנימין לא נתן לך תלוש. אבל בתצהיר שלך כתוב	כב' הש' בן-ארי:
21	שהוא הוציא תלוש על שם החברה. אבל אתה מאמת, אז למה אמרת שהוא	
22	לא,	
23	אבל לא הייתי מקבל את זה,	העד, התובע:
24	הוציא ולא קיבלתי הוא אומר,	דובר:
25	זה השאלה שלי למה לא כתבת?	עו"ד לוי:
26	הוא חייב, לא הוצא לי אישור,	העד, התובע:
27	למה לא כתבת לבית המשפט בתצהיר שלך בכלל לא ראיתי את התלוש?	עו"ד לוי:
28	אדוני אם הוא היה מוציא לי את התלוש לא הייתי מקבל את האישור,	העד, התובע:
29	אז ראית את התלוש הבאת אותו בשביל לקבל את האישור?	עו"ד לוי:
30	לא ראיתי התלוש, היה מוציא את התלוש,	העד, התובע:
31	אני שואל אותך למה לא כתבת את זה?	עו"ד לוי:
32	מה לכתוב?	העד, התובע:
33	תכתוב בחיים שלי לא ראיתי תלוש, אפשר לכתוב את זה?	עו"ד לוי:
34	סליחה אדוני, התלוש חייב להוציא את התלוש.	העד, התובע:
35	מר סי' אמרת את זה 3 פעמים אבל לא זה מה שאני שואל אותך. אני שואל	עו"ד לוי:
36	אותך שאלה אחרת לא אם הוא חייב או לא חייב, הוא הוציא תלוש שאנחנו	
37	יודעים שהוא הוציא. צירפת את זה, אתה צירפת את זה. הוא הוציא. אני	
38	שואל עכשיו, אתה מספר לנו פה סיפור אחר, אתה אומר לנו בחיים שלי לא	
39	ראיתי תלוש ואני שואל אותך אם זה נכון, למה לא כתבת,	

- 1 בזמנו בזמן בנימין, העד, התובע :
 2 למה לא כתבת את זה? כשאתה בא לספר לבית המשפט שאתה מקבל רק עו"ד לוי :
 3 מזומן,
 4 נכון. אני אגיד לך משהו, איך אני יכול להגיד שאני לא מקבל את התלוש, העד, התובע :
 5 הוא חייב להוציא את התלוש, זה מה שחשבת, גברתי, הוא חייב להוציא
 6 את התלוש.
 7 מר סי' אמרת את זה פעם חמישית, לא זה מה שאני שואל אותך. אני לא עו"ד לוי :
 8 שואל אותך אם הוא חייב או לא חייב, הוא חייב והוא הוציא וצירפת את
 9 זה, אין לנו, אנחנו לא מתווכחים על זה.
 10 בסדר גמור. העד, התובע :
 11 אני שואל למה עכשיו אתה ממציא שלא ראית ואם זה נכון למה לא כתבת עו"ד לוי :
 12 את זה? זה השאלה.
 13 חשבת זה לא מעניין שאני אגיד שלא קיבלתי. העד, התובע :
 14 לא אבל אתה מדבר על זה שקיבלת מזומן, עו"ד לוי :
 15 לא שלא, העד, התובע :
 16 לא, מה לא? עו"ד לוי :
 17 מה אני אגיד קיבלתי לא קיבלתי, העד, התובע :
 18 לא קיבלתי תלוש בחיים נורא פשוט, אם זה נכון. עו"ד לוי :
 19 אם אני עכשיו אמרתי לא קיבלתי את התלוש, בואי בואי עכשיו תגיד לי, העד, התובע :
 20 איך הייתי מקבל את האישור שלך? זה קשור לזה, התלוש קשור עם
 21 האישור.
 22 השאלה (לא ברור). לא נתנו לך את התלוש ביד. השאלה היא למה לא כתבת כבי' השי' בן-ארי :
 23 את זה לבית משפט? לי, למה לא סיפרת לי שלא נתנו לך את התלוש ביד?
 24 אני אגיד לך מה חשבת. חשבת איך אני יכול להגיד שאני לא קיבלתי תלוש העד, התובע :
 25 ביד. יבוא יגיד לי איך היית מקבל איך היית מקבל את האישור, זה קשור
 26 עם זה, הוא היה מוציא את התלוש אבל אף פעם לא נתן לי אותו, זה קשר
 27 עם זה, לא יודע למה כתבתי לא יודע למה.
 28 הבנתי. עכשיו אתה היית ישן במפעל כל השבוע נכון? עו"ד לוי :
 29 ישן? העד, התובע :
 30 ישן. עו"ד לוי :
 31 נכון. העד, התובע :
 32 זאת אומרת אתה היית כל הזמן במפעל, אתה היית גם ישן שם, עו"ד לוי :
 33 נכון. העד, התובע :
 34 ומה היו שעות העבודה במפעל? עו"ד לוי :
 35 שעות העבודה? העד, התובע :
 36 הרגילות, כל הפועלים, עו"ד לוי :
 37 אני או כולם? העד, התובע :
 38 כולם. עו"ד לוי :
 39 היו מתחילים נגיד משה היה מתחיל 9, 10 עד 7 בערב, 7 וחצי, 8. העד, התובע :

1	מי זה משה?	עו"ד לוי:
2	היה עובד פה עובד ותיק, 40 שנה עובד שם (לא ברור),	העד, התובע:
3	מי זה משה?	כב' הש' בן-ארי:
4	משה הדוד שלו. הוא עובד ותיק.	העד, התובע:
5	דוד של בנימין?	כב' הש' בן-ארי:
6	כן.	העד, התובע:
7	ואתה באיזה שעות עבדת?	כב' הש' בן-ארי:
8	הייתי מתחיל ב-07:00 עד 11, 12,	העד, התובע:
9	מ-7 עד איזה 11?	כב' הש' בן-ארי:
10	בלילה.	העד, התובע:
11	עד 23:00 בלילה?	כב' הש' בן-ארי:
12	כן.	העד, התובע:
13	למה לא כתבת את זה? נורא חשוב,	עו"ד לוי:
14	כתבתי מה לא כתבתי.	העד, התובע:
15	איפה? תראה לי איפה.	עו"ד לוי:
16	כתבתי.	העד, התובע:
17	כתבת אתה צודק כתבת נכון.	עו"ד לוי:
18	(מדברים ביחד) לתצהיר ואגב גם, סליחה רגע סליחה, מדבר משה רוט. גם	עו"ד מ. רוט:
19	השאלה הראשונה ששאלת אותו בחקירה, למה לא כתבת שבנימין אמר לך	
20	ולחץ עליך להפעיל את המכונה, זה כתוב בכתב התביעה ואתה הטעית אותו,	
21	אז אני מבקש, אני אעשה את זה בחקירה חוזרת, אני מבקש להעיר לבית	
22	המשפט שחברי לא יטעה את העד. אם הוא אמר או לא אמר, לעשות את זה	
23	בצורה אמינה. זה סיכומים, לא צריך להתנגד, זה כתוב בכתב התביעה. אבל	
24	אתה כשהוא עונה לך ואתה ממשיך לשאול על דבר לא נכון אז אני מתנגד	
25	תודה.	
26	תודה לך. בסדר. עכשיו מה היה שעת העבודה שלך? כמה קיבלת בשעות	עו"ד לוי:
27	עבודה?	
28	היה נותן בכל שבוע כל שבוע, (לא ברור), שישי, 2,400 שקל מזומן, כל שבוע.	העד, התובע:
29	(לא ברור), חמישי לפעמים 2,200, 2,400, אם הייתי עובד עד רק יום חמישי	
30	נוסע הביתה הייתי מקבל 2,250, 2,300, כל שבוע, כל שבוע, כל שבוע. הייתי	
31	ישן שם, כל שבוע היה נותן 2,250, 2,300 שקל,	
32	לשבוע?	כב' הש' בן-ארי:
33	עד יום חמישי, אם הייתי עובד יום שישי היה מוסיף לי עוד 100, 150 שקל.	העד, התובע:
34	לשבוע אני מדבר.	
35	(לא ברור).	כב' הש' בן-ארי:
36	הוא עבד שמה מ-8 בבוקר עד 11 בלילה לא בשביל זה,	עו"ד מ. רוט:
37	אתה מקבל גמלה מהמוסד לביטוח לאומי נכות מהעבודה נכון?	עו"ד לוי:
38	נכון.	העד, התובע:
39	כמה אתה מקבל היום?	עו"ד לוי:

1	העד, התובע:	3,000, 2,800
2	עו"ד לוי:	2900 שקל, 2,800, 2,900 שקל?
3	העד, התובע:	כן, 2,900 שקל,
4	עו"ד לוי:	ואתה מקבל גם קצבה מיוחדת?
5	העד, התובע:	מה זה קצבה מיוחדת?
6	עו"ד לוי:	עוד גמלה של 2,000 ומשהו,
7	העד, התובע:	נכון עוד 2,790,
8	עו"ד לוי:	2,790?
9	העד, התובע:	משהו כזה.
10	עו"ד לוי:	חוץ מזה אתה מקבל עוד קמלה, עוד משהו?
11	העד, התובע:	(לא ברור), הוא התכוון למשכורת ולעזר?
12	עו"ד לוי:	זה לא שירותים מיוחדים,
13	כב' הש' בן-ארי:	כמה אתה מקבל מביטוח לאומי סך הכול?
14	העד, התובע:	המשכורת שלי?
15	כב' הש' בן-ארי:	לא המשכורת. אתה עכשיו עובד?
16	העד, התובע:	לא.
17	כב' הש' בן-ארי:	אתה מקבל כסף מביטוח לאומי?
18	העד, התובע:	נכון.
19	כב' הש' בן-ארי:	כמה כסף אתה מקבל מביטוח לאומי?
20	העד, התובע:	היום אני מקבל 2,900 שקלים בחודש,
21	עו"ד לוי:	ועוד 2,800 שירותים מיוחדים,
22	העד, התובע:	ועוד כן, שירותים,
23	כב' הש' בן-ארי:	טוב זה כתוב באיזשהו מסמך?
24	עו"ד לוי:	אנחנו נגיש חוות דעת מסודרת,
25	כב' הש' בן-ארי:	תגישו מה שאתם רוצים אבל למה צריך לשאול אתה זה?
26	עו"ד לוי:	אני רוצה לוודא שזה הסכומים שהוא מקבל,
27	כב' הש' בן-ארי:	זה כתוב ואם הוא יגיד שלא? אני יכולה להתווכח עם מה שהביטוח לאומי
28		אומר?
29	(הפסקה בהקלטה):	
30	עו"ד לוי:	מאז התאונה אתה לא עובד בכלל?
31	העד, התובע:	לא.
32	עו"ד לוי:	לא עובד. אתה בבית כן?
33	העד, התובע:	הייתי בית חולים,
34	עו"ד לוי:	לא עכשיו עכשיו אני שואל בשנתיים האחרונות, אתה לא עושה כלום?
35	העד, התובע:	לא.
36	עו"ד לוי:	יש לך רישיון למונית נכון?
37	העד, התובע:	היה לי.
38	עו"ד לוי:	יש לך עדיין?
39	העד, התובע:	כבר אין לי.

1	(לא ברור) את הרישיון?	עו"ד לוי:
2	לקחו לי את זה, ביטלו לי את זה.	העד, התובע:
3	ביטלו לך את זה? מי ביטל לך?	עו"ד לוי:
4	הרשות שמה.	העד, התובע:
5	הרשות הפלסטינאית ביטלה לך את זה?	עו"ד לוי:
6	בטח.	העד, התובע:
7	כי דיווחת להם כי מה? הם ידעו שעשית תאונה?	עו"ד לוי:
8	רואים את זה, כל כמה שנים עושים בדיקות.	העד, התובע:
9	כל כמה שנים,	עו"ד לוי:
10	עושים בדיקות. עושים לך בדיקות.	העד, התובע:
11	קראו לך לבדיקה?	עו"ד לוי:
12	קראו לי לבדיקה ולא ולא נסעתי,	העד, התובע:
13	ומה?	עו"ד לוי:
14	לא נסעתי. ביטלו אני יודע שביטלו לי את זה. אני לא נוהג, לא חלכתי, (לא	העד, התובע:
15	ברור).	
16	ועבודה אחרת, עבודה קלה אחרת אתה לא יכול?	עו"ד לוי:
17	אין.	העד, התובע:
18	אין עבודה.	עו"ד לוי:
19	מה אני יכול לעבוד, לא עבדתי, מה אני יכול לעבוד?	העד, התובע:
20	עכשיו איפה אתה גר?	עו"ד לוי:
21	בכפר קוראים לה עזרתא.	העד, התובע:
22	ליד שכם?	עו"ד לוי:
23	כן.	העד, התובע:
24	יש לך רישיון נהיגה בכלל או שגם את זה כבר אין לך?	עו"ד לוי:
25	לא טיפלתי בזה, לא מעט, לא טיפלתי, לא נסעתי אחרי, לא זה ולא זה.	העד, התובע:
26	האישור הגשתי למונית ביטלו ולא (לא ברור).	
27	סליחה תחזור עוד הפעם אני לא מבין מה אמרת.	עו"ד לוי:
28	מאז שבוטל, רישיון נהיגה רגיל (לא ברור) יש לך?	כב' השי' בן-ארי:
29	לא חידשתי אותו.	העד, התובע:
30	לא חידשת אותו למה?	כב' השי' בן-ארי:
31	לא צריך את זה.	העד, התובע:
32	לא צריך את זה. למה כי אתה לא יכול לנהוג?	עו"ד לוי:
33	מה?	העד, התובע:
34	כי אתה לא יכול לנהוג?	עו"ד לוי:
35	לא.	העד, התובע:
36	אני שואל.	עו"ד לוי:
37	לא, אני אומר לך לא.	העד, התובע:
38	הוא הודיע על זה בסעיף 78 לתצהיר.	עו"ד רוט:
39	עו"ד רוט לא צריך, מה השאלה?	כב' השי' בן-ארי:

1	מצד שני, לא אני שואל את השאלות האלה כי יש לו הוא מבקש כסף על	עו"ד לוי:
2	נהיגה עתידית אבל מותר לי לשאול את זה עם כל הכבוד,	
3	לא התנגדתי.	עו"ד רוט:
4	עכשיו כל הקבלות שצרפת לכתב התביעה אצלך, סליחה לתצהיר, קבלות	עו"ד לוי:
5	שצירפת, כל החבילה הזאת, הגשת את זה למוסד לביטוח לאומי לקבל	
6	בחזרה כסף? כי זה טיפולים רפואיים וזה נסיעות עם טיפולים רפואיים,	
7	הגשת את זה?	
8	לעו"ד, הקבלות.	העד, התובע:
9	כל הקבלות הגשת את זה למוסד לביטוח לאומי לקבל,	עו"ד לוי:
10	הוא אומר שלחתי את זה לעו"ד.	עו"ד רוט:
11	שלחתי לעו"ד.	העד, התובע:
12	לעו"ד, למוסד לביטוח לאומי לא שלחתי?	עו"ד לוי:
13	נאי לא שלחתי.	העד, התובע:
14	כי מגיע לך על זה בחזרה כסף מהמוסד לביטוח לאומי אתה יודע את זה?	עו"ד לוי:
15	הוא הסביר לך העו"ד שלך?	
16	בטח שהסביר לי.	העד, התובע:
17	למה לא עשית את זה?	עו"ד לוי:
18	לא יודע, מה מגיע לי מזה,	העד, התובע:
19	סליחה?	עו"ד לוי:
20	כמה מגיע לי מזה?	העד, התובע:
21	יש פה הרבה קבלות, אתה מבקש את זה ממני, למה אתה לא מבקש את זה,	עו"ד לוי:
22	אתה יכול לקבל את זה.	
23	הוא בטח מטפל בזה עו"ד, הוא לא ישכח את זה. הוא מטפל בזה נכון?	העד, התובע:
24	בסדר. עכשיו מה אתה עושה בבית? אתה קם בבוקר ומה אתה עושה? מה	עו"ד לוי:
25	הסדר יום שלך?	
26	אני נשאר ב-10, 12 כל הזמן בתוך הבית, מה אני יכול לעשות,	העד, התובע:
27	אתה קם ב-10 ומה עושה?	עו"ד לוי:
28	כלום.	העד, התובע:
29	לא, תספר לנו מה אתה עושה.	עו"ד לוי:
30	לא עושה כלום.	העד, התובע:
31	מה זה אומר לא עושה כלום?	עו"ד לוי:
32	כלום, מסתובב פה שם (לא ברור) בתוך הבית.	העד, התובע:
33	יוצא החוצה לשתות קפה, בכפר,	עו"ד לוי:
34	איפה אני אצא?	העד, התובע:
35	בכפר, אני שואל,	עו"ד לוי:
36	לא.	העד, התובע:
37	הולך לחברים?	עו"ד לוי:
38	לא.	העד, התובע:
39	יושב בבית כל היום?	עו"ד לוי:

1	נכון.	העד, התובע:
2	כן? באים אליך חברים?	עו"ד לוי:
3	אני אין לי חברים.	העד, התובע:
4	סליחה?	עו"ד לוי:
5	אין לי, משפחה משפחה באים לאימא, אחות שלי,	העד, התובע:
6	אימא גרה איתך?	עו"ד לוי:
7	כן, אמא שלי לא חולה באים אליה, אחות שלי וזה. אמא שלי באה למטה.	העד, התובע:
8	אז הם באים לבקר את אמא?	עו"ד לוי:
9	כן.	העד, התובע:
10	ואז הם רואים גם אותך או שגם גם אתה עולה אליה כן? אני שואל.	עו"ד לוי:
11	אימא שלי למטה אני למעלה. (לא ברור) ארד אליהם (לא ברור), אמא שלי	העד, התובע:
12	גרה למטה ואני גר למעלה, אם אחות,	
13	אם באים המשפחה לבקר את אמא אז אתה נפגש איתם?	כב' הש' בן-ארי:
14	פעם ב.	העד, התובע:
15	עכשיו אשתך אתה אומר שעוזרת לך הרבה. למה היא לא באה להעיד, למה	עו"ד לוי:
16	היא לא הגישה תצהיר?	
17	אשתי?	העד, התובע:
18	אשתך שעוזרת לך הרבה, למה היא לא באה להעיד על זה? מה היא עושה	עו"ד לוי:
19	בשבילך?	
20	היא לא יכולה לבוא לכאן היום.	העד, התובע:
21	אני שואל אותך.	עו"ד לוי:
22	היא לא יכולה לבוא.	העד, התובע:
23	למה היא לא יכולה לבוא?	עו"ד לוי:
24	לא התקבל אישור.	העד, התובע:
25	למה לא הגשת תצהיר קודם, בוא נראה, קודם רצית שהיא תבוא להעיד?	עו"ד לוי:
26	להעיד,	
27	רצית שהיא תבוא לפה?	כב' הש' בן-ארי:
28	אף אחד לא ביקש ממני שהיא תבוא תעיד. בית המשפט לשלוח לי פתק שאני	העד, התובע:
29	אביא לה את האישור, נכון?	
30	אבל עוד לפני זה מגישים תצהיר, תצהיר היא כן יכלה להגיש, אם רצית	עו"ד לוי:
31	שהיא תבוא להעיד אבל אתה לא התחלת אפילו, לא ביקשת ממנה אפילו.	
32	על מה תגיד? שעוזרת לי?	העד, התובע:
33	עכשיו אני רק רוצה להבין את סדר הדברים שקר. כמה ימים לפני התאונה	עו"ד לוי:
34	שלך אתה אומר נשבר שם גלגל שיניים,	
35	נכון.	העד, התובע:
36	ואתה פירקת אותו?	עו"ד לוי:
37	נכון.	העד, התובע:
38	נכון וידעת שמאז המכונה לא בסדר? הייתה נתקעת, הייתה בעיה איתה?	עו"ד לוי:
39	נכון.	העד, התובע:

- 1 לדבריק, אני אומר לך שזה לא נכון, אבל לדבריק בנימין אמר לך להכניס את
2 היד כשזה עובד, ידעת שזה משהו שהוא לא בסדר ושזה המכונה לא בסדר,
3 בכל אופן הכנסת את היד?
4 הוא היה על ידי, העד, התובע:
5 סליחה? עו"ד לוי:
6 הוא על ידי, הוא היה על ידי בנימין, הוא אמר לי אל תפחד, העד, התובע:
7 אבל אתה יודע שהמכונה לא בסדר, עו"ד לוי:
8 הוא היה על ידי. העד, התובע:
9 אבל אתה יודע שהיא לא בסדר, אתה מכניס יד, אומר לך שתקפוץ מהגג
10 ואני לידך אז אתה תקפוץ מהגג? עו"ד לוי:
11 פעם ראשונה אם הייתה הולכת על הספר נמוך 6, 7 הייתה הולכת בסדר, העד, התובע:
12 (לא ברור), את העבודה והוא הגביהה את המספר, הוא הגביהה את המספר,
13 הוא הגדיל את המספר? כב' הש' בן-ארי:
14 הגדיל את המספר, כן, הגדיל את המספר, אם הוא מגדיל המכונה (לא ברור) העד, התובע:
15 אם נגדיל את המספר היא לא תוכל לעבוד המכונה.
16 אבל אתה יודע את כל זה. זה מה שאני שומע לך, זה שהמפעל האחראי עו"ד לוי:
17 בטוח. אני שואל עכשיו עליך, אתה יודע שזה לא בסדר, אתה יודע שזה לא
18 עובד, למה אתה דוחף את היד בכל אופן? לא אכפת לך?
19 רגע סליחה אני אסביר לך למה זה משגע אותי (לא ברור) רגע תן לי רגע. העד, התובע:
20 עכשיו הוא קרא לי, אמר לי בוא עובד כאן נכון, הוא אמר לי בוא אל תפחד,
21 אל תפחד הוא שם, בוא שים, תנקה את המכונה. אל תפחד תנקה את
22 המכונה. אז אם (לא ברור) מה אני יכול לעשות תגיד לי מה אתה חושב מה
23 אני יכול לעשות?
24 אבל ידעת שזה יכול לקרות נכון? עו"ד לוי:
25 אם הייתי אחד אחוז והייתי יודע לא הייתי עושה את זה, איך אז מה עושים העד, התובע:
26 לאש, מה אתה שואל שאלות כאלה? יש מי שבוחר היד שלו, סליחה הוא הרג
27 אותי, הוא היה בעל הבית קשה, כל הזמן לוחץ, דוחף, רק עבודה רק עבודה.
28 אם אני משקר יגיד לי שאני משקר.
29 גברתי הוא אמר משפט שיכול להיות שזה נבלע, הוא אמר אם הייתי אחוז עו"ד רוט:
30 1 יודע לא הייתי עושה את זה. מקווה שזה נרשם. אני בטוח שגברתי רשמה
31 אם זה נקלט בסדר.
32 עכשיו אתה ידעת שבנימין הקים חברה אחרת, יש עסק אחר? עו"ד לוי:
33 כן זה עסק שלו הוא אומר. העד, התובע:
34 עסק אחר חוץ ממה שאתם עשיתם, אתה יודע שיש לו חברה אחרת? עו"ד לוי:
35 חברה של בנימין (לא ברור). העד, התובע:
36 חברה של בנימין מה? כב' הש' בן-ארי:
37 (לא ברור). העד, התובע:
38 זה מה שאתה היית עובד? כב' הש' בן-ארי:
39 כן. חברה אחרת. העד, התובע:

1	במקום שהיית עובד?	כבי' הש' בן-ארי :
2	כן. לא יודע יש לו חברה אחרת, לא יודע.	העד, התובע :
3	אתה לא יודע בכלל שיש חברה אחרת?	עו"ד לוי :
4	לא.	העד, התובע :
5	לא. אז הגשת, איך הכנת את התביעה נגד החברה האחרת? תבעתם בכתב	עו"ד לוי :
6	התביעה את החברה האחרת למה?	
7	אגיד לך למה, לפני זה היית עובד עם אבא שלו והאחים שלו נכון? לפני זה,	העד, התובע :
8	לפני שבני השתלט העסק של אבא שלו הייתי עובד איתם, אבל זה עבודה	
9	אחרת, לפני זה עבדתי עם אבא שלו ואחים שלו, אבל עכשיו אני עובד איתו,	
10	הוא בעל הבית.	
11	מר ס' לא זה מה ששאלתי אותך. שאלתי אותך, יש חברה אחרת שנקראת	עו"ד לוי :
12	בנימין קסם בואו שיווק בע"מ, למה תבעת אותה?	
13	הייתי עובד, שאלת אותי בהתחלה איפה הייתי עובד, באותו מפעל נכון?	העד, התובע :
14	מר ס',	עו"ד לוי :
15	מסביר לך,	העד, התובע :
16	רק שנייה אני אסביר לך. אתה יודע שלבנימין יש את המפעל הזה שעבדת	כבי' הש' בן-ארי :
17	נכון?	
18	גברת,	העד, התובע :
19	כרמיה זה נקרא,	עו"ד לוי :
20	סליחה זה אותו מפעל, אנחנו נשארנו באותו מקום לא עברנו למקום	העד, התובע :
21	אחר. זה אותו מקום, זה אותו מפעל.	
22	אתה רגע בוא לאט לאט, ידעת שיש חברה אחרת לבנימין?	עו"ד לוי :
23	אני יודע כתוב מה לא כתוב, (לא ברור), הוא השתלט על העסק, דרש את	העד, התובע :
24	אחים שלו בשביל לנקות פה את המקום, אזו ני זה אותו מקום.	
25	מר ס' אתה שמעת מה ששאלתי? אתה מוכן לענות למה שאני שואל?	עו"ד לוי :
26	בוא נקשיב שנייה, היה מקום שאתה עבדת בו בסדר? זה חברה,	כבי' הש' בן-ארי :
27	קוראים לה כרמיה,	עו"ד לוי :
28	בנימין עבד בחברה בסדר? בנימין היה המנהל של החברה בסדר? (לא ברור)	כבי' הש' בן-ארי :
29	עכשיו אומרים לך לבנימין לא היה (לא ברור) היה לו עוד חברה, גם בסדר?	
30	לבנימין יש 2 חברות סדר? או-קיי, זה מה שאומרים. עכשיו אתה אומר	
31	שאתה לא ידעת שיש לו עוד חברה נכון?	
32	ידעתי חברה שעבדתי איתה.	העד, התובע :
33	ידעת את החברה שעבדת בה?	כבי' הש' בן-ארי :
34	נכון. כרמיה,	העד, התובע :
35	ולא ידעת שיש,	כבי' הש' בן-ארי :
36	לא כרמיה,	העד, התובע :
37	ולא ידעת,	כבי' הש' בן-ארי :
38	לא כרמיה סליחה לא כרמיה, חברה של בנימין.	העד, התובע :
39	ואיך קוראים לחברה של בנימין.	כבי' הש' בן-ארי :

1	הוא אמר לי יש לי חברה של בנימין אני יודע מה קוראים לה? אני יודע,	העד, התובע:
2	עבדת רק אצלה? לא עבדת בכרמיה בכלל? זה מה שאתה אומר לנו?	עו"ד לוי
3	לפני זה עבדתי. סליחה, אפשר לדבר רגע שנייה?	העד, התובע:
4	כן אפשר.	כב' הש' בן-ארי:
5	רק רגע. איך הוא הגיע, איך הוא הגיע לחברה למקום הזה? איך הוא הגיע?	העד, התובע:
6	הוא השתלט על האחים שלו.	
7	מר ס', (מדברים ביחד) לא מעניין, לא שאלנו את זה וזה לא מעניין אותנו.	עו"ד לוי:
8	סליחה סליחה סליחה הוא מסביר מצוין ואני מבין מצוין וגם הנתבע מבין	עו"ד רוט:
9	מצוין תן לו להסביר.	
10	אני לא מבין גברתי, הוא השתלט, הוא גירש את האחים שלו, זה נורא מעניין	עו"ד לוי:
11	אבל לא רלוונטי,	
12	הוא כותב את זה בתצהיר,	עו"ד רוט:
13	לא שאלתי כלום, בסדר אשאל אותו. טוב גברתי רוצה לשמוע (לא ברור) בוא	עו"ד לוי:
14	נאריך את החקירה.	
15	אפשר לדבר? אני מנסה להגיד לך איך הוא הגיע על החברה שלו נכון?	העד, התובע:
16	הוא הגיע לחברה,	כב' הש' בן-ארי:
17	הוא כתב שהוא הגיע,	עו"ד לוי:
18	זה המקום אותו מקום נכון? הם עובדים באותו מקום באותו בניין אותו	העד, התובע:
19	והוא גרש את אחים (לא ברור), עכשיו עשה חברה אחרת בנימין.	
20	החברה הייתה חברה של יעקב נכון?	עו"ד לוי:
21	בנימין.	העד, התובע:
22	למה תבעת את יעקב קסטנבוים?	עו"ד לוי:
23	בנימין הוא אמר לי, אמר לי עשיתי חברה עם בנימין, יעקב, (לא ברור),	העד, התובע:
24	למה תבעת את יעקב קסטנבוים?	עו"ד לוי:
25	גברתי, סליחה, סליחה, הוא אמר לי, אני עשיתי,	העד, התובע:
26	מי אמר לך?	כב' הש' בן-ארי:
27	בנימין הוא בעצמו אמר לי ואמר לי עשיתי חברה, בנימין ויעקב, הוא היה	העד, התובע:
28	מסביר לי את זה.	
29	אתה את האישור העבודה שלך למה קיבלת?	עו"ד לוי:
30	אישור עבודה שלי?	העד, התובע:
31	אישור עבודה שלך על איזה חברה?	עו"ד לוי:
32	הוא עשה קומבינה, הוא עשה קומבינה שהוציא לי את זה.	העד, התובע:
33	עשה קומבינה הבנתי,	עו"ד לוי:
34	סליחה גברתי, גברתי סליחה רגע, (מדברים ביחד).	עו"ד רוט:
35	רק שנייה. תעשו מה שאתם רוצים, זה לא מעניין את בית המשפט ההסדר	כב' הש' בן-ארי:
36	הפרטי שהיה (לא ברור) משום בנויקין אין אישיות משפטית נפרדת, המנהל	
37	אחראי אישית,	
38	נכון אנחנו טוענים שהוא (מדברים ביחד),	עו"ד לוי:

- 1 גברתי רוצה לשמוע את התשובה ויענה לה, לא לא, רוצה, גברתי רוצה
2 לשמוע את התשובה אני אענה לה. (מדברים ביחד). הטענה שלנו זה עולה
3 בתצהיר בצורה מאוד מפורשת של מר בנימין קסטנבוים אכן היה שם עד
4 2000, עד שהוא חלה בסרטן, ברגע שהוא חלה בסרטן שנתיים נעדר כמעט
5 כל הזמן, היה בטיפולים כימותרפיים וכל מיני דברים ואחרי זה החליט
6 שהוא לא חוזר לשם. הוא הקים חברה אחרת, הוא לא היה מנהל,
7 אז מה, אז מה הוא לא היה שם, (לא ברור),
8 לא גברתי, מה,
9 עו"ד לוי: בוא אל תסכם עכשיו את הטענות שלך הן כתובות בתצהיר,
10 עו"ד רוט: אם הוא לא אחראי עליו הוא לא מנהל העבודה שלו, אז מה האחריות שלו?
11 עו"ד לוי: כב' הש' בן-ארי: הוא יכול להיות עם עוד 20 חברות, השאלה,
12 עו"ד לוי: אם הוא היה המנהל,
13 עו"ד לוי: כב' הש' בן-ארי: אם הוא היה, הוא ניהל שם או לא ניהל שם. השאלה אם הוא אמר לו
14 להכניס את היד או לא אמר לו, מצידי הוא יכול להיות גם מישהו שנכנס
15 מהרחוב שלא מכיר את קסטנבוים בחיים,
16 עו"ד לוי: לגמרי רק כשאנחנו מכחישים לגמרי את הסיפור שלו.
17 עו"ד לוי: כב' הש' בן-ארי: יופי שאתה מכחיש רק אני אומרת שכאן בחקירה שהתובע אדוני מצפה
18 מעובד פועל שתושב האזור, לא עברית שפת אם הוא משהו כזה, שהוא
19 עכשיו שאני אתחיל לספר לאדוני את ההסתעפות של משפחת קסטנבוים
20 והחברות שלה, זה מה שאתה רוצה (לא ברור) בבקשה, אני רק אומרת שזה
21 לדעתי לא מוביל לשום מקום אבל אדוני זה הזמן שלו,
22 עו"ד לוי: נכון, אני מיד מסיים גברתי אני גם בחקירה שלי, אני אבל אני חושב שזה
23 כן, בסדר אני חושב שזה כן רלוונטי.
24 עו"ד לוי: כב' הש' בן-ארי: אין בעיה, ככה או ככה קסטנבוים הזה או יורשים של קסטנבוים אחר
25 צריכים לשלם כי עובד שנתקע לו היד,
26 עו"ד לוי: אין לנו מחלוקת גברתי אבל גברתי לא יורדת לסוף דעתי. אם גברתי מקבלת
27 את התזה שלנו שאדון בנימין קסטנבוים בכלל לא היה מנהל עבודה שם,
28 אלא עסק בחברה שלו וזה נכון שזה היה באותו מקום אבל הוא לא מנהל
29 עבודה ולא נתן ולא נותן, ולא נותן הוראות, אבל גברתי לא מבינה את
30 הדקות, אפשר רגע באמת דקה אחת של שקט?
31 עו"ד רוט: אבל זה לא הזמן סליחה, זה לא הזמן, אתה עכשיו מסכם,
32 עו"ד לוי: כב' הש' בן-ארי: אדוני תמשיך את החקירה,
33 עו"ד רוט: תשאל ותסיים את החקירה מתי שאתה רוצה.
34 עו"ד לוי: כב' הש' בן-ארי: תמשיך את החקירה הנגדית בבקשה.
35 עו"ד לוי: אני מבין שמר רוט נותן לנו הוראות, אני לא מדבר לבבית המשפט. טוב
36 בסדר טוב. אתה לא יודע אם בנימין קסטנבוים עבד בחברה אחרת, כן או
37 לא, אתה לא יודע?
38 עו"ד לוי: כב' הש' בן-ארי: זה חברה שלו הייתה. בנימין היה שנים מנהל שם.
39 עו"ד לוי: כן אבל,

- העד, התובע: הוא היה 3 שנים מנהל שם עבודה שלו, היה הוא, הוא היה נכנס יוצא,
 הוראות, הוא יודע מה שאני אומר.
 עו"ד לוי: בסדר.
 כב' הש' בן-ארי: טוב שאלה הבאה.
 עו"ד לוי: טוב. טוב גברתי אני סיימתי אין לי מה לשאול.
 כב' הש' בן-ארי: זה מה שאדוני סיים? חקירה חוזרת.
 עו"ד רוט: אין לי חקירה חוזרת גברתי.
 כב' הש' בן-ארי: תודה רבה אדוני.
 (הפסקה בחקלטה):
 כב' הש' בן-ארי: שלום, אני מזכירה את אדוני, זה הנתבע 3 כן? אני מזכירה את אדוני שעליו
 לומר אמת אחרת יש עונשים הקבועים בחוק, מבין את האזהרה?
 העד, מר ב. קסטנבוים: מבין.
 כב' הש' בן-ארי: אדוני חתם על תצהיר שהוגש לתיק?
 העד, מר ב. קסטנבוים: כן.
 כב' הש' בן-ארי: כל האמור בו אמת?
 העד, מר ב. קסטנבוים: אמת.
 כב' הש' בן-ארי: בבקשה חקירה נגדית.
ע.ה/1 מר בנימין קסטנבוים, לאחר שהזהר כחוק, משיב בחקירה נגדית לעורך הדין משה רוט:
 עו"ד מ. רוט: עו"ד משה רוט. תגיד לי בבקשה אני אקרא לך בנימין זה בסדר?
 העד, מר ב. קסטנבוים: כן.
 עו"ד מ. רוט: בן כמה היה אבא, בן בן כמה היה אבא כשהוא נפטר?
 העד, מר ב. קסטנבוים: 76.
 עו"ד מ. רוט: 76 ואני מבין שהוא סבל ממחלות כאלה ואחרות?
 העד, מר ב. קסטנבוים: כן.
 עו"ד מ. רוט: טוב. עכשיו מספר לנו פה התובע,
 העד, מר ב. קסטנבוים: לפני שאני אני יכול להגיד משהו לפני זה.
 עו"ד מ. רוט: לא.
 העד, מר ב. קסטנבוים: לא או-קיי.
 עו"ד מ. רוט: לא. מספר לנו התובע שלמעשה בזמן התאונה וכמה שנים קודם מכל האחים
 שעבדו קודם אתה היחיד שנשארת עם האבא נכון?
 העד, מר ב. קסטנבוים: נכון.
 עו"ד מ. רוט: ומי שעבד במפעל בזמן התאונה, מי שהיה במפעל, זה לא עלה ממישהו נוסף
 מהאחים שלך?
 העד, מר ב. קסטנבוים: לא.
 עו"ד מ. רוט: נכון? או-קיי. עכשיו תראה, הגשנו כתב תביעה ותבענו את חברת בנימין
 קסטנבוים יבוא שיווק והפצה בע"מ ועכשיו נקרא לזה החברה שלך ואז
 עו"ד שלך הגיש כתב הגנה ואני קראתי אותו אתמול בלילה ואין שם אפילו
 זכר להזיה הזו, סליחה שאני אומר, לסיפור הזה שאתה בשנת ה-2000, אני

- 1 לא יודע מתי, ניתקת קשר עם החברה הזאת לגמרי. למה לא כתבת את זה,
2 ניתקת קשר עם חברת כרמיה, למה לא כתבת את זה בכתב ההגנה שלך?
3 העד, מר ב. קסטנבוים: למה (לא ברור) בקשר איתם,
4 עו"ד מ. רוט: תראה בנימין אתה בתצהיר שלך מספר לנו שבשלב מסוים לפני התאונה
5 אתה התנתקת מחברת כרמיה זה נכון?
6 העד, מר ב. קסטנבוים: לא התנתקתי פתחתי חברה חדשה,
7 עו"ד מ. רוט: (מדברים ביחד)
8 העד, מר ב. קסטנבוים: אני פתחתי חברה (לא ברור)
9 עו"ד מ. רוט: ומה היה הקשר שלך עם חברת כרמיה?
10 העד, מר ב. קסטנבוים: היא הייתה עובדת בשבילי.
11 כב' הש' בן-ארי: היא הייתה מה?
12 העד, מר ב. קסטנבוים: עובדת בשבילי.
13 כב' הש' בן-ארי: היא הייתה עובדת בשבילך?
14 העד, מר ב. קסטנבוים: כן מר יעקוב קסטנבוים, אני יכול להראות לך משחו גברתי?
15 כב' הש' בן-ארי: לא לא לא.
16 עו"ד מ. רוט: רגע רגע. תראה כמה פעמים בשבוע היית מגיע למפעל בתל אביב אני מדבר?
17 העד, מר ב. קסטנבוים: משתנה, בין 3 ל-5. בבוקר, בשעות הבוקר הייתי בא מעמיס את האוטו
18 אבא היה מוציא לי תעודת משלוח על מה שיש באוטו והייתי הולך למכור.
19 עו"ד מ. רוט: היית מוכר בשביל מי? בשביל חברת כרמיה נכון?
20 העד, מר ב. קסטנבוים: לא, בשביל עצמי.
21 עו"ד מ. רוט: אני לא מבין. אתה לא מבין, רגע רגע סליחה, סליחה. אתה כותב בכתב
22 ההגנה שלך, כתב הגנה המעודכן האחרון שאתה היית בא כל יום לבקר את
23 אבא. ככה אתה כותב. אתה רוצה שאני אקריא לך את זה?
24 העד, מר ב. קסטנבוים: בין 3 ל-5 פעמים בשבוע,
25 עו"ד מ. רוט: בסעיף 9 לכתב ההגנה אתה כותב, "הייתי מגיע כל יום", אני מצטט,
26 העד, מר ב. קסטנבוים: 9 בתצהיר שלי?
27 עו"ד מ. רוט: לא, לתצהיר שלך, (מדברים ביחד), אנחנו נבדוק כל דבר, אנחנו נבדוק כל
28 דבר. בסעיף 9 לכתב ההגנה המעודכן כתוב ככה, "במקרה הייתי שם היות
29 ובמקום הייתי", סעיף 9 לכתב ההגנה, "הנתבע 3 יחזור וידגיש כי כלל אינו
30 עובד בחברה." הנתבע 3 זה אתה. "הנתבע אכן היה במקום בעת התאונה אך
31 בחיותו במקום הייתה במקרה שכן בא כמו כל יום לבקר את אביו."
32 עו"ד לוי: תגמור את המשפט, הוא לא עסק במכונה, לא נתן הוראות לא עשה שום
33 דבר,
34 עו"ד מ. רוט: אתה אומר שכל יום היית בא לבקר את אבא.
35 העד, מר ב. קסטנבוים: אני עניתי לך בן 3 ל-5,
36 עו"ד מ. רוט: לבקר את אבא,
37 העד, מר ב. קסטנבוים: בין 3 ל-5 הייתי בא (לא ברור), כן.
38 עו"ד מ. רוט: כתוב שכל יום היית בא למפעל לבקר את אבא, זה כתוב אני לא רוצה לשאול
39 אותך על זה כי כתבת את זה ואני שואל אותך למה בכתב ההגנה המעודכן

- 1 כתוב שהיית בא לבקר את אבא ובתצהיר שלך אתה כותב שהיית בא למשוך
2 סחורה. אז היית בא כדי לבקר את אבא או כדי למשוך סחורה? אני שואל
3 אותך, לשם מה באת?
4 העד, מר ב. קסטנבוים: זה לא סותר.
5 עו"ד מ. רוט: זה לא סותר?
6 העד, מר ב. קסטנבוים: לא, כל יום הייתי בא, שהייתי בא הייתי בא גם (לא ברור) שבועות, כל
7 השבוע הייתי בא, ושהייתי בא הייתי מבקר את אבא, יושב איתו, מדבר
8 איתו, שואל לשלומי, מה הבעיה? אני לא רואה פה שום בעיה.
9 עו"ד מ. רוט: הבעיה היא מאוד פשוטה, הבעיה היא מאוד פשוטה, שאתה רואה שתופסים
10 אותך ואתה באופן אישי תחיה מחויב פה בסוף, אז אתה מנסה עכשיו
11 לברוח. אז פעם אחת אתה אומר, סליחה הרי היית שם בזמן התאונה אתה
12 לא מכחיש נכון?
13 העד, מר ב. קסטנבוים: הייתי. (מדברים ביחד) הצלתי את חייו של ע"ס,
14 עו"ד מ. רוט: רגע, תכף נראה איך הצלת את חייו ואיך ביקרת אותו,
15 העד, מר ב. קסטנבוים: הצלתי את חייו כי אם אני לא הייתי שם הוא לא היה איתנו חס וחלילה.
16 עו"ד מ. רוט: זה לא הנושא עכשיו.
17 העד, מר ב. קסטנבוים: הוא אמר, הוא אמר, הוא אמר פה על הדוכן שאני הרגתי אותו, אני הצלתי
18 לו את החיים.
19 עו"ד מ. רוט: אדון בנימין אל תפריע לי לשאול בבקשה.
20 העד, מר ב. קסטנבוים: אני לא מפריע, אני רק עניתי על מה שהוא אמר. אני מבקש ממך שתיתן
21 לי גם לדבר כי גם אני רוצה לדבר.
22 עו"ד מ. רוט: כדי, אם תענה אני אותן לך לדבר,
23 העד, מר ב. קסטנבוים: אני עונה לך על כל מה שאתה שואל.
24 עו"ד מ. רוט: אני שואל שאלה פשוטה. בכתב ההגנה ובזה אני מסיים את השאלה הזאת,
25 אתה אמרת שבאת כל יום לבקר את אבא, כל יום לבקר את אבא ובמקרה
26 באת גם כשהייתה התאונה, יפה מאוד. בתצהיר שלך אתה אומר שהיית
27 מגיע כדי למשוך סחורה, להעמיס ולמכור,
28 העד, מר ב. קסטנבוים: נכון.
29 עו"ד מ. רוט: ועכשיו אני שואל מה נכון באת כדי להעמיס סחורה או באת כדי לבקר את
30 אבא?
31 העד, מר ב. קסטנבוים: באותו יום?
32 עו"ד מ. רוט: לא, באופן כללי.
33 העד, מר ב. קסטנבוים: גם וגם.
34 עו"ד מ. רוט: גם וגם, בסדר בסדר. עכשיו כל הסיפור של המחלה שלך, אני רואה אותו
35 פעם ראשונה בתצהיר. לא מופיע בשום כתב הגנה והיו 2 כאלה אם אני לא
36 טועה. סיפרת את זה לעו"ד שלך שהגעת אליו? אני לא שומע,
37 העד, מר ב. קסטנבוים: כן.
38 עו"ד מ. רוט: יש לך הסבר למה זה לא רשום רק בתצהיר זה מופיע לאחרונה?
39 העד, מר ב. קסטנבוים: תשאל את העו"ד שלי.

- 1 כב' הש' בן-ארי : מה?
- 2 עו"ד מ. רוט : טוב. תשאל את העו"ד שלי.
- 3 עו"ד לוי : למה בכתב ההגנה אני צריך לרשום את זה?
- 4 עו"ד מ. רוט : זה לסיכומים. טוב עכשיו תגיד לי בבקשה כשאתה מעמיס סחורה
- 5 מהמחסן, לך, בעצם החברה שלך, החברה הפרטית שלך, יש לה כתובת אחת
- 6 ברחוב בן אליעזר בפתח תקווה נכון?
- 7 העד, מר ב. קסטנבוים : לא. גם בתל אביב. בתל אביב זה היה בשביל להראות לאנשים שאני מוכר,
- 8 להראות לאנשים שיש יש מפעל מאחוריי.
- 9 עו"ד מ. רוט : אבל בתצהיר שלך אתה כותב שהכתובת היחידה היא רחוב בן אליעזר,
- 10 העד, מר ב. קסטנבוים : כתובת, המשרד ברחוב בן אליעזר בפתח תקווה.
- 11 עו"ד מ. רוט : ומה יש ברחוב בתל אביב,
- 12 העד, מר ב. קסטנבוים : אבא היה משכיר לי שם איזשהו חדר למעלה לשים סחורה.
- 13 עו"ד מ. רוט : אבא היה משכיר לך חדר ואת זה אתה גם כן לא כתבת בתצהיר שלך. תראה
- 14 תראה, אתה בא למשוך סחורה באותו יום עם הטרנזיט, עם הפור טרנזיט
- 15 נכון? אז איך זה עובד? אתה משכת באותו יום סחורה, תסביר לי איך
- 16 התחשבת עם אבא?
- 17 העד, מר ב. קסטנבוים : תעודת משלוח וחשבונית בסוף היום.
- 18 עו"ד מ. רוט : יפה. למה לא צירפת את זה לתצהיר שלך?
- 19 העד, מר ב. קסטנבוים : כי זה פעם ראשונה שאני נתבע ואני לא כל כך מבין בזה. (לא ברור) וזה
- 20 דו"ח למע"מ אתה יכול להירגע,
- 21 עו"ד מ. רוט : רגע אחד אני שאלתי למה לא צירפת את זה לתצהיר שלך הרי זה א'. הוא
- 22 אמר שהוא היה, שהוא לא מבין בזה בסדר גמור. אני אשאל אותך עוד שאלה
- 23 בזמן התאונה כמה עובדים היו במפעל?
- 24 העד, מר ב. קסטנבוים : היה עובד אחד מעזה.
- 25 עו"ד מ. רוט : 5 עובדים בערך,
- 26 העד, מר ב. קסטנבוים : לא לא היה 5 עובדים, היה עובד אחד מעזה והיה את ס', היה אותי ואני
- 27 באתי בדיוק לצאת, היה את אבא וזהו.
- 28 עו"ד מ. רוט : ומשה?
- 29 העד, מר ב. קסטנבוים : משה לא בא באותו היום.
- 30 עו"ד מ. רוט : לא, אבל הוא עבד באותו זמן במפעל?
- 31 העד, מר ב. קסטנבוים : נכון והוא לא בא באותו יום.
- 32 עו"ד מ. רוט : בסדר גמור. אבל באופן כללי משה עבד? משה הוא דוד שלך נכון? עכשיו
- 33 אתה בא מספר לנו סיפור, ששוב אני אומר אתה מספר אותו לראשונה פה,
- 34 שאתה בעצם כבר לא עבדת כאילו בחברת כרמיה בתל אביב,
- 35 העד, מר ב. קסטנבוים : למה כאילו? באמת לא עבדתי.
- 36 עו"ד מ. רוט : רגע אחד. לטענתך, לטענתך, עכשיו בא התובע מספר סיפור שאתה
- 37 ניהלת ואתה אמרת לו ואתה היית הרוח החיה ואתה היית המנהל ואתה
- 38 היית הכול ואתה שילמת לו, דרך אגב אתה גם מאשר שחלק לפעמים אתה
- 39 גם שילמת לו את המשכורת בעצמך. ככה אתה כותב, רגע אחד. מה יותר

- 1 פשוט כדי להפריך את הטענה של התובע להביא את הדוד שלך ולספר לנו
2 באמת מה היה המעמד שלך בכרמיה.
- 3 העד, מר ב. קסטנבוים : אני אגיד לך למה. הדוד שלי קצת הוא קצת הוא מפחד מבתי משפט, הוא
4 בן אדם, היום הוא בן 62 והוא בן אדם (לא ברור), הוא מאוד איש עדין כזה,
5 הוא לא רוצה (לא ברור).
- 6 עו"ד מ. רוט : והעבדים האחרים?
7 העד, מר ב. קסטנבוים : מי? עובד מעוזה אני לא אביא אותו, (לא ברור),
8 עו"ד מ. רוט : על האבא אני יודע.
- 9 העד, מר ב. קסטנבוים : אמא הייתה באה לפה גם הייתה אומרת לכם שבנימין אין לו שום קשר,
10 עו"ד מ. רוט : לא אני (מדברים ביחד) את מה שאמא הייתה אומרת,
11 העד, מר ב. קסטנבוים : למה אמא היא גם נתבעת למה אתה לא רוצה לשמוע?
12 עו"ד מ. רוט : כי היא לא פה (מדברים ביחד) אל תגיד לנו מה האמא תגיד. עכשיו אתה
13 אומר שמשא הוא מאוד נבהל מבתי משפט,
14 העד, מר ב. קסטנבוים : (לא ברור),
- 15 עו"ד מ. רוט : אבל תראה הוא דוד שלך הוא עבד שם, רגע, הוא עבר שמה, אתה רוצה לבוא
16 לספר לנו שאתה כבר לא היית עובד בחברת כרמיה, לקחת ממנו תצהיר?
17 סיפרת, למה לא לקחתם ממנו תצהיר, מכתב שהדוד בנימין קסטנבוים כבר
18 לא עובד בחברה?
- 19 העד, מר ב. קסטנבוים : הוא לא עובד אצלי, למה, איך אני יכול לקחת תצהיר,
20 עו"ד מ. רוט : אבל אתה רואה אותו כל יום הרי אמרנו, אתה רואה אותו כל יום במפעל,
21 העד, מר ב. קסטנבוים : כן.
- 22 עו"ד מ. רוט : למה לא בא ולקחת ממנו אישור על הסיפור הזה שאתה כבר ובעצם לא
23 הבעלים בחברה.
- 24 העד, מר ב. קסטנבוים : לא יודע.
- 25 עו"ד מ. רוט : לא יודע. בסדר גמור. או-קיי. עכשיו אתה כמה שנים עבדת בחברת כרמיה?
26 העד, מר ב. קסטנבוים : מ-2010.
- 27 עו"ד מ. רוט : מ-2010, ומתי לטענתך אתה בעצם פרשת מהחברה?
28 העד, מר ב. קסטנבוים : 2018.
- 29 עו"ד מ. רוט : 2018. עכשיו כשאדם פורש אחרי כל כך הרבה שנים, אני מצפה שיהיה
30 איזשהו הסכם פרישה, תשלום פיצויים, טופס 161, אם אתה יודע מה זה,
31 למה לא, אני לא שאלתי אם היה, אני שאלתי קודם כל זה לא צורף לתצהיר
32 שלך נכון?
- 33 העד, מר ב. קסטנבוים : לא חשבתי שזה חשוב.
- 34 עו"ד מ. רוט : לא חשבת שזה חשוב. זו הייתה, אדון, אדון קסטנבאום, זאת הטענה
35 היחידה שיש לך שלדעתנו היא גם שקרית. הטענה היחידה (מדברים ביחד).
36 אתה מבין שטענת ההגנה היחידה שיש לך זה שאתה, כביכול טענת הגנה,
37 שאתה כבר לא היית חלק מהחברה בזמן התאונה, או-קיי? היה אירוע
38 מכוון, היה אירוע מכוון תקופה מסוימת קודם שהיה אחרי כל כך הרבה
39 שנים נתק שלך מן החברה. אבל אני שואל מדוע לא הבאת לבית המשפט,

- 1 לתצהיר שלך איזשהו מסמך, הסכם פרישה, טופס 161, תשלום פיצויי
2 פיטורים, או לא תשלום פיצויי פיטורים, מה הסיבה שלא הבאת את זה?
3 עכשיו אמרת קודם 'לא חשבתי שזה חשוב', נכון? זה מה שאמרת הרגע ואני
4 שואל למה לא חשבת שזה חשוב? הרי זו הטענה היחידה שיש לך.
5 העד, מר ב. קסטנבוים: אני התייעצתי עם עו"ד והוא לא ביקש ממני את,
6 עו"ד מ. רוט: בסדר גמור.
7 העד, מר ב. קסטנבוים: אפשר (לא ברור),
8 עו"ד מ. רוט: זה משהו שהוא קיים. כשאתה מייבא סחורה מחו"ל איפה אתה מאחסן
9 אותה? אני לא שומע, אתה מאחסן אותה שם, אז מה אתה מושך מחברת
10 כרמיה? איזו סחורה?
11 העד, מר ב. קסטנבוים: כריות שמייצרים עבורי, אני מייבא גם ציפיות שהן מוכנות למילוי,
12 ציפיות.
13 כב' הש' בן-ארי: מייבא ציפיות. רגע אתה מייבא ציפיות,
14 העד, מר ב. קסטנבוים: אני רוצה רק להראות רגע כבודה משהו,
15 כב' הש' בן-ארי: לא
16 עו"ד מ. רוט: למה לא? זה מגיע כמו, קוראים לזה (לא ברור) באנגלית, זה מגיע ציפיות
17 מוכנות, המפעל ממלא אותן, אורז אותן,
18 כב' הש' בן-ארי: איזה מפעל ממלא?
19 עו"ד מ. רוט: איפה כרמיה, כן כרמיה.
20 כב' הש' בן-ארי: של אבא?
21 העד, מר ב. קסטנבוים: כן. ממלאים אותם ואני מעמיס אותם.
22 עו"ד מ. רוט: תגיד לי רגע,
23 כב' הש' בן-ארי: והחדר הזה ששכרת מאבך,
24 העד, מר ב. קסטנבוים: לציפיות, כן, לא, לציפיות לחומר גלם.
25 כב' הש' בן-ארי: לציפיות לפני שהם ממלאים.
26 עו"ד מ. רוט: אז אני לא מבין אז אתה מאחסן חלק מהחומר אצל אבא וחלק במחסן
27 פרטי?
28 העד, מר ב. קסטנבוים: אם זה מוצר מוגמר אז במחסן פרטי, אם זה מוצר שצריך לעבוד עליו אז
29 אצל אבא.
30 עו"ד מ. רוט: מה ההבדל אני לא מבין?
31 העד, מר ב. קסטנבוים: מה ההבדל? ההבדל הוא כזה שאם צריך לעבוד על המוצר, זאת אומרת
32 מביאים חומר גלם שהוא נקרא (לא ברור), ציפית, צריך לשים חומר בפנים
33 מהמכונה שסי' עבד עליה אז אני שם את זה אצל אבא. אבל אם זה מוצר
34 מוגמר כמו שרציתי להראות לך את החשבונית איך נראה זה, חשוב מאוד
35 שהיא תראה איך זה נראה.
36 עו"ד מ. רוט: רגע אחד. עכשיו אחרי שקרתה התאונה בוא תספר לי מי נשאר לעבוד
37 בחברה בכרמיה בתל אביב?
38 העד, מר ב. קסטנבוים: אבא שלי, משה והוא גייס פועל חדש.
39 כב' הש' בן-ארי: מה? אבא שלי, משה,

- 1 העד, מר ב. קסטנבוים : והוא גייס פועל חדש.
- 2 עו"ד מ. רוט : והפועל חדש הזה גם אותו לא הבאת לדין היום? כדי שיספר, שאתה לא
- 3 עושה כלום בחברה, אתה רק כל יום שם, יש לך רק שם רק מחסן ואתה רק
- 4 נותן הוראות ואתה רק במקרה ליד המכונה,
- 5 כב' הש' בן-ארי : לא לדבר ביחד, עו"ד רוט אבל,
- 6 העד, מר ב. קסטנבוים : לגייס פועל לוקח זמן. לפעמים זה משתנה, לא נשאר אותו פועל כל הזמן
- 7 מאז שסי' הלך, הגיעו כמה אנשים (לא ברור).
- 8 עו"ד מ. רוט : ועברו מאז התאונה,
- 9 העד, מר ב. קסטנבוים : 4 שנים.
- 10 עו"ד מ. רוט : בערך 4 שנים כן. 44 שנים האלה החברה לפי מה שבדקתי ברשם החברות
- 11 החברה הפעילה,
- 12 העד, מר ב. קסטנבוים : רגע מלפני זה שאלת מי המשיך לעבוד, (לא ברור) לכמה חודשים, הוצאנו
- 13 את העבודה הזאת החוצה, לקח הרבה זמן עד שהתחלנו לחזור והמשכנו
- 14 לחיות בחוץ, גם לזה יש לי תיעודים. משרד משרד העבודה וגם משרד
- 15 העבודה נתן סגירה ליעקב קסטנבוים ולא לבנימין קסטנבוים למה? דוח
- 16 משטרה על יעקב קסטנבוים ועל כרמיה ולא על בנימין למה? כי בנימין יושב
- 17 במקום.
- 18 עו"ד מ. רוט : אתה המשטרה באה אליך ושאלה אותך שאלות במקרה על התאונה הזאת?
- 19 העד, מר ב. קסטנבוים : כן.
- 20 עו"ד מ. רוט : אתה יודע מה סיפרת במשטרה?
- 21 העד, מר ב. קסטנבוים : הייתי מאוד סהרורי באותו יום.
- 22 עו"ד מ. רוט : אני אומר לך שלא סיפרת במשטרה אפילו לא גרם אחד מהטענה שלך שאתה
- 23 לא קשור לחברה. למה? היית סהרורי? מה אתה אומר?
- 24 העד, מר ב. קסטנבוים : עד היום אני סהרורי,
- 25 עו"ד מ. רוט : וגם כשהעו"ד שלך הגיש את כתב ההגנה הראשון גם אז היית סהרורי נכון?
- 26 העד, מר ב. קסטנבוים : גם כן, (לא ברור).
- 27 עו"ד מ. רוט : או-קיי. עכשיו אתה מספר בתצהיר שלך שהיו מקרים, אני לא יודע כמה,
- 28 שאתה בעצמך שילמת לתובע את הכסף במזומן,
- 29 העד, מר ב. קסטנבוים : נכון, (לא ברור)
- 30 עו"ד מ. רוט : מה זאת אומרת הוא היה אדם מבוגר אז מה?
- 31 העד, מר ב. קסטנבוים : היה לו רופאים, היה לו בדיקות, היה לו כל מיני דברים.
- 32 עו"ד מ. רוט : אז איך הוא יכול היה לנחל את החברה?
- 33 העד, מר ב. קסטנבוים : למה לא?
- 34 עו"ד מ. רוט : כי אם הוא לא יכול לשלם משכורת לעובד,
- 35 העד, מר ב. קסטנבוים : כי הוא משלם רק ביום חמישי,
- 36 עו"ד מ. רוט : אני אגיד לך למה לא (מדברים ביחד), אני אגיד לך,
- 37 העד, מר ב. קסטנבוים : אתה לא נותן לענות כמו בן אדם,
- 38 כב' הש' בן-ארי : אני חוזרת ואומרת לא נקלט. אתם חייבים שנייה לעצור עד שנגמרת
- 39 תשובה, שנייה לעצור עד שנגמרת שאלה. אני לא אחזור על זה, אני לא, אין

- 1 לי דבר לתקן את הפרוטוקול, מה שאי אפשר לתמלל אי אפשר לתמלל.
2 בבקשה.
- 3 עו"ד מ. רוט: אז אני, נעשה את זה מסודר. אתה אומר שאתה, לפעמים אתה שילמת את
4 המשכורת לתובע.
- 5 העד, מר ב. קסטנבוים: נכון.
- 6 עו"ד מ. רוט: שאלתי אותך למה לא אבא? אמרת כי אבא אדם מבוגר וחולה, נכון אמרת
7 את זה?
- 8 העד, מר ב. קסטנבוים: נכון.
- 9 עו"ד מ. רוט: שאלתי שאלה, אם אבא הוא אדם מבוגר וחולה והדוד משה הוא אדם
10 שקצת הוא תופר והוא לא,
- 11 העד, מר ב. קסטנבוים: למה שעובד ישלם לעובד אחר משכורת,
12 עו"ד מ. רוט: לא אז מי ניהל את החברה הזאת?
- 13 העד, מר ב. קסטנבוים: אבא.
- 14 עו"ד מ. רוט: את העובד החדש, את העובד החדש, אתה אומר שהעובד הזה כבר מתחלף
15 שכל פעם מתחלפים עובדים,
- 16 העד, מר ב. קסטנבוים: נכון.
- 17 עו"ד מ. רוט: אז אני אומר לך שאתה השגת את העובד הזה,
18 העד, מר ב. קסטנבוים: אתה אומר,
- 19 עו"ד מ. רוט: אז מי השיג אותו?
20 העד, מר ב. קסטנבוים: אבי.
- 21 עו"ד מ. רוט: אבל אבא כבר לא חי, 8 חודשים אחרי התאונה הוא הלך לעולמו, זכרוננו
22 לברכה.
- 23 העד, מר ב. קסטנבוים: אתה מדבר על שלב של אחרי התאונה אתה לא מדבר על שלב,
24 עו"ד מ. רוט: העובדים שהיום מגויסים מי גייס אותם? לא הדוד משה נכון?
25 העד, מר ב. קסטנבוים: לא היה לי חברת כוח אדם שאבא היה,
26 עו"ד מ. רוט: מי הביא את החברת כוח אדם אחרי שאבא נפטר,
- 27 העד, מר ב. קסטנבוים: אבא,
- 28 עו"ד מ. רוט: אבל אבא,
- 29 העד, מר ב. קסטנבוים: אבל היה גם, טוב,
- 30 עו"ד מ. רוט: מי משלם לחברת כוח אדם מי מחליט?
31 העד, מר ב. קסטנבוים: אבא.
- 32 עו"ד מ. רוט: סליחה, החברה היום פעילה נכון?
33 העד, מר ב. קסטנבוים: שלי?
- 34 עו"ד מ. רוט: לא אני לא מדבר על החברה שלך. חברת כרמיה היא קיבלה צו סגירה
35 לתקופה מסוימת ואחרי זה חזרה להיות פעילה. אבא אחר כך הוא חלה
36 ונפטר אחרי כמה חודשים זה המצב. דוד משה הוא לא משהו, הוא לא
37 פונקציה משמעותית בחברה, אז מי מנהל את החברה הזאת אם לא אתה?
38 העד, מר ב. קסטנבוים: היום?
- 39 עו"ד מ. רוט: אני שאלתי שאלה ברורה.

- 1 העד, מר ב. קסטנבוים : אתה לא שאלת שאלה, לא ברור. אתה מדבר על היום או אתה מדבר על
2 ה-8 חודשים עד שהוא נפטר?
3 עו"ד מ. רוט : אני מדבר כל,
4 העד, מר ב. קסטנבוים : יותר מ-8 חודשים, שנה, שנה וחודשיים,
5 עו"ד מ. רוט : לא. אחרי שהוא נפטר.
6 העד, מר ב. קסטנבוים : אחרי שהוא נפטר החברה סטטית.
7 עו"ד מ. רוט : מה זה סטטית?
8 העד, מר ב. קסטנבוים : סטטית, אבא הוריש הכול לאמא והחברה סטטית היום היא לא פעילה,
9 היא לא מוציאה חשבוניות, (לא ברור),
10 עו"ד מ. רוט : איפה נמצא, איפה נמצא הדוד משה?
11 העד, מר ב. קסטנבוים : איפה נמצא הדוד משה? (לא ברור),
12 עו"ד מ. רוט : הוא לא עובד בחברה?
13 העד, מר ב. קסטנבוים : לא.
14 עו"ד מ. רוט : אתה בטוח?
15 העד, מר ב. קסטנבוים : כן.
16 עו"ד מ. רוט : אם אני אסע לשם עכשיו המקום סגור?
17 העד, מר ב. קסטנבוים : לא.
18 עו"ד מ. רוט : אז, המכונות עובדות?
19 העד, מר ב. קסטנבוים : לא.
20 עו"ד מ. רוט : אתה מוכן שנבוא לבדוק את זה? מתי זה נסגר?
21 העד, מר ב. קסטנבוים : שאבא נפטר יש שם את הסחורה שלי ויש שם מכונות.
22 עו"ד מ. רוט : ואתה עדיין מגיע לשם?
23 העד, מר ב. קסטנבוים : כן ודאי יש שם סחורה שלי. (לא ברור).
24 כב' הש' בן-ארי : החברה הזאת עדיין עובדת או לא?
25 העד, מר ב. קסטנבוים : של אבא לא. לא היא לא מוכרת.
26 כב' הש' בן-ארי : למה אתה מגיע לשם?
27 העד, מר ב. קסטנבוים : כי יש לי חברה שלי אני שוכר את המקום מאמא.
28 עו"ד מ. רוט : יש לך חוזה שכירות עם אמא?
29 העד, מר ב. קסטנבוים : כן.
30 עו"ד מ. רוט : תראה לי אותו,
31 העד, מר ב. קסטנבוים : הוא לא פה.
32 עו"ד מ. רוט : גם הוא לא פה.
33 העד, מר ב. קסטנבוים : אני אשלח לך אותו כן.
34 עו"ד מ. רוט : הבנתי. עכשיו למה באתר של, אצל רשם החברות לא רשום שהחברה הזאת
35 נסגרה?
36 העד, מר ב. קסטנבוים : איזה חברה?
37 עו"ד מ. רוט : חברת כרמיה אנחנו מדברים על כרמיה.
38 כב' הש' בן-ארי : של אבא.

- 1 עו"ד מ. רוט: למה לא רשום, היא לא נסגרה, אני אומר לך שהיא לא פעילה אבל היא לא
2 נסגרה היא של אמא.
- 3 למה לא סגרתם אותה?
4 העד, מר ב. קסטנבוים: אני לא יודע היא של אמא לא שלי, אתה שואל אותי שאלות,
5 עו"ד מ. רוט: אמרת לשאול אותך שאלות אני שואל אותך שאלות נורא פשוטות,
6 העד, מר ב. קסטנבוים: שאלות שאין לי תשובה אליהם, לא כי זה לא אמור להיות התשובה שלי.
7 אני יודע למה היא כבר לא מפעילה את החברה, אמא עכשיו שוכבת עכשיו
8 בטיפול נמרץ, היא בבית חולים,
9 עו"ד מ. רוט: תראה אתה נמצא שם כל יום עכשיו, אתה פעיל שם במקום הזה גם היום
10 אמרת את זה הרגע. עכשיו תגיד לי רגע, תראה יש פה דבר שאני לא כל כך
11 מבין אותו וזה לא מופנה אליך אלי, עו"ד לוי מייצג את כל הנתבעים פה,
12 עכשיו כל אחד שהוא משפטן מתחיל מבין שיש ניגוד עניינים, ניגוד
13 אינטרסים ביניכם, בין החברה שלך לבין כרמיה לבין אימא לביןך ויש עו"ד
14 אחד שמייצג את כולכם. איך אתה מסביר את זה?
15 העד, מר ב. קסטנבוים: אני הלכתי לאלי, (לא ברור), ואין ספק (לא ברור) מגיע משהו אין ספק
16 בכלל. אבל לא אני אני לא אשם בחברה שלו, לא אני ולא החברה שלי. זה
17 מה שאני בא להגיד פה היום, אני בא בשם עצמי, בשם החברה שלי. שאני
18 לא אשם למה שקרה לו. אני סך הכול הצלתי לו את החיים, אני עשיתי לו
19 חוסם עורקים, אני טיפלתי באמבולנס, התקשרתי שיגיע האמבולנס,
20 התקשרתי עם החוקרי משטרה ממשרד העבודה והלכתי משם. אני הייתי
21 בדרך החוצה, אם לא הייתי שם חס וחלילה הבן אדם לא היה איתנו.
22 עו"ד מ. רוט: אבל לבקר אותו בבית חולים תל השומר הבנתי שאפילו פעם אחת לא הגעת?
23 העד, מר ב. קסטנבוים: לא נכון. אני באתי עשרות פעמים. לא נכון, עשרות פעמים אני באתי ואבא
24 שלח איתו, הביא לי כסף אליו, כל עד שאבא נפטר נתן לו כסף, כל שבוע
25 הייתי בא לתת לו כסף ויש צ'קים יש לזה תיעוד צ'קים שנתן לו.
26 עו"ד מ. רוט: רק שזה שום דבר, קודם כל התובע מכחיש את זה וזה גם,
27 העד, מר ב. קסטנבוים: גם אבל יש תיעוד (מדברים ביחד).
28 עו"ד מ. רוט: תגיד לי בבקשה, אז אני אומר לך שגם את נושא הביקורים ואת כל העזרה
29 היא לא (מדברים ביחד),
30 העד, מר ב. קסטנבוים: הייתי אצלו עשרות פעמים, לא אבל יש פה שקרים, שקרים, שקרים,
31 (מדברים ביחד), שאני באתי אליו עשרות פעמים.
32 עו"ד מ. רוט: לא סיימתי את השאלה.
33 כב' הש' בן-ארי: שום דבר, לא השאלה ולא התשובה,
34 העד, מר ב. קסטנבוים: כן אבל הם משקרים במהות,
35 כב' הש' בן-ארי: אבל אדוני אני לא הבנתי, אתה לא (לא ברור) לא התשובה שלך שזה שקר
36 ולא השאלה, איך אפשר לחסביר את זה. בבקשה.
37 עו"ד מ. רוט: בקיצור כל הסיפור שביקרת אותו בניגוד למה שהוא אומר זה גם כן לא
38 מופיע בתצהיר שלך, נכון? או לקרוא את התצהיר ותאשר שזה גם לא כתוב
39 בתצהיר שלך?

- 1 העד, מר ב. קסטנבוים : זה לא כתוב בתצהיר.
- 2 עו"ד מ. רוט : זה לא כתוב בתצהיר שלך. עכשיו תראה זה שיש פה דבר תמוה שעו"ד אחד
- 3 מייצג את כל הנתבעים ויש פה משמעויות, אני אומר לגברתי יש פה עוד
- 4 משמעויות של חברה של המל"ל על סכומים מאוד גדולים, מעביד או לא
- 5 מעביד, הסיבה שיש עו"ד אחד שמייצג את כולם כי אתם (לא ברור) אחד
- 6 גדול פה, כולכם, (מדברים ביחד), האם זה נכון או לא, (מדברים ביחד),
- 7 עו"ד יש לך התנגדות? כב' הש' בן-ארי :
- 8 אני חושב שיש פה שאלות שחברי שואל את העד שהם שאלות משפטיות
- 9 לחלוטין, הוא לא אמר להשיב עליהם. בניגוד לו אני לא חושב שיש ניגוד
- 10 אינטרסים, אנחנו אומרים בתחילת הדרך יש פה עובד שנפגע מעביד אנחנו
- 11 מכירים את ההלכות. על חבות המעביד יש פה שאלה אחת ויחידה אם הוא
- 12 כן עובד או לא עובד, אם הוא כן מעביד שלו או לא מעביד שלו, זו השאלה
- 13 בעיניי. אם הוא נתן את ההנחיות שם, אם הוא הכריח אותנו כמו שהוא
- 14 אומר, שהוא כתב בתצהיר או לא. זהו. כי אם הוא לא ואם הוא מחברה
- 15 אחרת שהיה שם אין שום ניגוד אינטרסים, פשוט אין שום ניגוד אינטרסים
- 16 וגם אם כן זו שאלה משפטית זה לא עניין לעד.
- 17 כן טוב. כב' הש' בן-ארי :
- 18 העד השיב, 'אני לא יודע באתי לו עו"ד לוי ואמרתי לו שייצג את כולם', זאת
- 19 הייתה התשובה שלו ואני מציע לו שהתשובה היא מאוד פשוטה אתם כולכם
- 20 יחד ולכן הוא מייצג אתכם יחד. זו הסיבה נכון?
- 21 סליחה מה זה כולם יחד גברתי? עו"ד לוי :
- 22 אתה וחברת כרמיה וחברת בנימין קסטנבוים ואמא כולם בעצם פניתם
- 23 ביחד לעו"ד לוי והוא מייצג את כולכם ביחד כי אתם ביחד.
- 24 העד, מר ב. קסטנבוים : אתה שיניתי את התביעה 3 פעמים אני חושב, אתה תבעת את כרמיה,
- 25 תבעת את חברת הביטוח, אחרי זה הוספת את בנימין קסטנבוים, אחרי זה
- 26 את (לא ברור) אחרי זה הוספת את, (מדברים ביחד). אתה שינית את
- 27 התביעה כמה וכמה פעמים נכון או לא?
- 28 בוודאי (מדברים ביחד). עכשיו אתה יודע שעובד שמגיש תביעה לביטוח
- 29 לאומי צריך לחתום לחתום לו על ניירת, או-קיי? ואומר לי התובע שאתה
- 30 חתמת לו על הניירת לצורך התביעה לביטוח לאומי.
- 31 גברתי זה הוגש, הוגש על ידי, איך הוא יכול להגיד את זה חתום שם בנימין,
- 32 סליחה חתום שם האבא, יעקב אני לא מבין,
- 33 העד, מר ב. קסטנבוים : הוא היה במשרד הוא היה אצלו במשרד,
- 34 עו"ד לוי : הוא הגיש את זה לא אני.
- 35 עו"ד מ. רוט : חברי נותן לו את התשובה בפה ואני רואה את זה ואני מבקש שבית המשפט
- 36 יעיר לחברי. הוא פשוט השיב את התשובה במקומו.
- 37 עו"ד לוי : על מה יעיר משה,
- 38 העד, מר ב. קסטנבוים : אבא זכרונו לברכה היה במשרד (מדברים ביחד),

- עו"ד מ. רוט: יש לי את החתימה של אבא על צוואתו שאתם צירפתם, יש לי את החתימה
על טופס, טופס 211 וזה חתימה שהיא אפילו לא דומה. (מדברים ביחוד),
גברתי אני מתנגד. עו"ד לוי:
כב' הש' בן-ארי: מה אי אפשר לשאול שאלה כזאת?
עו"ד לוי: לא אבל זו טענה עובדתית שצריך לצרף,
כב' הש' בן-ארי: אי אפשר לשאול בחקירה נגדית שאלה כזאת?
עו"ד לוי: לא,
כב' הש' בן-ארי: אחרי שאדוני כבר נתן את התשובה,
עו"ד לוי: לא גברתי הוא הגיש את זה.
כב' הש' בן-ארי: אבל סליחה אני לא מבינה את זה, לא מבינה.
עו"ד מ. רוט: אני אומר לך שאומר התובע שאתה חתמת לו על הטפסים בשם אביך יעקב
קסטנבאום זכרונו לברכה. האם זה נכון או לא?
העד, מר ב. קסטנבויס: לא נכון.
עו"ד מ. רוט: זה מה שאני שואל אותך.
העד, מר ב. קסטנבויס: לא.
עו"ד מ. רוט: אתה ראית מי חתם?
העד, מר ב. קסטנבויס: אבא שלי חתם.
עו"ד מ. רוט: אני שאלתי אותך אם ראית שאבא? ראית שאבא חתם,
העד, מר ב. קסטנבויס: כן, כן.
עו"ד מ. רוט: הנה אנחנו מחברים אותך לאט לאט באופן ממש מלא לחברה הזאת. תגיד
לי רגע,
כב' הש' בן-ארי: רגע אתה ראית שאביך חתם?
העד, מר ב. קסטנבויס: כן.
עו"ד מ. רוט: במקרה היית שם גם כן אני מבין?
העד, מר ב. קסטנבויס: ועזרתי לו, הוא ביקש שני דברים עזרתי לסי',
עו"ד מ. רוט: רגע רגע זה מעניין, כלומר, אבא חתם בביתו של אבא ברחוב אסי בבני ברק,
ואתה הבאת לו את המסמכים שהוא יחתום כי היה מורשה חתימה בחברה,
העד, מר ב. קסטנבויס: חברה שלו.
עו"ד מ. רוט: ולכן הוא מורשה חתימה שם.
העד, מר ב. קסטנבויס: כן.
עו"ד מ. רוט: בסדר גמור. תגיד לי רגע לאתחל את המכונה אחרי שמכבים אותה
ומוציאים אותה מהחשמל כמה זמן לוקח עד שהיא יכולה להתחיל שוב פעם
לייצר?
העד, מר ב. קסטנבויס: כמה דקות, 2 דקות.
עו"ד מ. רוט: התובע אומר חצי שעה, זה לא נכון?
העד, מר ב. קסטנבויס: לא.
עו"ד מ. רוט: איך אתה יודע?
העד, מר ב. קסטנבויס: עבדתי במפעל הזה 7 שנים.

- 1 עו"ד מ. רוט: וכשהתובע, כשאתה אומר שהיית ליד התובע בזמן התאונה, לא היית
2 במחסן ששם מעמיסים סחורה נכון?
3 העד, מר ב. קסטנבוים: לא.
4 עו"ד מ. רוט: לא היית במחסן. איפה נמצא המחסן ואיפה נמצא אולם הייצור?
5 העד, מר ב. קסטנבוים: (לא ברור),
6 עו"ד מ. רוט: 70 מטר מהמקום ותגיד לי רגע אין לך עובדים שמעמיסים, אתה מעמיס
7 לבד?
8 העד, מר ב. קסטנבוים: לא, ס' עזר לי להעמיס.
9 עו"ד מ. רוט: אז אני לא מבין אבל למה שהוא יעזור לך להעמיס? הרי אתה אומר שאתה
10 עובד בחברה פרטית, אין לך את האנשים שלך? אבל זה מחסן שלך עם
11 סחורה שלך,
12 העד, מר ב. קסטנבוים: לא, אני מעמיס את הסחורה שאבא הכין לי, (לא ברור), לכל מחסן אין
13 מלגזה ששמה את הסחורה?
14 עו"ד מ. רוט: עכשיו, דוחות כספיים, אמא עכשיו שולטת בחברה של כרביה נכון?
15 העד, מר ב. קסטנבוים: כן.
16 עו"ד מ. רוט: דוחות כספיים של חברת כרמיה בשנה שאחרי התאונה, בשנתיים של אחרי
17 התאונה, מישחו ביקש מאמא, אמא לא פה, אבל מישחו ביקש ממנה להביא
18 את זה? לבית משפט להראות שהחברה פעילה לא פעילה,
19 העד, מר ב. קסטנבוים: היא לא פעילה.
20 עו"ד מ. רוט: אני שאלתי, לא שאלתי אם היא פעילה או לא פעילה, אני יודע שעובדים שם
21 במקום, ראינו ואנחנו נוכיח את זה. אתה לא אומר אמת. אבל אני נשאלתי
22 שאלה אחרת. למה לא הבאתם דוחות שאמא שולטת על זה להראות
23 שהחברה פעילה או לא פעילה? מבחינת תנועות של מכירות, קניות, לא קשור
24 אליך.
25 (הפסקה בהקלטה):
26 עו"ד מ. רוט: כבר מסיים גברתי. תראה גם בכתב ההגנה שלך, כשאתה מספר בכתב
27 ההגנה האחרון המעודכן, שאתה בפעם הראשונה מספר שפרשת מחברת
28 כרמיה אתה לא מספר שפרשת בגלל בעיות בריאותיות. אתה מספר שבחרת
29 לך דרך חדשה, ככה כתוב, אני יכול לקרוא בפניך. למה גם שם לא הכנסת
30 את הסיפור של המחלה שעולה לראשונה לראשונה בתצהיר שלך?
31 בכתב ההגנה המעודכן, אחרי שאתה צורפת לתביעה, אתה כותב שבשלב
32 מסוים החלטת לבחור דרך חדשה והקמת חברה. למה שם לא הזכרת את
33 הסיפור של המחלה שלך? זה מה שאני שואל בכתב ההגנה, המעודכן,
34 האחרון.
35 העד, מר ב. קסטנבוים: זה כן כתוב.
36 עו"ד מ. רוט: איפה זה כתוב? בוא בוא תקריא לי, לא בתצהיר, אני שאלתי על כתב ההגנה.
37 בתצהיר פעם ראשונה אנחנו שומעים על המחלה.
38 העד, מר ב. קסטנבוים: שוב אני אגיד לך, זה פעם ראשונה שאני נתבע בתיק כזה ואני לא כזה
39 בקיא בדברים האלה, אומר לך את האמת.

- 1 עו"ד מ. רוט: תגיד לי לחברה שלך עכשיו יש ביטוח חבות מעסיקים?
 2 העד, מר ב. קסטנבוים: כן.
 3 עו"ד מ. רוט: ואתה ידעת,
 4 העד, מר ב. קסטנבוים: לא, היה ביטוח אני מה שדיברתי עם אבא היה ביטוח אבל היה שם בלגן
 5 עם מה שכתוב בזה, (לא ברור).
 6 עו"ד מ. רוט: טוב אין לי יותר שאלות גברתי.
 7 כב' הש' בן-ארי: תודה. חוזרת?
 8 (הפסקה בהקלטה):
 9 כב' הש' בן-ארי: כן ההקלטה מחודשת בהסכמת בא כוח הנתבעת, שכן התובע אמר שהוא
 10 שכת שאלה אחת.
 11 עו"ד מ. רוט: כן זה היה בעמוד, התפספס. תראה אתה מאשר, אני חושב שאישרת
 12 שהתובע היה עובד משעות הבוקר עד 23:00, 23:30 בלילה והיה ישן שם.
 13 העד, מר ב. קסטנבוים: לא שאלת, לא שאלתי אותי על זה שום שאלה, לא שאלת שום דבר.
 14 עו"ד מ. רוט: לא, לא סתרת את זה בתצהיר, אתה מאשר את זה? מה שעות, מה שעות
 15 העבודה שהיו לו?
 16 העד, מר ב. קסטנבוים: מאיפה אני יודע? אני לא יודע.
 17 עו"ד מ. רוט: או-קיי,
 18 העד, מר ב. קסטנבוים: הוא היה גר שם אז אני, אני לא יודע מתי הוא עבד מתי הוא לא עבד.
 19 עו"ד מ. רוט: תראה אתה התייחסת בתצהיר שלך לשכר שלו, לדרך שהוא שולם,
 20 התייחסת לזה.
 21 העד, מר ב. קסטנבוים: לא התייחסתי לזה.
 22 עו"ד מ. רוט: תשמע, אני למדתי לקרוא,
 23 העד, מר ב. קסטנבוים: אתה תשאל שאלה, לא לא עו"ד רוט, תשאל אותי שאלה ברורה, אתה
 24 עונה בשבילי את השאלות,
 25 עו"ד מ. רוט: אתה מאשר שהוא ישן שם במפעל?
 26 העד, מר ב. קסטנבוים: כן.
 27 עו"ד מ. רוט: כן. אתה מאשר שלפעמים הוא עבד גם ימי שישי?
 28 העד, מר ב. קסטנבוים: כן.
 29 עו"ד מ. רוט: כשהוא בא ואומר, 'התלוש לא משקף את מה שקיבלתי בפועל, קיבלתי גם
 30 במזומן בנוסף לזה סכומים', זה מה שהוא טוען. זה נכון או לא נכון?
 31 העד, מר ב. קסטנבוים: לא נכון.
 32 עו"ד מ. רוט: לא נכון, אז פתאום אתה כן יודע?
 33 העד, מר ב. קסטנבוים: כי זה לא נכון כי אני דיברתי על זה עם אבא ושאלתי אותו את זה והוא
 34 אמר לי שזה לא נכון. הכסף שהיה מקבל במזומן זה בגלל שהוא היה הולך,
 35 כמו שאתה אומר הוא היה הולך ביום שישי הביתה וחוזר במוצאי שבת או
 36 ראשון. אין לו זמן ללכת לבנק להפקיד את הצ'ק.
 37 עו"ד מ. רוט: או-קיי תראה, מה,
 38 העד, מר ב. קסטנבוים: בגלל זה הוא ביקש,
 39 עו"ד מ. רוט: רגע. אתה יודע מה השכר של דוד משה?

- 1 העד, מר ב. קסטנבוים : לא.
 2 עו"ד מ. רוט : אבל אם אנחנו רוצים להשוות, האיש בא ואומר אני עבדתי מצאת החמה
 3 עד צאת הנשמה, עד 23:30 בלילה אתה לא מכחיש את זה, אתה אומר
 4 שאתה לא יודע.
 5 עו"ד לוי : גברתי סליחה אני באמת אני לא מבין, (מדברים ביחד),
 6 עו"ד מ. רוט : זה השכר,
 7 העד, מר ב. קסטנבוים : לא אבל עו"ד רוט אתה עונה במקומי וזה לא בסדר. אתה שואל את
 8 השאלה ואני עונה עליה.
 9 עו"ד מ. רוט : מה שעות העבודה שלו אתה אמרת אתה לא יודע,
 10 העד, מר ב. קסטנבוים : נכון. ככה תשאל, מה שעות העבודה, אני לא יודע.
 11 עו"ד מ. רוט : אז אני אומר לך שהתובע טוען שהוא עבד מ-07:30 בבוקר עד 23:00 בלילה,
 12 העד, מר ב. קסטנבוים : התובע טוען גם שאני אמרתי לו להכניס את היד לתוך המכונה וזה לא
 13 נכון, זה לא נכון.
 14 עו"ד מ. רוט : אבל אדוני בנימין תקשיב רק לשאלה.
 15 העד, מר ב. קסטנבוים : אבל אני עונה לך,
 16 עו"ד מ. רוט : אמרת שאתה לא יודע, אז אתה יכול לאשר את שעות העבודה שהוא טוען
 17 או לא יכול לאשר?
 18 העד, מר ב. קסטנבוים : לא יכול לאשר.
 19 עו"ד לוי : הוא לא יודע גברתי,
 20 עו"ד מ. רוט : כי אתה לא יודע.
 21 העד, מר ב. קסטנבוים : נכון.
 22 עו"ד מ. רוט : אבל אם אתה התייחסת לעובדה שאתה אומר 'אבא לא היה עושה דבר כזה
 23 כן, נותן לו סכומים מעבר לתלושי, אם אתה רוצה להוכיח דבר כזה אתה
 24 יכול להראות לנו, להשוות בין עובדים אחרים שקיבלו תלושים אחרים, על
 25 שעות עבודה דומות,
 26 העד, מר ב. קסטנבוים : אבל אין לי את התלושים. מאיפה אני אביא את התלושים שאני לא,
 27 עו"ד מ. רוט : אמא לא, אמא לא יכולה לתת לך את התלושים?
 28 העד, מר ב. קסטנבוים : יכול להיות שכן, יכול להיות שאפשר להביא אותם.
 29 עו"ד מ. רוט : יכול להיות שכן.
 30 העד, מר ב. קסטנבוים : תבקש תקבל.
 31 עו"ד מ. רוט : אין לי יותר שאלות גברתי.
 32 (הפסקה בחקלטה) :

החלטה

לאחר דיון, התנהל דיון לא פורמלי בניסיון להביא להסכמות ללא הצלחה.

ניתנה והודעה היום, 05/01/2025, במעמד הנוכחים.

מרב בן-ארי, שופטת

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38

כב' הש' בן-ארי: הצדדים יגישו סיכומים, התובע עד ליום?
עו"ד מ. רוט: אני צריך 45 יום כי אני טס בעוד שבוע, אם אפשר בסוף פברואר.
כב' הש' בן-ארי: לא, זה לא עובד לפי, (לא ברור), 45 יום זה 20 פברואר.
עו"ד מ. רוט: בסדר גמור.
כב' הש' בן-ארי: ואתם כמה זמן? גם 45 ימים?
עו"ד לוי: בבקשה אני חוזר (לא ברור) 5 במרץ, מ-9 פברואר עד 9 במרץ (לא ברור), אם אפשר גברתי 21 יום אחרי ה-9 במרץ, אני אעשה את זה בתוך הזמן הזה.
כב' הש' בן-ארי: זה פחות ממה שנהוג.
עו"ד לוי: בסדר מספיק לי, מספיק לי פחות.
כב' הש' בן-ארי: 3 באפריל.

המשך החלטה

הצדדים יגישו סיכומים: התובע עד ליום 20.02.2025. הנתבעים עד ליום 03.04.2025.
היקף הסיכומים לא יעלה על 10 עמודים בפורמט המקובל. המזכירות תיצור משימת
עיון במסמך ליום 06.04.2025.

ניתנה והודעה היום, 05/01/2025, במעמד הנוכחים.

מרב בן-ארי, שופטת

- ההקלטה הסתיימה -

שם מתמלל/ת: אנה נצ'פורוק

נספח 4 :

ראיה חדשה

(עמודים 76 עד 82)

בשביל השקט הנפשי שלך | ביטוח פינוסים

תאריך: 05/01/16
לצרכי מו"מ בלבד מבלי לפגוע
בזכויות וטענת ההתיישנות

לכבוד
כרמיה קסטנבוים טקסטיל בע"מ ו/או יעקב קסט
חוצות היוצר 25 אשקלון
7878548

א.ג.נ.,

הנדון: מס.תביעה : 150850000904
מס.פוליסה : 308500563913 ענף: 85
ארוע מיום : 02/07/2014
שם מבוטח : כרמיה קסטנבוים טקסטיל בע"מ ו/או יעקב קסט
שם נפגע : עואד סעיד
סימוכין :

במשרדנו נתקבלה דרישה בגין האירוע שבנדון.

לצורך טיפול מהיר ויעיל בעניין, נודה לקבלת תשובתך בחוזר לגבי המצויין להלן:

מדוע לא העברתם לנו הודעה על המקרה שבנדון עד היום?
רצ"ב טופס הודעה על האירוע, אשר נבקש למלא על כל פרטיו.
הערות: מצ"ב כתב תביעה.
בכל הקשור לתביעה שבנדון נא לפנות לעו"ד הילה ווסק.
טל' 03-7546657, פקס 03-7547311

אין במכתבנו זה כדי לפגוע בזכויותינו על פי כל דין ותנאי הפוליסה.

בתודה על שיתוף הפעולה.

בכבוד רב,

יוליה ולדמן
מחלקת תביעות חברות גוף
טל : 03-7547758
פקס : 03-7547311

הראל חברה לביטוח בע"מ

✓ העתק לסוכן קושניר יעקב

150850000904

ת.א. 2772-09-15

בבית משפט שלום
בפתח תקוה

הראל חברה לביטוח בע"מ
צוות חבוינות גוף
22-12-2015
קרו דן דוד

עו"ד סעיד דרכון מס' 962506606
(נושב שטחים)
חוצות היתר 25 אשקלון

בעניין:

ע"י ב"כ עו"ד מ. רוט ואו ע. הישראלי
ואו א. דוידוביץ-מזרחי ואו ע. אברתם
ואו ל. גרינברג ואו ש. אסולין ואו א.
בשאר ואו י. רוט

מרחוב מוטה גור 9 פתח תקוה
טל. 03-5788780 פקס. 03-5788784

התובע

הראל חברה לביטוח
דואר בית הראל פ"ח
20-12-2015
נתקבל

ג ג ד -

1. שמיכות כרמיה קסטנבוים טכסטיל בע"מ
מרחוב חוצות-חיוצר 25-אשקלון
2. הראל חברה לביטוח בע"מ
מרחוב אבא הלל 3 דמת גן

נ/מ א. אסתר

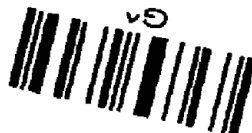
הנתבעות

דואר נכנס
21-12-2015
מחלקת חדימות

מהות התביעה: נזיקין, נזקי גוף
סכום התביעה: כסמכות בית משפט

כתב תביעה מתוקן

1. התובע, יליד 1970, נפגע באצבע ידו השמאלית בתאונת עבודה שארעה בתאריך 02.07.14 במסגרת עבודתו אצל הנתבעת מס' 1 כמתואר להלן בכתב תביעה זה.
2. הנתבעת 1 הינה תבעלים ואו המפעילה ואו המתחזקת ואו המתפעלת של מפעל ואו חמכונה ממנה נפגע התובע וכן היתה מעבידתו של התובע.
3. הנתבעת 2 הינה חברה לביטוח בע"מ אשר ביטחה את הנתבעת 1 בכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה בביטוח חבוינות ואו ביטוח מעבידים.
4. ביום 02.07.14 עבד התובע על מכונה גדולה לייצור פוליסאטר לייצור כריות (להלן - המכונה).

דואר נכנס
24-12-2015
מחלקת חדימות

5. מתפקידו של התובע היה למלא את המכונה בחומר ולאחר סיום טחינת החומר המכונה הייתה עוצרת והתובע היה אחראי על ניקוי המכונה. לפי שיטת העבודה אצל הנתבעת על התובע היה לנקות את המכונה ידנית משאריות החומר.
6. באותו יום עבד התובע על המכונה עם חלקים קטנים יחסית. התובע החל לנקות את המכונה משאריות החומר כאמור כאשר תוך כדי הניקיון נחתך התובע באצבעו כתוצאה מגלגל שיניים חשוף (אירוע זה יקרא להלן ולשם קיצור - התאונה).
7. המכונה לא הייתה מגודרת ו/או מוגנת באזורים החדים ו/או המסוכנים שבה.
8. יודגש בשנית כי התובע מנקה את המכונה באמצעות ידיו בלבד.
9. בעקבות התאונה נפגע התובע בכף יד שמאל ונגרס לו שבר פריקה מרוסק של הגליל וכן קרע באצבע 2 די שמאל.
10. התאונה הוכרה על ידי המוסד לביטוח לאומי.
מצ"ב החלטת המוסד לביטוח לאומי - מסומנת באות "א".
11. התובע נבדק על ידי דר' משה קמחין, מומחה בתחום האורתופדיה, אשר קבע כי כתוצאה מהתאונה נותרה לתובע נכות בשיעור של 10% לצמיתות.
מצ"ב אישורו הרפואי של דר' משה קמחין - מסומנת באות "ב".
- התובע שומר על זכותו לצרף חוות דעת רפואיות להוכחת נכותו ו/או לעתור לפטור אותו מהגשת חוות דעת כזו ו/או לעתור למינוי מומחה כאמור מטעם בית המשפט.
12. התובע יטען כי בנסיבות העניין חל כלל "הדבר מדבר בעד עצמו" הקבוע בסעיף 41 לפקודת הנויקין (נוסח חדש) תשכ"ח - 1968, כי המכונה על כל חלקיה ושיטת העבודה הינן בשליטת הנתבעת בלבד וכי נסיבות התאונה לא היו בידיעת התובע והדבר מתיישב עם התרשלות מצד הנתבעת יותר מאשר עם אי התרשלות כזו. על כן, על הנתבעת בלבד, הראיה כי לא היתה התרשלות שתחוב עליה.
13. התובע יטען כי שיטת העבודה וכן השארת חלקים חדים ומסוכנים ממנה אינה מגודרת ו/או שיטת עבודה מסוכנת להפליא (ניקיון חלקי המכונה באמצעות ידיים חשופות) מהווה "דבר מסוכן" במשמעות סעיף 38 לפקודת הנויקין (נוסח חדש) תשכ"ח - 1968 וכי הנתבעת הינה הבעלים של המכונה ו/או הממונה עליה ו/או תופשת המקרקעין בהם הייתה וכן אחראית על שיטת העבודה על כן, על הנתבעת בלבד הראיה כי לא היתה התרשלות שתחוב עליה.

14. לחילופין יטען התובע, כי חתבת הפרה חובות חקוקות הקבועות בפקודת הבטיחות בעבודה (נוסח חדש) תשי"ל - 1970 וכן את תקנות ארגון הפיקוח על העבודה (מסירת מידע וחזרת עובדים) התשמ"ד - 1984. חובות אלה חוטלו על חתבת קיומן טען לטובתו של התובע ואלמלא הפרה חתבת חובות חקוקות אלה, לא היתה נגרמת התאונה לתובע.

15. לחילופי חילופין, ומבלי לגרוע מכלליות הטענה כי נטל הראייה להוכיח העדר התרשלות מוטל על חתבת בלבד, יטען התובע כי התאונה ארעה ברשלנותה המלאה והבלעדית של חתבת במישרין או בעקיפין, אשר התבטאה במעשים ואו במחדלים, לחוד או במצטבר, בין היתר, כלהלן:

א. החזיקה מכונה ללא גידור ואו מגן מתאים;

ב. לא דאגה מבעוד מועד ובטרם ארעה התאונה לתובע למנגנון אוטומטי אשר היה מונע המשך פעילות של המכונה עת נכנס חפץ זר ואו יד אדם;

ג. הורתה לתובע לבצע עבודה מסוכנת, לא בטוחה;

ד. לא דאגה כי המכונה על כל חלקיה יחיו תקינים ואו ראויים ואו מורכבים בצורה נכונה ואו טובה ואו כאופן שאינו מסכן את העושה שימוש בה;

ה. ידעה ואו היה עליה לדעת כי ניקיון המכונה באמצעות ידיים הינה פעולה מסוכנת ביותר אשר עלולה לחביא לפגיעתו של אדם כפי שאכן ארעה בפועל;

ו. לא נתנה בידי התובע כל אמצעי להגנה על ידיו ואו כפפות;

ז. לא נתנה לתובע כל אמצעי להכנסת ואו דחיפת החלקים אל תוך המכונה ובאופן אשר היה מונע חכנסת ידיו אל תוך המכונה;

ח. החזיקה את המכונה ללא מגן מתאים ואו גידור בחלקיה המסוכנים של המכונה.

ט. לא סיפקה לתובע כפפות מתאימות ואו אמצעי הגנה אחר כלשהו לגופו בכלל ולידיו בפרט.

י. לא דאגה למנגנון הפעלת הסכין אשר חיה מצריך לחיצה באמצעות שתי הידיים בו זמנית ובאופן שהיה מחייב את המפעיל להוציא את ידיו מהמכונה כדי להפעילה.

יא. לא מסרה בידי התובע נהלי עבודה כתובים ומסודרים.

יב. הנהיגה שיטת עבודה לא תקינה, מסוכנת ובלתי נכונה.

יג. לא הדריכה את התובע בכלל ו/או כראוי על ביצוע העבודה בכלל ו/או על ביצוע העבודה על המכונה בפרט

יד. לא הדריכה את התובע בכלל ו/או כראוי על אופן הפעלת המכונה ו/או אופן פעולתה ו/או על חסיכונים שיש בעבודה עם המכונה וליזה

טו. אפשרה לתובע לעבוד על המכונה שפעלה באופן בלתי בטוח

טז. לא דאגה להתקין חתקני בטיחות מכניים ו/או אוטומטיים במכונה, אשר היה בהם להפסיק באופן מיידי את פעולתה עם קרות תקלה ו/או מגע אדם.

יז. לא הזהירה את התובע כלל ו/או כראוי מפני הסכנות הכרוכות בשימוש במכונה.

יח. לא הוציאה הוראות בטיחות ו/או אזהרה בדבר שימוש נכון וזהיר במכונה ו/או לא הדריך בהם את התובע בכלל ו/או כראוי ולא דאגה כי הוראות אלו אם בכלל היו, תקויימנה הלכה למעשה.

יט. לא העסיקה מנהלים ו/או מפקחים ו/או אנשי תחזוקה ו/או פועלים אחראיים, מיומנים ובעלי כשירות מתאימה לתפקידם, לא הדריכה אותם לא פקחה עליהם בכלל ו/או כראוי.

כ. העסיקה עובדים לא מיומנים ו/או לא אחראיים ו/או שלא ידעו כיצד יש לעבוד על המכונה ו/או לא יידעו על הנהל של תחזוקת המכונה

כא. לא נהגה כמעביד זהיר, אחראי וסביר, לא עשתה מעשים שמעביד כזה היה מחויב לעשותם ו/או לא נמנעה ממעשים שמעביד כזה היה מחויב להימנע מלעשותם.

16. כתוצאה מהתאונה מוגבל התובע גם בעבודות משק הבית ואחזקת הבית ובפעולות יום יומיות הכרוכות במאמץ ובתפקוד תקין של היר.

17. כתוצאה מהתאונה נגרמו לתובע הנצאות רפואיות וכן הוצאות נסיעה לטיפולים רפואיים וייגרמו לו הוצאות כאלו גם בעתיד, מעבר להוצאות המכוסות על ידי המוסד לביטוח לאומי.

18. בשל מהות הפגיעה עלולה לחול החמרה במצבו של התובע. הוא עלול להיזקק לטיפולים רפואיים נוספים בעתיד, ובשל כך יהא זקוק לתקופות החלמה ולעזרת הזולת בטיפול וסיעוד בתקופות חאלה, וייגרמו לו עקב כך הוצאות רפואיות, הפסדי השתכרות והוצאות עבור עזרת הזולת.

19. כתוצאה מהתאונה נגרם לתובע נזק שאינו נזק ממון. בית המשפט הנכבד מתבקש לפסוק לתובע פיצויים על נזקה חבלתי ממוניים, בשיעור כפי שייראה לנכון ולראוי בעיני בית המשפט.

20. נזקי התובע כתוצאה מהתאונה חנים כדלקמן:

נזקים מיוחדים:

- א. הפסדי השתכרות לעבר מיום התאונה לרבות מיטבים כ- 60,000 ש"ח
- ב. הוצאות רפואיות והוצאות נסיעה לצורך טיפולים רפואיים כ- 50,000 ש"ח
- ג. עזרת חזולת כ- 50,000 ש"ח

נזקים כלליים:

- א. הפסדי השתכרות ופגיעה בכושר השתכרות בעתיד לפי הנכות התפקודית עד גיל פרישה מעבודה ואף למעלה מכך.
- ב. הפסד פנסיה ואו תנאים סוציאליים ואו פגיעה בכושר ההשתכרות לאחר גיל פרישה מעבודה.
- ג. כאב וסבל.
- ד. הוצאות רפואיות
- ה. הוצאות נסיעה ומוגברות.
- ו. הוצאות עבור עזרת חזולת לעתיד בטיפול ובסיעוד.
- ז. הוצאות עבור עזרת חזולת בעתיד בעבודות משק הבית ואחזקת הבית.

21. הנתבעות חייבות בתשלום הפיצויים על כל נזקי התובע כתוצאה מהתאונה מכח אחריותן הישירה ואו השלוחית למעשים ואו למחדלים של עובדיהם, שלוחיהם ואו מי מטעמם.

22. כל הטענות בכתב תביעה זה הן לחילופין או כחשלמה לפי הענין והקשר הדברים.

לאחר האמור ונטען, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את התביעות לדין ולחייבן
לשלם לתובע את מלוא נזקיו כתוצאה מחתאונה, המיוחדים ו/או הכלליים, או לפי
כל חלוקה אחרת שתראה לבית המשפט הנכבד, בצירוף ריבית מרבית כחוק והפרשי
הצמדה, מיום התאונה ו/או מיום הגרם נזק ועד חתשלוס המלא בפועל וכן לחייבן
בהוצאות המשפט ושכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ.

~~מ רוט, עו"ד
ב"כ התובע~~

מכונה 13002

נספח 5 :

תצהיר תמיכה לבקשה להוספת ראייה

(עמודים 84 עד 84)

תצהיר

אני החתום מטה בנימין קסטנבוים, נושא ת.ז. שמספרה 020046196 לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזאת כדלקמן:

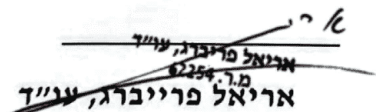
1. הנני עושה תצהירי זה במסגרת ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד בהליך ת"א 35630-04-21 שניתן ביום 12.6.25, בתמיכה לבקשת להוספת ראיה.
2. לאחר שהתקבל פסק הדין בענייני פניתי לסוכן הביטוח על מנת לבדוק את ביטוח העסק שעשיתי לחברה. בשיחה סיפרתי לסוכן הביטוח אודות התביעה ופסק הדין שניתן כנגדי וכנגד החברה של אבא וכנגד עזבונו.
3. למשמע הדברים שאל הסוכן האם מדובר בתביעה נוספת על זו שהוגשה בגין התאונה משנת 2014, לא היה לי מושג שהייתה תביעה על ידו בעבר ושאלתי את הסוכן במה מדובר והוא אמר לי שהוא ישלח לי את התיעוד המצוי בידו על מנת שאעיין.

הנני מצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

בנימין קסטנבוים

אישור

הנני מאשר כי ביום 10/10/25 הופיע בפני, עו"ד אריאל פרייברג, במשרדי ברחוב אבא הלל 7, ברמת גן, מר בנימין קסטנבוים שהזדהה באמצעות תעודת זהות שמספרה, ולאחר שהוזהר כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתו וחתם עליה.

אריאל פרייברג, עו"ד
מ.ר. 82254
אריאל פרייברג, עו"ד